

บทที่ 4

ผลการศึกษา

การศึกษาครั้งนี้ เป็นการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวและการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราของผู้สูงอายุ สถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง จังหวัดชลบุรี และเขตพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยวิธีการศึกษาเชิงคุณภาพ มีการทบทวนเอกสาร วรรณกรรม และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ซึ่งผู้วิจัยศึกษาจากการอ่านภาษาญี่จาก การที่ผู้วิจัยเข้าไปเยี่ยมบ้าน โดยมีการนำเสนอข้อมูลและการสังเกตในการสนทนາ เพื่อศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัว และการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราของผู้สูงอายุ ประชากรในการศึกษาครั้งนี้มี 4 กลุ่ม คือ ผู้สูงอายุที่อยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา และผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวในพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ครอบครัวของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุงและครอบครัวของผู้สูงอายุที่อยู่กับบ้าน การศึกษาครั้งนี้ ผู้ศึกษาขอนำเสนอผลการศึกษา ดังนี้

1. ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่าง
2. ผลการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุ
3. ข้อมูลเจาะลึกของกลุ่มตัวอย่าง
4. ผลการศึกษาการตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์การตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา

4.1 ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุและครอบครัว

4.1.1 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา

1) เพศ

จากการจำนวนตัวอย่าง 10 คน เป็นเพศชายร้อยละ 50 เพศหญิงร้อยละ 50

2) อายุ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 60 - 69 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาอายุระหว่าง 70 - 79 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 อายุระหว่าง 80 - 89 ปี คิดเป็นร้อยละ 10 และอายุระหว่าง 90 - 99 ปี คิดเป็นร้อยละ 10 เป็นจำนวนน้อยที่สุดทั้ง 2 ช่วงอายุ

3) สถานภาพ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 60 รองลงมามีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 20 สถานภาพหม้ายหรือหย่าร้างคิดเป็นร้อยละ 10 และสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากับสถานภาพหม้ายหรือหย่าร้าง ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุดทั้ง 2 สถานภาพ

4) ระดับการศึกษา

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ได้รับการศึกษาในระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมาไม่ได้รับการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20 ต่ำกว่าระดับประถมศึกษา หรืออ่านออกเขียนได้ คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากับระดับมัธยมศึกษาที่มีน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 100 - 1,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 40 และไม่มีรายได้คิดเป็นร้อยละ 40 เช่นกัน รองลงมา มีรายได้ 3,001 - 4,000 บาท จำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20

6) แหล่งรายได้

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีแหล่งรายได้ คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมา แหล่งรายได้มาจากการบุตรหลาน คิดเป็นร้อยละ 30 จากการทำงานรับจ้าง คิดเป็นร้อยละ 20 และจากเงินเก็บสะสม คิดเป็นร้อยละ 10 มีจำนวนน้อยที่สุด

7) จำนวนบุตร

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบุตร 1 คน มีบุตร 2 คน และมีบุตร 5 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 20 และมีจำนวนรองลงมาและน้อยที่สุดได้แก่ ไม่มีบุตร บุตรถึงแก่กรรม ไปหมก มีบุตร 4 คน และมีบุตร 6 คน คิดเป็นอย่างละร้อยละ 10

8) ภาวะสุขภาพ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีสุขภาพไม่แข็งแรงและเจ็บป่วยมีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 100

9) บทบาทหน้าที่ภายในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 รองลงมา มีจำนวนน้อยที่สุดคือไม่มีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวเลย คิดเป็นร้อยละ 40

10) ปัญหาที่ประสบภัยในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีภัยได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ และมีภาระหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาอยู่กับครอบครัวไม่มีความสุข คิดเป็นร้อยละ 30 ไม่มีที่อยู่อาศัย และต้องไปอาศัยญาติพี่น้องดูแลด้วยความเกรงใจ คิดเป็นร้อยละ 20 และถูกทอดทิ้งอยู่เพียงลำพัง มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10

11) ลักษณะที่อยู่อาศัย

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่อาศัยอยู่บ้านจัดสรรและทาวน์เฮาส์ที่บุตรผ่อนสองคิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาอาศัยอยู่บ้านเพ้าห้องแ阁และอาศัยอยู่บ้านเดียวใกล้กับญาติพี่น้อง คิดเป็นอย่างละร้อยละ 20 และมีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10 ได้แก่ อาศัยห้องพักราชการ กับอาศัยอยู่บ้านเดียวปลูกบนที่ดินผู้อื่น

12) สวัสดิการ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการผู้สูงอายุ ในด้านสุขภาพอนามัย คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาได้รับสวัสดิการทุกด้านและอื่นๆ ได้แก่ ด้านสุขภาพอนามัย การศึกษา ที่อยู่อาศัย รายได้ และอื่นๆ ฯ เงิน การลดค่าพาหนะเดินทางสำหรับผู้สูงอายุ การให้ผู้สูงอายุยืมเงิน ไปลงทุนโดยไม่คิดดอกเบี้ย เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 30

13) การเก็บอนุนทางสังคม

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ได้รับการเก็บอนุนอาหารและเสื้อผ้า อานาฟ และเสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย คิดเป็นอย่างละร้อยละ 30 รองลงมาคือ เงิน อานาฟและเสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 20 และได้รับการเก็บอนุนน้อยที่สุด คิดเป็นอย่างละร้อยละ 10 ได้แก่ เงิน เงินและอาหารและเสื้อผ้า

14) ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพกาย-จิต และสภาพแวดล้อมมากที่สุดคือร้อยละ 40 รองลงมาคือ สุขภาพกาย-จิตและความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม สุขภาพกาย-จิต สภาพแวดล้อมและสภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม คิดเป็นอย่างละร้อยละ 20 ส่วนผลกระทบสุขภาพกาย-จิตและ สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10 เท่ากัน (ตารางที่ 4.1)

ตารางที่ 4.1
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา
บ้านบางละมุง

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		5	50
หญิง		5	50
	รวม	10	100
อายุ			
60 - 69 ปี		5	50
70 - 79 ปี		3	30
80 - 89 ปี		1	10
90 - 99 ปี		1	10
	รวม	10	100
สถานภาพ			
ม่าย		6	60
สมรส		2	20
หน่ายร้าง		1	10
โสด		1	10
	รวม	10	100
ระดับการศึกษา			
ประถมศึกษา		6	60
ไม่ได้รับการศึกษา		2	20
ต่ำกว่าประถมศึกษา (ย่านออก เทียนได้)		1	10
มัธยมศึกษา		1	10
	รวม	10	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
ไม่มีรายได้		4	40
100 - 1,000 บาท		4	40
1,001 - 2,000 บาท		-	-
2,001 - 3,000 บาท		-	-
3,001 - 4,000 บาท		2	20
	รวม	10	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งรายได้		
ไม่มีรายได้	4	40
จากบุตรหลาน	3	30
จากเงินรับจ้าง	2	20
จากเงินเก็บสะสม	1	10
รวม	10	100
จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	1	10
มีบุตร 1 คน	2	20
มีบุตร 2 คน	2	20
มีบุตร 3 คน	1	10
มีบุตร 4 คน	1	10
มีบุตร 5 คน	2	20
มีบุตร 6 คน	1	10
บุตรต่างด้วยเชื้อชาติ	1	10
รวม	10	100
ภาวะสุขภาพ		
รู้สึกไม่แข็งแรงและมีโรคประจำตัว	10	100
รวม	10	100
บทบาทหน้าที่ในครอบครัว		
มีบทบาทหน้าที่	6	60
ไม่มีบทบาทหน้าที่	4	40
รวม	10	100
ปัญหาที่ประสบภัยในครอบครัว		
รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ และมีภาวะหนี้สิน	4	40
อยู่กับครอบครัวไม่มีความสุข	3	30
ไม่มีที่อยู่อาศัย	2	20
ถูกทอดทิ้ง	1	10
รวม	10	100

ตารางที่ 4.1 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ลักษณะที่อยู่อาศัย		
บ้านจัดสรร (บุตรผ่อนส่ง)	4	40
บ้านเช่าน้ำห้องแยก	2	20
บ้านเดี่ยวใกล้ญาติพี่น้อง	2	20
บ้านเดี่ยวปูกระเบนพื้นดินผู้อื่น	1	10
ห้องพักราชการ	1	10
รวม	10	100

4.1.2. ข้อมูลทั่วไปของครอบครัวผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์

1) เพศ

จากจำนวนตัวอย่าง 10 คน เป็นเพศชายร้อยละ 40 เพศหญิงร้อยละ 60

2) อายุ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 40 – 49 ปี และอายุระหว่าง 50 - 59 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 30 ทั้งสองช่วงอายุ รองลงมาอายุระหว่าง 30 -39 ปี คิดเป็นร้อยละ 20 อายุระหว่าง 20 - 29 ปี และอายุระหว่าง 80 - 89 ปี มีจำนวนน้อยที่สุดทั้งสองช่วงอายุ คิดเป็นร้อยละ 10

3) สถานภาพ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ถูกติดตามภาพสมชื่อ มีจำนวนมากที่สุด คือคิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมา มีสถานภาพโสด คิดเป็นร้อยละ 20 และสถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10

4) ระดับการศึกษา

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับอุดมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาสำเร็จการศึกษาระดับมัธยมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 30 และในระดับประถมศึกษามีน้อยที่สุดเทียบกับร้อยละ 20

5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 1,000 – 10,000 บาท และ 10,001 - 20,000 บาทเท่ากัน คิดเป็นร้อยละ 40 ซึ่งมีจำนวนมากที่สุด รองลงมา มีรายได้ 20,001 - 30,000 บาท มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20

6) แหล่งรายได้

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีแหล่งรายได้จากการรับจ้างมากที่สุด คือ คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือรับราชการ คิดเป็นร้อยละ 30 จากการค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 20 และจากธุรกิจส่วนตัวด้านการเกษตร คิดเป็นร้อยละ 10 มีจำนวนน้อยที่สุด

7) จำนวนบุตร

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบุตร 2 คน และมีบุตร 3 คน คิดเป็นร้อยละ 30 เท่ากัน รองลงมาไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 20 มีบุตรหนึ่งคนและมีบุตรห้าคน มีจำนวนน้อยที่สุด เพียงร้อยละ 10 เท่ากัน

8) บทบาทหน้าที่ภายนอกครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่เป็นหัวหน้าครอบครัวและเป็นผู้นำ ภายใต้หลักของครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมา ช่วยหารายได้บ้างและเป็นแบนดูแลครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20

9) ปัญหาที่ประสบภายนอกครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ประสบปัญหาฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอ แก่การคงชีพและมีภาวะหนี้สิน คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาประสบปัญหาทางเดลาและขัดแย้ง ภายในครอบครัวเป็นประจำ และไม่มีปัญหา คิดเป็นร้อยละ 20 เท่ากัน มีผู้สูงอายุและเด็กเป็นภาระหลายคน มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10

10) สมาชิกพึ่งพิงในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีสมาชิกพึ่งพิง 4 คน และมีสมาชิกพึ่งพิง 5 คน คิดเป็นร้อยละ 30 เท่ากันซึ่งมากที่สุด รองลงมา มีสมาชิกพึ่งพิง 1 คน คิดเป็นร้อยละ 20 ไม่มี สมาชิกพึ่งพิงและมีสมาชิกพึ่งพิง 3 คน คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

11) ความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นบุตร มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 50 รองลงมาเป็นหลาน คิดเป็นร้อยละ 20 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือเป็นร้อยละ 10 ได้แก่ เป็นภรรยา เป็นพี่สาว และคุณรู้จักคุ้นเคย ซึ่งมีจำนวนน้อยเท่ากัน

12) สวัสดิการ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการผู้สูงอายุ ในด้านสุขภาพอนามัย มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาและน้อยที่สุดคือ ด้านสุขภาพอนามัยและการศึกษา สวัสดิการทุกด้านและอื่นๆ เช่น สุขภาพอนามัย การศึกษา ที่อยู่อาศัย รายได้ ด้านสังคม และวัฒนธรรม เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน

13) การเกื้อหนุนทางสังคม

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับการเกื้อหนุน คิดเป็นร้อยละ 60 และได้รับการเกื้อหนุนเท่าๆ กันในด้านอาหารและเตื้อผ้า เมินและอาหาร/เตื้อผ้า เมินและที่อยู่อาศัย และเมิน อาหาร/เตื้อผ้าและที่อยู่อาศัย คิดเป็นอย่างละร้อยละ 10

14) ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ไม่ได้รับผลกระทบและอื่นๆ เช่น รายได้ ที่อยู่อาศัย การไม่มีโรคประจำตัว เป็นต้น มีจำนวนมากที่สุดคือร้อยละ 40 รองลงมาคิดเป็นร้อยละ 20 เท่ากันคือ สุขภาพ ความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพกาย-จิต และความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม ผลกระทบที่มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากันคือสุขภาพกาย-จิต สภาพแวดล้อม (ตารางที่ 4.2)

ตารางที่ 4.2
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครอบครัวผู้สูงอายุ
ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		4	40
หญิง		6	60
รวม		10	100
อายุ			
20 - 29 ปี		1	10
30 - 39 ปี		2	20
40 - 49 ปี		3	30
50 - 59 ปี		3	30
60 - 69 ปี		-	-
70 - 79 ปี		-	-
80 - 89 ปี		1	10
รวม		10	100
สถานภาพ			
หน้าiy (คู่สมรสถึงแก่กรรม)		1	10
สมรส		7	70
โสด		2	20
รวม		10	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับการศึกษา		
บุคคลศึกษา	5	50
มัธยมศึกษา	3	30
ประถมศึกษา	2	20
รวม	10	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
1,000 – 10,000 บาท	4	40
10,001 – 20,000 บาท	4	40
20,001 – 30,000 บาท	2	20
รวม	10	100
แหล่งรายได้		
รับจ้าง	4	40
รับราชการ	3	30
ค้าขาย	2	20
ธุรกิจส่วนตัวทางการเกษตร	1	10
รวม	10	100
จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	2	20
มีบุตร 1 คน	1	10
มีบุตร 2 คน	3	30
มีบุตร 3 คน	3	30
มีบุตร 4 คน	-	-
มีบุตร 5 คน	1	10
รวม	10	100
บทบาทหน้าที่ในครอบครัว		
หัวหน้าครอบครัว	8	80
แม่บ้านและช่วยหารายได้บ้าง	2	20
รวม	10	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหาที่ประสบภัยในครอบครัว		
ฐานะยากจนและมีภาวะหนี้สิน	5	50
ทะเลาะแคระชัดแจ้งภายในครอบครัว	2	20
ผู้สูงอายุและเด็กเป็นภาระหลัก	1	10
ไม่มีปัญหา	2	20
รวม	10	100
สมาชิกที่พึงพิงในครอบครัว		
ไม่มีสมาชิกพึงพิง	1	10
สมาชิกพึงพิง 1 คน	2	20
มีสมาชิกพึงพิง 2 คน	-	-
มีสมาชิกพึงพิง 3 คน	1	10
มีสมาชิกพึงพิง 4 คน	3	30
มีสมาชิกพึงพิง 5 คน	3	30
รวม	10	100
ความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุ		
เป็นบุตร	5	50
เป็นหลาน	2	20
เป็น孙女	1	10
เป็นพี่สาว	1	10
เป็นคนรู้จักคุ้นเคย	1	10
รวม	10	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
สวัสดิการ		
ด้านสุขภาพอนามัย	8	80
ด้านการศึกษา	-	-
ด้านที่อยู่อาศัย	-	-
ด้านรายได้	-	-
ด้านสุขภาพและการศึกษา	1	10
ด้านสุขภาพและรายได้	-	-
ด้านการศึกษาและที่อยู่อาศัย	-	-
ด้านการศึกษาและรายได้	-	-
ด้านที่อยู่อาศัยและรายได้	-	-
สวัสดิการทุกด้านและอื่นๆ	1	10
รวม	10	100
การเกื้อหนุนทางสังคม		
เงิน	-	-
อาหาร/เสื้อผ้า	1	10
ที่อยู่อาศัย	-	-
เงินและอาหาร/เสื้อผ้า	1	10
เงินและที่อยู่อาศัย	1	10
อาหาร/เสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย	-	-
เงิน อาหาร/เสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย	1	10
ไม่ได้รับการเกื้อหนุนและอื่นๆ	6	60
รวม	10	100

ตารางที่ 4.2 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต		
สุขภาพกาย - จิต	1	10
สภาพแวดล้อม	1	10
สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	2	20
สุขภาพกาย - จิต และสภาพแวดล้อม	-	-
สุขภาพกาย - จิต และความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม	2	20
สภาพแวดล้อมและความมั่นคงทาง เศรษฐกิจและสังคม	-	-
สุขภาพกาย - จิต สภาพแวดล้อมและ สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม	-	-
ไม่ได้รับผลกระทบ / อื่นๆ	4	40
รวม	10	100

ตารางที่ 4.3

ชื่อคุณลักษณะที่ไม่เป็นคุณภาพของคนตัวอย่างผู้สูงอายุ
ในสถานที่ศูนย์ฯ ห้องน้ำร้านอาหารและครัวบistro

กรณฑ์ศึกษา (1 ถึง 5)	1		2		3		4		5	
	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว
เพศ ชาย	หญิง	หญิง	หญิง	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	ชาย	หญิง	หญิง
อายุ (ปี)	64	58	78	37	62	28	76	44	82	48
สถานภาพ สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส	สมรส
ระดับการศึกษา	ป.4	ป.4	ไม่ได้รับ การศึกษา	ม.3	ป.4	ม.3	ป.4	ปริญญาตรี	สำหรับ ประตอนศึกษา	ปริญญาตรี
แหล่งรายได้/รายได้ต่อเดือน	ไม่มี	ค่าสาธารณูปโภค 2,000/-/เดือน	ค่าสาธารณูปโภค 1,000/-/เดือน	บุคลากร 2,000/-/เดือน	บุคลากร 5,000/-/เดือน	บุคลากร 5,000/-/เดือน	บุคลากร 3,500/-/เดือน	บุคลากร 3,000/-/เดือน	ไม่มี นอย่างใดก็ตาม จก.บุคคล	ค่าเช่า 1,000/-/เดือน

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กรณฑิกษา (1 ถึง 5)	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ
ข้อมูลพื้นฐาน	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ	ครรภบครัว	ผู้สูงอายุ
จำนวนบุตร (คง)	5	5	1	2	2	2	3	4	3	3	1	1	5
จำนวนบุตร (คง)	ชาย 4 หญิง 1	ชาย 4 หญิง 1	หญิง 1 กรรมสัตว์	ชาย 2 หญิง 1	ชาย 1 หญิง 1	ชาย 2 หญิง 1	ชาย 1 หญิง 3	ชาย 2 หญิง 1	ชาย 2 หญิง 1	ชาย 1 หญิง 1	ชาย 1 หญิง 1	ชาย 1 หญิง 1	ชาย 1
วางแผนการ	ไม่เน้นเจง มีโรคประคับ จิตเวชด้วย ผู้ติดเชื้อมะง	ไม่เน้นเจง มีโรคประคับ จิตเวชด้วย งด	ไม่เน้นเจง มีโรคประคับ จิตเวชด้วย งด	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-
บทบาทหน้าที่ภาระใน ครอบครัว	ไม่มี อยู่บ้าน เช่นๆ	หากยังมีคุณ เดียวในครอบ ครัว	ซึ่งพำนกัน หากล่อง	หากยังได้ หลักใน	ซึ่งทำก้า ความ	ซึ่งทำก้า ความตบ้าน	ซึ่งทำก้า บ้าน	ซึ่งทำก้า บ้าน	หากยังได้ หลักใน	หากยังได้ หลักใน	ไม่มี	ซึ่งทำก้า เหลียงบุตร	
ปัญหาที่ประชุมภายใน ครอบครัว	รายได้ไม่ เพียงพอ การศึกษา	รายได้ไม่เพียง พอ	ขาดทุนขาด ทุน	มีหนี้สินมาก มาก	ยกจ่ายและ มีหนี้สิน	ยกจ่ายและ เพียงพอแล้ว	รายได้ไม่ เพียงพอแล้ว	หากขาด	ไม่มี	ยกจ่าย ไม่มี	ยกจ่าย ไม่มี	ยกจ่าย ไม่มี	ยกจ่าย ไม่มี

ព្រះមហាក្សត្រប្រចាំរដ្ឋបានក្រោមគ្រប់គ្រង

ມາກວ່າກາຕື່ຍ້ອງເຈົ້າເຊີ້ນພຣະເຄີງກົດ

ຕາງວູງທີ 4.3 (ດ່ວຍ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

ตราสารที่ 4.3 (ท่อ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กรณีศึกษา ข้อมูลทั่วไป		6	7	8	9	10
เบอร์	หน่วย	ค่าตอบรับ ผู้สูงอายุ	ค่าตอบรับ ผู้สูงอายุ	ค่าตอบรับ ผู้สูงอายุ	ค่าตอบรับ ผู้สูงอายุ	ค่าตอบรับ ผู้สูงอายุ
90	53	69	40	63	38	67
สถานภาพ	หน่วย (ตามเดิม อย่างเดิม) และการร่วม)	ลูกสาว	ลูกสาว	หน้าย	ลูกสาว	โสด
ระดับการศึกษา	ไม่ได้รับการ ศึกษา	11.6	11.4	บริบูรณ์มาก น.3	บริบูรณ์ น.2.7	1.4
แหล่งรายได้/ รายได้ต่อเดือน	ผู้จัดพำนัคาง มาตรา 200.-/เดือน	รับ 4,000.-/เดือน	รับ 15,000.-/เดือน	เงินเดือน พนักงาน 7,550.-/เดือน	รับ พนักงาน 900.-/เดือน	รับ บุตรสาว อุบลรัตน์ 2,000.-/เดือน

ທຳມາດ 4.3 (ທົກ)

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กรณ์ศึกษา (6 ถึง 10) ข้อมูลพั่วๆไป	6	7	8	9	10
	ผู้เชื่อชาญ ครรภบครรภ	ผู้เชื่อชาญ ครรภบครรภ	ผู้เชื่อชาญ ครรภบครรภ	ผู้เชื่อชาญ ครรภบครรภ	ผู้เชื่อชาญ ครรภบครรภ
เป็นพหุพัฒน์ ภายนครชนบทฯ	บุตรไม่ เลี้ยงดู / ต้องเสีย น่องลงจาก เข่า 70 ปี	บุตรไม่มี ความสามารถ เด็กภาวะ ทางกายภาพ น่องลงจาก เข่า 70 ปี	บิดามี ความต้อง การต้อง การดูแล ต้องเสีย น่องลงจาก เข่า 70 ปี	บิดามี ความต้อง ^{การดูแล} ต้องเสีย น่องลงจาก เข่า 70 ปี	บิดามี ความต้อง ^{การดูแล} ต้องเสีย น่องลงจาก เข่า 70 ปี
ลักษณะของบุตรฯ	บ้าน หวาน เมือง กรุงเทพ รัชดาภิเษก	บ้านหัวใจ กลางดินแดง วังหลัง กัน	บ้านเดียว ห้องเดียว ห้องบู่	บ้านเดียว ห้องเดียว ห้องน้ำ	บ้านเดียว ห้องเดียว ห้องน้ำ

ตารางที่ 4.3 (ต่อ)

กรุณ์ศึกษา (6 ถึง 10)	6	7	8	9	10
ชื่อ มูลทั่วไป	ผู้สอนครรภ์	ผู้สอนครรภ์	ผู้สอนครรภ์	ผู้สอนครรภ์	ผู้สอนครรภ์
การบูรณาการ ภาษาไทย	-ไม่ได้รับ ความเข้าใจ ให้คุณภาพ เหลือเชื่อ น้อยมาก ด้านเพื่อน มนต์และ ภาษา	-ได้รับความ เข้าใจพอ ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี	-ได้รับความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี	-ได้รับความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี	-ได้รับความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี
การบูรณาการ ภาษาไทย	-ไม่ได้รับ ความเข้าใจ ให้คุณภาพ เหลือเชื่อ น้อยมาก ด้านเพื่อน มนต์และ ภาษา	-ได้รับความ เข้าใจพอ ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี	-ได้รับความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี	-ได้รับความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี	-ได้รับความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี ด้านความ เข้าใจดี
คุณภาพครุภัณฑ์	-ขาด ขาด ขาด ขาด ขาด	-ขาด ขาด ขาด ขาด ขาด	-ขาด ขาด ขาด ขาด ขาด	-ขาด ขาด ขาด ขาด ขาด	-ขาด ขาด ขาด ขาด ขาด

4.1.3 ข้อมูลทั่วไปของผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลนางลุมง

1) เพศ

จากจำนวนตัวอย่าง 10 คน เป็นเพศชายร้อยละ 10 เพศหญิงร้อยละ 90

2) อายุ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 70-79 ปี คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมา อายุระหว่าง 80 - 89 ปี คิดเป็นร้อยละ 40 และอายุระหว่าง 60 - 69 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

3) สถานภาพ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) เป็นจำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 70 รองลงมามีสถานภาพสมรส คิดเป็นร้อยละ 20 สถานภาพหม้าย (หย่าร้าง) มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10

4) ระดับการศึกษา

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาในระดับประถมศึกษาคิดเป็นร้อยละ 60 และไม่ได้รับการศึกษามีน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 40

5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 101 - 2,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาและน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10 ได้แก่ มีรายได้ เฉลี่ยต่อเดือน 2,001 - 4,000 บาท และมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือน 10,001 - 12,000 บาท ซึ่งมีจำนวนจำนวนน้อยที่สุดเท่าๆ กัน

6) แหล่งรายได้

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีแหล่งรายได้จากการขายบุหรี่菸 จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือจากการขายบุหรี่ส่วนตัว คิดเป็นร้อยละ 30 จากบุตรและองค์กรของรัฐ คิดเป็นร้อยละ 20 และจากการขายของรัฐอย่างเดียว คิดเป็นร้อยละ 10 มีจำนวนน้อยที่สุด

7) จำนวนบุตร

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากันทั้งหมดได้มีบุตร บุตรธรรมที่การทางสมองและเป็นไป 1 คน มีบุตร 4 คน มีบุตร 5 คน มีบุตร 6 คน มีบุตร 7 คน มีบุตร 8 คน มีบุตร 9 คน มีบุตร 10 คน มีบุตร 11 คน และมีบุตร 12 คน

8) ภาวะสุขภาพ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีสุขภาพไม่แข็งแรงและเจ็บป่วยมีโรคประจำตัว คิดเป็นร้อยละ 100

9) บทบาทหน้าที่ภายในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่ดูแลครอบครัวและบุตรหลานมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 60 และรองลงมาคือไม่มีบทบาทหน้าที่ในครอบครัวเลย คิดเป็นร้อยละ 30 และเป็นหัวหน้าครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

10) ปัญหาที่ประสบภายในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีปัญหาภายในครอบครัวเลย คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือเกิดความขัดแย้งในครอบครัวเป็นประจำ คิดเป็นร้อยละ 30 ฐานะยากจนและรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ คิดเป็นร้อยละ 20 และไม่มีผู้ดูแลถูกทอดทิ้งอยู่บ้านคนเดียวในเวลากลางวัน คิดเป็นร้อยละ 10 มีจำนวนน้อยที่สุด

10) ลักษณะที่อยู่อาศัย

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่องค์กรอยู่บ้านเดียวใกล้แหล่งชุมชนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาและน้อยที่สุดอาศัยอยู่บ้านเดียวเพียงลำพัง คิดเป็นร้อยละ 20

11) สังคม

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ ส่วนใหญ่ได้รับสวัสดิการผู้สูงอายุ ในด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือด้านสุขภาพและการศึกษา คิดเป็นร้อยละ 20 สวัสดิการด้านรายได้ ด้านสุขภาพและรายได้ ด้านที่อยู่อาศัยและรายได้ คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน และมีจำนวนน้อยที่สุด

12) การเกื้อหนุนทางสังคม

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ได้รับการเกื้อหนุนเงินและอาหาร / เสื้อผ้า มากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาคือ เงิน อาหาร/เสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 30 อาหาร / เสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 20 ส่วนอาหาร/เสื้อผ้าและที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 10 มีจำนวนน้อยที่สุด

13) ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ได้รับผลกระทบด้านสุขภาพกาย-จิต และความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคมและไม่ได้รับผลกระทบอื่นๆ เช่น ได้รับการยอมรับนับถือเป็นที่เคารพรัก มีเกียรติและมีคุณค่า คิดเป็นร้อยละ 30 เท่ากัน รองลงมาคือ สุขภาพกาย-จิต สภาพแวดล้อม และความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม คิดเป็นร้อยละ 20 มีจำนวนน้อยที่สุด คือ สุขภาพกาย-จิต สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน (ตารางที่ 4.4)

ตารางที่ 4.4
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างผู้สูงอายุในพื้นที่
ตำบลบางละมุง

	ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ			
ชาย		1	10
หญิง		9	90
รวม		10	100
อายุ			
60 - 69 ปี		1	10
70 - 79 ปี		5	50
80 - 89 ปี		4	40
รวม		10	100
สถานภาพ			
หน้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม)		7	70
หย่าร้าง		1	10
สมรส		2	20
รวม		10	100
ระดับการศึกษา			
ไม่ได้รับการศึกษา		4	40
ประถมศึกษา		6	60
รวม		10	100
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน			
101 - 2,000 บาท		8	80
2,001 - 4,000 บาท		1	10
4,001 - 6,000 บาท		-	-
6,001 - 8,000 บาท		-	-
8,001 - 10,000 บาท		-	-
10,001 - 12,000 บาท		-	-
รวม		10	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
แหล่งรายได้		
บุตรหลาน	4	40
ธุรกิจส่วนตัว	3	30
บุตรและองค์กรของรัฐ	2	20
องค์กรของรัฐ	1	10
รวม	10	100
จำนวนบุตร		
มีบุตรบุญธรรม 1 คน	1	10
มีบุตร 4 คน	1	10
มีบุตร 5 คน	1	10
มีบุตร 6 คน	1	10
มีบุตร 7 คน	1	10
มีบุตร 8 คน	1	10
มีบุตร 9 คน	1	10
มีบุตร 10 คน	1	10
มีบุตร 11 คน	1	10
มีบุตร 12 คน	1	10
รวม	10	100
ภาวะสุขภาพ		
สุขภาพไม่แข็งแรงและเจ็บป่วยมี โรคประจำตัว	10	100
รวม	10	100
บทบาทหน้าที่ในครอบครัว		
ดูแลครอบครัวและบุตรหลาน	6	60
เป็นหัวหน้าครอบครัว	3	30
ไม่มีบทบาทหน้าที่ ใดๆ เลย	1	10
รวม	10	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหาที่ประสบภัยในครอบครัว		
ไม่มีปัญหาใด ๆ เลย	4	40
เกิดความขัดแย้งในครอบครัว	3	30
ฐานะยากจน	2	20
ไม่มีผู้ดูแลและถูกทอดทิ้งอยู่เพียง	1	10
จำพังในเวลากลางวัน	-	-
รวม	10	100
ลักษณะที่อยู่อาศัย		
อยู่บ้านเดี่ยวใกล้แหล่งชุมชน	8	80
อยู่บ้านเดี่ยวเพียงลำพัง	2	20
รวม	10	100
สวัสดิการ		
ด้านสุขภาพ	5	50
ด้านการศึกษา	-	-
ด้านที่อยู่อาศัย	-	-
ด้านรายได้	1	10
ด้านสุขภาพและการศึกษา	2	20
ด้านสุขภาพและที่อยู่อาศัย	-	-
ด้านสุขภาพและรายได้	-	-
ด้านการศึกษาและที่อยู่อาศัย	-	-
ด้านการศึกษาและรายได้	-	-
ด้านที่อยู่อาศัยและรายได้	1	10
ทุกด้านและอื่นๆ	1	10
รวม	10	100

ตารางที่ 4.4 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเก็บอนุนทางสังคม		
ผิน		
อาหาร/เสื้อผ้า	2	20
ท้อญ่าด้วย	-	-
ผินและอาหาร/เสื้อผ้า	4	40
ผินและท้อญ่าด้วย	-	-
อาหาร/เสื้อผ้าและท้อญ่าด้วย	1	10
ผิน อาหาร/เสื้อผ้าและท้อญ่าด้วย	3	30
ไม่ได้รับการเก็บอนุนและอื่นๆ	-	-
รวม	10	100
ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต		
สุขภาพกาย - จิต	1	10
สภาพแวดล้อม	-	-
สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	1	10
สุขภาพกาย - จิตและสภาพแวดล้อม	-	-
สุขภาพกาย – จิตและความมั่นคงทาง	3	30
เศรษฐกิจและสังคม	-	-
สภาพแวดล้อมและความมั่นคงทาง	-	-
เศรษฐกิจและสังคม	-	-
สุขภาพกาย – จิต สภาพแวดล้อมและ	2	20
สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	-	-
และสังคม	-	-
ไม่ได้รับผลกระทบ / อื่นๆ	3	30
รวม	10	100

4.1.4 ข้อมูลทั่วไปของครอบครัวผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลบางละมุง

1) เพศ

จากจำนวนตัวอย่าง 10 คน เป็นเพศชายร้อยละ 40 เพศหญิงร้อยละ 60

2) อายุ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง 31-40 ปี เป็นจำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 40 รองลงมาอายุระหว่าง 41 – 50 ปี คิดเป็นร้อยละ 30 อายุระหว่าง 1 - 20 ปี และอายุระหว่าง 81 - 90 ปี มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

3) สถานภาพ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่สถานภาพสมรส มีจำนวนมากที่สุด คือ คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาไม่สถานภาพใดๆ คิดเป็นร้อยละ 30 และสถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 20

4) ระดับการศึกษา

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่สำเร็จการศึกษาระดับประถมศึกษา คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาและน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากันคือระดับมัธยมศึกษาและระดับอุดมศึกษา

5) รายได้เฉลี่ยต่อเดือน

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่จะมีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนระหว่าง 4,001 - 5,000 บาท จำนวนมากที่สุด คือร้อยละ 30 รองลงมาเมื่อร้อยได้รับระหว่าง 101 - 1,000 บาท และ 2,001 - 3,000 บาท คิดเป็นร้อยละ 20 เท่ากัน ไม่มีรายได้ มีรายได้ระหว่าง 5,001 - 6,000 บาท และ 6,001 - 7,000 มีจำนวนน้อยที่สุดเท่าๆ กันทั้ง 3 ช่วง เพียงร้อยละ 10

6) แหล่งรายได้

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่แหล่งรายได้จากการรับจำมากที่สุดคือ คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือการค้าขาย คิดเป็นร้อยละ 40 และไม่มีรายได้เป็นแม่บ้านดูแลครอบครัว มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

7) จำนวนบุตร

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ไม่มีบุตร คิดเป็นร้อยละ 30 และมีบุตร 2 คน คิดเป็นร้อยละ 30 เท่ากัน รองลงมา 3 คน คิดเป็นร้อยละ 20 มีบุตรบุญธรรมพิการ 1 คน และมีบุตร 1 คน คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน ซึ่งมีจำนวนน้อยที่สุด

8) บทบาทหน้าที่ภายในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีบทบาทหน้าที่ช่วยหารายได้จุนเจือครอบครัวมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นหัวหน้าครอบครัว คิดเป็นร้อยละ 40 และมีบทบาทหน้าที่ดูแลแม่สามีและหลานที่พิการ มีจำนวนน้อยที่สุดเพียงร้อยละ 10

9) ปัญหาที่ประสบภายในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ประสบปัญหามีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 70 รองลงมาไม่ประสบปัญหาใด ๆ คิดเป็นร้อยละ 20 และประสบปัญหาความเครียดอันเกิดจากพฤติกรรมญาติที่น้อง มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

10) สมาชิกพึ่งพิงในครอบครัว

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่มีสมาชิกพึ่งพิง 1 คนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 30 รองลงมา มีสมาชิกพึ่งพิง 2 คน มีสมาชิกพึ่งพิง 3 คน และมีสมาชิกพึ่งพิง 4 คน คิดเป็นร้อยละ 20 เท่ากัน มีสมาชิกพึ่งพิง 5 คน มีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

11) ความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุ

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่เป็นบุตรมากที่สุดคิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาเป็นลูกสะใภ้และหลานสาว คิดเป็นร้อยละ 20 เท่า ๆ กัน และมีความสัมพันธ์เป็นสามีมีจำนวนน้อยที่สุด คิดเป็นร้อยละ 10

12) สวัสดิการ

จากจำนวนกลุ่มตัวอย่างนี้ สำนักใหญ่ได้รับสวัสดิการผู้สูงอายุ ในด้านสุขภาพอนามัยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 80 รองลงมาและน้อยที่สุด คือได้รับสวัสดิการทุกด้านและด้านอื่นๆ เช่น สุขภาพอนามัย การศึกษา ที่อยู่อาศัย รายได้ ด้านสังคมและวัฒนธรรม เป็นต้น คิดเป็นร้อยละ 20

13) การเกื้อหนุนทางสังคม

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ ส่วนใหญ่ได้รับการเกื้อหนุนเงินและอาหาร / เสื้อผ้า จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ อาหาร/เสื้อผ้า คิดเป็นร้อยละ 30 และมีจำนวนน้อยที่สุด คือ เงิน เงิน/อาหาร และที่อยู่อาศัย คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน

14) ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต

จากจำนวนตัวอย่างกลุ่มนี้ สำนักใหญ่ได้รับผลกระทบด้านสภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ และสังคม จำนวนมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 50 รองลงมาคือ สภาพแวดล้อม คิดเป็นร้อยละ 20 และมีจำนวนน้อยที่สุดคือ สภาพแวดล้อมและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม สุขภาพกาย-จิต สภาพแวดล้อมและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม และไม่ได้รับผลกระทบ คิดเป็นร้อยละ 10 เท่ากัน (ตารางที่ 4.5)

ตารางที่ 4.5
ข้อมูลทั่วไปของกลุ่มตัวอย่างครอบครัวของผู้สูงอายุ
ในเขตพื้นที่ตำบลบางละมุง

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
เพศ		
ชาย	4	40
หญิง	6	60
รวม	10	100
อายุ		
1 - 20 ปี	1	10
21 - 30 ปี	1	10
31 - 40 ปี	4	40
41 - 50 ปี	3	30
51 - 60 ปี	-	-
61 - 70 ปี	-	-
71 - 80 ปี	-	-
81 - 90 ปี	1	10
รวม	10	100
สถานภาพ		
หม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม)	2	20
สมรส	5	50
โสด	3	30
รวม	10	100
ระดับการศึกษา		
อุดมศึกษา	1	10
มัธยมศึกษา	1	10
ประถมศึกษา	8	80
รวม	10	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ไม่มีรายได้	1	10
101 - 1,000 บาท	2	20
1,001 - 2,000 บาท	-	-
2,001 - 3,000 บาท	2	20
3,001 - 4,000 บาท	-	-
4,001 - 5,000 บาท	3	30
5,001 - 6,000 บาท	1	10
6,001 - 7,000 บาท	1	10
รวม	10	100
แหล่งรายได้		
ไม่มีรายได้	1	10
รับจ้าง	5	50
ค้าขาย	4	40
รวม	10	100
จำนวนบุตร		
ไม่มีบุตร	3	30
มีบุตรบุญธรรมพิการ 1 คน	1	10
มีบุตร 1 คน	1	10
มีบุตร 2 คน	3	30
มีบุตร 3 คน	2	20
รวม	10	100
บทบาทหน้าที่ในครอบครัว		
หัวหน้าครอบครัว	4	40
ช่วยหารายได้ชุนเจือครอบครัว	5	50
คุ้ยแคร์สามีและหลานที่พิการ	1	10
รวม	10	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ปัญหาที่ประสบภัยในครอบครัว		
ไม่ประสบปัญหาใด ๆ	2	20
มีภัยได้ไม่เที่ยงพร้อมแก้การครองชีพ	7	70
มีความเครียดอันเกิดจากพฤติกรรม	1	10
ญาติพี่น้อง		
รวม	10	100
สมาชิกที่เพ่งพิงในครอบครัว		
มีสมาชิกเพ่งพิง 1 คน	3	30
มีสมาชิกเพ่งพิง 2 คน	2	20
มีสมาชิกเพ่งพิง 3 คน	2	20
มีสมาชิกเพ่งพิง 4 คน	2	20
มีสมาชิกเพ่งพิง 5 คน	1	10
รวม	10	100
ความสัมพันธ์กับผู้สูงอายุ		
เป็นบุตร	5	50
เป็นลูกสะใภ้	2	20
เป็นหลานสาว	2	20
เป็นสามี	1	10
รวม	10	100
สวัสดิการ		
ด้านสุขภาพ	8	80
ด้านการศึกษา	-	-
ด้านท่องยุคด้วย	-	-
ด้านรายได้	-	-
ด้านสุขภาพและการศึกษา	-	-
ด้านสุขภาพและท่องยุคด้วย	-	-
ด้านสุขภาพและรายได้	-	-
ด้านการศึกษาและท่องยุคด้วย	-	-
ด้านการศึกษาและรายได้	-	-
ด้านท่องยุคด้วยและรายได้	-	-
ทุกด้านและอื่นๆ	2	20
รวม	10	100

ตารางที่ 4.5 (ต่อ)

ข้อมูลทั่วไป	จำนวน (คน)	ร้อยละ
การเก็บอนุนทางสังคม		
ผิว	1	10
อาหาร/เดือด้า	3	30
ท่อสูญเสีย	-	-
ผิวและอาหาร/เดือด้า	5	50
ผิวและท่อสูญเสีย	-	-
อาหาร/เดือด้าและท่อสูญเสีย	-	-
ผิว อาหาร/เดือด้าและท่อสูญเสีย	1	10
ไม่ได้รับการเก็บอนุนทางสังคม	-	-
รวม	10	100
ผลกระทบที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิต		
สุขภาพกาย - จิต	-	-
สภาพแวดล้อม	2	20
สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม	5	50
สุขภาพกาย - จิต และสภาพแวดล้อม	-	-
สุขภาพกาย - จิต และความมั่นคงทาง	-	-
เศรษฐกิจและสังคม	-	-
สภาพแวดล้อมและความมั่นคงทาง	1	10
เศรษฐกิจและสังคม	-	-
สุขภาพกาย - จิต สภาพแวดล้อมและ	1	10
สภาพความมั่นคงทางเศรษฐกิจ	-	-
และสังคม	-	-
ไม่ได้รับผลกระทบ / อื่นๆ	1	10
รวม	10	100

ตารางที่ 4.6

ภาระหนี้ที่นำไปเบริกคุณภาพของก่อสร้างที่อยู่อาศัยที่อยู่ในครอบครัว ดำเนินการและมี
ค่าใช้จ่ายคงเหลือ จัดหัวตัวชี้วัดเพื่อเเละตรวจสอบครัว

รหัสเส้นทาง (1 ถึง 5) ข้อมูลทั่วไป	ผู้ดูแลครัว ผู้ดูแลครัว	1		2		3		4		5	
		ครอบครัว	ผู้ดูแลครัว								
ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์	ทรัพย์
ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ	ชาติ
สถานภาพ	หน้ายา (สาวมีเด็ก แม่ก่อนแต่ง)										
ระดับการศึกษา	ป.4	ป.3	ปริญญาตรี	บ.4	บ.6						
แหล่งรายได้/ รายได้ต่อเดือน	บุตร 300/-/เดือน	บุตร 3,000/-/เดือน	บุตร 200/-/เดือน	ไฟฟ้าและน้ำ 2,000/-/เดือน	ไฟฟ้าและน้ำ 2,000/-/เดือน	น้ำประปา 1,000/-/เดือน	น้ำประปา 1,000/-/เดือน	น้ำประปา 300/-/เดือน	น้ำประปา 6,500/-/เดือน	น้ำประปา 6,500/-/เดือน	น้ำประปา 2,000/-/เดือน

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กรณ์สึกษา ข้อมูลใหม่		1	2	3	4	5
(1 ถึง 5)	ผู้สอนครร ผู้สอนครร	ผู้สอนครร ผู้สอนครร	ครชบกครร ผู้สอนครร	ครชบกครร ผู้สอนครร	ครชบกครร ผู้สอนครร	ครชบกครร ผู้สอนครร
จ้านวนนุตร (คณ)	9 ชาย 7 หญิง 2	3 ชาย 3 หญิง 7	12 ชาย 5 หญิง 7	1 ชาย 1 หญิง 7	4 ชาย 2 หญิง 2	3 ชาย 1 หญิง 2
ภาระดูแลพ	ไม่มีผู้ช่วย หรือ ภรรยา ประจำตัว	-	ไม่มีผู้ช่วย เมื่อแต่ง เสื้อและ หัวใจ เป็น ประจำ	-	ไม่มีผู้ช่วย เมื่อต้องดูแล ในส่วนเดียว ประจำ	-
ภารபพนักงานที่ ภาระในครรครร	ศูนย์บุรุษ หลาน ครรครร	หารายได้ด้วย แหล่งรายได้ ตัวเอง	ศูนย์บุรุษ ตัวเอง เอง	ช่วยหารายได้ บ้าง ดูแลเพื่อ ลูกนี้	ศูนย์บ้านเดิม ให้ความใส่ใจ มาก	พึ่งพา ครอบครร ครอบครร ครอบครร
ปัญหาที่ประ深交 ภาระในครรครร	บุตรชาย มีภาระ ปัญหาให้ ไม่สามารถ ใช้ชีวิต	รายได้ไม่ เพียงพอ การหันหน้า ให้กับ	เสียใจที่ กรรษ และบุตร ทำให้เจ็บ ใจเสมอ	บางครั้งขาด รายได้ไม่ เพียงพอ เพียงพอ ทำให้ขาด รายได้	ยากจนรายได้ ไม่มี ไม่เพียงพอ ขาดรายได้ ขาดรายได้	รายได้ไม่ เพียงพอ ขาดรายได้ ขาดรายได้

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

การผลิตึกษา ข้อมูลทั่วไป	(1 ถึง 5)	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว
ผู้คนที่อยู่อาศัย		ผู้สูงอายุ	เป็นครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว	ผู้สูงอายุ	ครบทุกครัว
บ้านเดียว ไม้ราก และหุ่นจำ ได้ดูดู	-	บ้านเดียว ไม้ราก และหุ่นจำ	บ้านไม้ 2 หินในสี หุ่นจำ	บ้านไม้มีลิ่ง ไม่มีห้องน้ำ หินในสี	บ้านเดียว หินเดียวติด หินในสี						
ผู้คนที่อยู่อาศัย (คน)	-	4	-	-	2	-	4	-	3	-	4
ความต้องการทั่วไป	-	บ้านเดียว หุ่นจำ 3	บ้านเดียว หุ่นจำ 1	บ้านเดียว หุ่นจำ 3	บ้านเดียว หุ่นจำ 3	บ้านเดียว หุ่นจำ 3	บ้านเดียว หุ่นจำ 3	บ้านเดียว หุ่นจำ 3	บ้านเดียว หุ่นจำ 2	บ้านเดียว หุ่นจำ 2	บ้านเดียว หุ่นจำ 2
ผู้สูงอายุ	-	บ้านเดียว หุ่นจำ	-	บ้านเดียว หุ่นจำ	-	บ้านเดียว หุ่นจำ	-	บ้านเดียว หุ่นจำ	-	บ้านเดียว หุ่นจำ	-

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กรณีศึกษา ข้อมูลทั่วไป (1 ถึง 5)	1	2	3	4	5
	ผู้สอนภาษา	ครูอบรมครัว ผู้สูงอายุ	ครูอบรมครัว ผู้สูงอายุ	ครูอบรมครัว ผู้สูงอายุ	ครูอบรมครัว ผู้สูงอายุ
สรุปผลการ ประเมินครัว	- โครงการฯ 30 ภาษาไทย ทุกบ้าน	- โครงการฯ 30 ภาษาไทย ทุกบ้าน	- โครงการฯ 30 ภาษาไทย ทุกบ้าน	- โครงการฯ 30 ภาษาไทย ทุกบ้าน	- โครงการฯ 30 ภาษาไทย ทุกบ้าน
การประเมินครัว	- ได้รับความ การช่วย เหลือจาก บุตรหลาน และญาติ - สถาน ผู้คน	- ได้รับความ การช่วย จากบุตร หลาน บุตรหลาน และญาติ - สถาน ผู้คน	- ได้รับความ การช่วย เหลือจาก บุตรหลาน และญาติ - สถาน ผู้คน	- ได้รับความ การช่วย เหลือจาก บุตรหลาน และญาติ - สถาน ผู้คน	- ได้รับความ การช่วย เหลือจาก บุตรหลาน และญาติ - สถาน ผู้คน

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

บรรทัดที่ก้าว (1 ถึง 5)	1 ผู้รับคำขอ	2 ผู้รับคำขอ	3 ผู้รับคำขอ	4 ผู้รับคำขอ	5 ผู้รับคำขอ
คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ	คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ	คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ	คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ	คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ	คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ
คุณสมบัติ ของผู้ขอ รับคำขอ	- มีบัญชี เงินเดือน ประจำเดือน คงเหลือต่อ รายได้เป็น เพียงพอ	- ไม่เคยติด ยาเสพติด	- ไม่เคยติด ยาเสพติด	- ไม่เคยติด ยาเสพติด	- ไม่เคยติด ยาเสพติด

ตาราง 4.6 (ต่อ)

ก商品ศึกษา ช้อมูลทั่วไป ชาช (ป.)	6 ผู้สูงอายุ ครองบครัว ^{ผู้สูงอายุ}	7 ผู้สูงอายุ ครองบครัว ^{ผู้สูงอายุ}	8 ผู้สูงอายุ ครองบครัว ^{ผู้สูงอายุ}	9 ผู้สูงอายุ ครองบครัว ^{ผู้สูงอายุ}	10 ผู้สูงอายุ ครองบครัว ^{ผู้สูงอายุ}
ก商品ศึกษา หางานภาพ ระดับการศึกษา	ให้เช่า ^{หน่วย (เมตร²) และการรวม)}	ให้เช่า ^{หน่วย (เมตร²) และการรวม)}	ห้อง ^{ห้อง และการรวม)}	ห้อง ^{ห้อง และการรวม)}	ห้อง ^{ห้อง และการรวม)}
แมลงวันได้/ รายได้ต่อเดือน	บุตร แมลงปี้ยังตื้น คนละ 300.-/เดือน	รับซื้อที่ไว 4,500.-/เดือน	ห้องเช่า 9 ห้องตาก 1,300- 11,700.-/เดือน	ห้องเช่า 9 แต่งค่าเช่า ^{4,500.-/เดือน} ห้อง 1,900.-/เดือน	เงินเดือนครัวส์ ^{4,500.-/เดือน} จ้างบุญเดช 9. ^{1,900.-/เดือน} ค่าเช่าบ้าน ^{2,000.-/เดือน} บำรุงดูแล ^{400.-/เดือน}

ตาราง 4.6 (ต่อ)

กรณ์ศึกษา (6 ถึง 10)		6	7	8	9	10
ช้อมูลทั่วไป		ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ
จิตเวณบุตร (คุณ)	7 ชาย 6 หญิง 1	ไม่มี ผู้สูงอายุ	8 ชาย 2 หญิง 6	ไม่มี ผู้สูงอายุ	6 ชาย 2 หญิง 4	ไม่มี ผู้สูงอายุ
ภาระดูแล						
ภาระดูแล	ไม่มีผึ้งแวง เนื่องจากล้ม และเป็นอัมพาต	ไม่มีผึ้งแวง มีโรคประสาท ตื้อ	-	ไม่มีผึ้งแวง มีโรคประสาท ผ่าตัดเข้าและ หูดึง	-	แม้ผึ้งแวง ตามร้าย ไม่มีโรค ไม่มีป่วย
น้ำหนักตัว	ไม่มี	หัวหน้า ครอบครัว บุตรสาว พิกร	ผู้ชายน้ำหน้า ครอบครัว บุตรสาว พิกร	ผู้ชายน้ำหน้า ครอบครัวและ ลูกเส้นพิการ ดูแลบ้าน	ผู้ชายได้ ทำงานมาก ทำกับข้าว ความกับ รายได้ สามี	ผู้ชาย ทำงาน บ้านมาก ดูแล ภาระ

ตาราง 4.6 (ต่อ)

กรณ์ศึกษา ช้อมูลทั่วไป	(6 ถึง 10)	ผู้สูงอายุ	ครองครัว								
บุตรหลานที่ประกอบอาชญากรรมใน ครอบครัว	นางสาว ตั้ง ชัยปานลพัน ในเวลา空空 กับ	นางสาวนรี เบสุธรรม มารดาตั้ง ท่องาน	ครูแม่ครีบ ตั้งเบสุธรรม พญากิริวง หลานชาย	น้องชาย คุณเข้าง กรา							
ลักษณะที่อยู่อาศัย	บ้านไม่มีบัน เดียว ยกพื้น ห้องโปรดเจด	บ้านไม่มีบัน เดียว ก่อตั้ง [*] แม่ลูกชุมชน และญาติ									

ตาราง 4.6 (ต่อ)

กรณ์สีกากฯ (6 ถึง 10) ข้อมูลที่ไม่ สามารถพิจารณา	6 ผู้ดูแลขาย	7 ผู้ดูแลขาย ผู้ดูแลขาย	8 ผู้ดูแลขาย ผู้ดูแลขาย	9 ผู้ดูแลขาย ผู้ดูแลขาย	10 ผู้ดูแลขาย ผู้ดูแลขาย
ผู้ดูแลพิจารณา (คบ)	-	1 น้ำดื่มพิการ	1 น้ำดื่มขาย	3 น้ำดื่ม แล้ว บุตร 2	1 บุตรสาว พิการ
ความต้องการที่บังคับต้องหา	-	น้ำดื่มขาย	น้ำดื่มขาย	- น้ำดื่ม	- น้ำดื่ม
ผู้ดูแล	-	-	-	-	- บุตรสาว
ผู้ดูแล	- เป็นเจ้าของ 300 บาท -ห้องครัวติดกัน แบบพื้นที่ขนาด ใหญ่	- โครงสร้าง 30 เมตร บาน้ำร้อน น้ำเสียต้องมา ไฟฟ้า	- โครงสร้าง 30 เมตร บาน้ำร้อน ไฟฟ้า	- โครงสร้าง 30 เมตร บาน้ำร้อน ไฟฟ้า	- โครงสร้าง 30 เมตร บาน้ำร้อน ไฟฟ้า เดือน พัชร ซึ่งต้องซื้อมา แล้ว

ตารางที่ 4.6 (ต่อ)

กรณีศึกษา (6ถึง10) ข้อมูลทั่วไป	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ	ครอบครัว	ผู้สูงอายุ
การเขียนบันทึก สังคม	-จดหมาย ลงคะแนนให้ เสียง	-ให้รับความ กราบไหว้ การทำบ้านเสีย									
บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย	-บุตรชาย และน้องๆ ของบุตรชาย
คุณภาพชีวิต	-ป่วยเป็น ถิ่น	-รักษา จนฟื้นตัว แล้ว									

4.2 ผลการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุ

ในการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง และผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัว ในเขตพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี ครั้งนี้ ผู้วิจัยได้กำหนดลักษณะสัมพันธภาพจากแนวคิดและงานวิจัยอื่นๆ โดยวัดลักษณะพันธภาพในเรื่องดังๆ แบ่งเป็นด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 สัมพันธภาพกับครอบครัว วัดจาก

1. การพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว
2. การเป็นที่ปรึกษาให้กับสมาชิกในครอบครัวเสมอเมื่อประสบปัญหา
3. การเป็นที่เคารพและนับถือในครอบครัว
4. การได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัวสม่ำเสมอ
5. การได้ช่วยทำงานบ้าน
6. การได้ไปท่องเที่ยวกับครอบครัว

ด้านที่ 2 สัมพันธภาพกับเครือญาติ วัดจาก

1. การที่ญาติพี่น้องทำให้รู้สึกอบอุ่นและเห็นความสำคัญ
2. การได้รับความช่วยเหลือจากญาติพี่น้องเมื่อประสบปัญหา
3. การไปมาหากันกับญาติพี่น้องอย่างสม่ำเสมอ
4. การที่ญาติพี่น้องมากขอคำปรึกษาแนะนำ
5. การให้ความช่วยเหลือเมื่อญาติพี่น้องเดือดร้อน
6. การไปเยี่ยมเยียนกันเมื่อยามเจ็บป่วย

ด้านที่ 3 สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน วัดจาก

1. การมีเพื่อนสนิทที่ทำให้คลายเหงา
2. การมีเพื่อนที่รู้สึกจะดูใจที่จะเล่าสารทุกชิ้นดินส่วนตัวให้เพื่อนฟังได้
3. การมีเพื่อนสนิทที่ทราบปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุได้ดี
4. การมีเพื่อนที่รู้สึกไว้วางใจสามารถปรับตัวได้
5. การมีเพื่อนที่รักและห่วงใย
6. การมีเพื่อนที่ช่วยเหลือกันเจ้อในด้านต่างๆ เมื่อประสบปัญหาเดือดร้อน

ด้านที่ 4 สัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมต่างๆ วัดจาก

1. การเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมชน / สมาคมต่างๆ

2. การทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม
3. การรู้สึกมีคุณค่าในการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม
4. การรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม
5. การไปพบปะสังสรรค์ในงานสำคัญต่าง ๆ
6. การรู้สึกมีความสุขเมื่อเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม

ด้านที่ 5 สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ วัดจาก

1. การได้รับการรักษาพิเศษเมื่อเจ็บป่วย
2. การได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย
3. การได้ยินและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับบ้านพักคนชราของรัฐ
4. การใช้บริการของรัฐสำหรับผู้สูงอายุ
5. การได้รับบริการด้านต่าง ๆ สำหรับผู้สูงอายุจากชุมชน
6. การได้รู้จักและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนชรา

ด้านที่ 6 สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน วัดจาก

1. การได้รับการคุ้มครองเมื่อยามเจ็บป่วย
2. การได้รับการเกื้อหนุนด้านวัสดุ เท่นเงินและลิ้งของ
3. การได้รับคำแนะนำเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์
4. การได้รับการส่งเสริมให้มีบทบาทในครอบครัว ชุมชน และสังคม
5. การได้รับการชูและเชื่อถือภพอนามัย
6. การได้รับการส่งเสริมให้รับรู้ข่าวสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน

4.2.1 การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางลงมุน จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางลงมุน จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมมากที่สุด เฉลี่ย 2.18 รองลงมาคือ สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน เฉลี่ย 2.12 ถัดมาคือสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน เฉลี่ย 1.77 ส่วนสัมพันธภาพด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ได้แก่ สัมพันธภาพกับเครือญาติ เฉลี่ย 1.65 สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ เฉลี่ย 1.63 และสัมพันธภาพกับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.55 (ตารางที่ 4.7 - 4.12) ภายหลังเอียดการศึกษาสัมพันธภาพกับครอบครัวเป็นรายด้าน ดังนี้

1. สัมพันธภาพกับครอบครัว ผู้สูงอายุมีระดับสัมพันธภาพกับครอบครัวต่ำกว่าระดับสัมพันธภาพอื่นๆ โดยเป็นที่คาดการณ์และนับถือในครอบครัว มีค่าเฉลี่ย 2.0 รองลงมาคือ การได้รับการดูแลเอาใจใส่จาก ครอบครัวสม่ำเสมอ เฉลี่ย 1.9 และการที่ผู้สูงอายุได้ช่วยทำงานบ้านเฉลี่ย 1.6 ส่วนการไป ห้องเที่ยวกับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1.0 (ตารางที่ 4.7)

2. สัมพันธภาพกับเครือญาติ ด้วยจากสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านแล้ว ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับเครือญาติพอสมควรโดยการที่ญาติพี่น้องทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกอบอุ่นและเห็นความสำคัญ มีค่าเฉลี่ย 1.9 รองลงมาคือ การที่ผู้สูงอายุหรือญาติพี่น้องเจ็บป่วยมักไปเยี่ยมเยียนกัน เฉลี่ย 1.8 และการที่ผู้สูงอายุและญาติพี่น้องได้ไปมาหาสู่กันอย่างสม่ำเสมอและการที่ญาติพี่น้องเดือดร้อนผู้สูงอายุให้การช่วยเหลือ เฉลี่ย 1.7 ส่วนการที่ญาติพี่น้องมักจะขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1.3 (ตารางที่ 4.8)

3. สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน รองจากสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านเกื้อหนุนแล้ว ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน โดยมีเพื่อนที่รู้สึกให้วางใจสามารถปรับทุกเชิงได้ เฉลี่ย 2.0 รองลงมาคือ ผู้สูงอายุรู้สึกสะดวกใจที่จะเล่าสารทุกเรื่องดินส่วนตัวให้เพื่อนฟังและมีเพื่อนที่ช่วยเหลือจนเจ้อในด้านต่างๆ เมื่อประสบปัญหาเดือดร้อน เฉลี่ย 1.9 ส่วนมีเพื่อนที่สนใจที่ทราบปัญหาและความต้องการของผู้สูงอายุและ มีเพื่อนที่รักและห่วงใย มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.7 (ตารางที่ 4.9)

4. สัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคม ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมมากที่สุด โดยมีความรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวมเฉลี่ย 2.7 รองลงมาคือ การได้ทำประโยชน์แก่ส่วนรวม เฉลี่ย 2.6 และการได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม ทำให้ผู้สูงอายุมีความสุข เฉลี่ย 2.3 ส่วนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคมต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.5 (ตารางที่ 4.10)

5. สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ ผู้สูงอายุมีระดับสัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ รองลงมาจากการสัมพันธภาพกับเครือญาติ โดยการได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล ยามเจ็บป่วย เช่น โครงการ 30 นาที รักษาโรค เฉลี่ย 2.3 การที่ผู้สูงอายุได้รับการรักษาพยาบาล พรี เฉลี่ย 2.2 และที่ผู้สูงอายุได้ยินและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับบ้านพักคนชราของรัฐ เฉลี่ย 1.7 ส่วนการที่ผู้สูงอายุรู้จักและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนชรา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.0 (ตารางที่ 4.11)

6. สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน รองลงมาจากการสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคม โดยการที่ลูกหลานดูแลผู้สูงอายุ ยามเจ็บป่วยและผู้สูงอายุได้รับการเกื้อหนุนด้านวัสดุ เช่นเงินและสิ่งของจากลูกหลาน เฉลี่ย 2.7 รองลงมาคือ การที่ลูกหลานดูแลเรื่องศุขภาพอนามัยผู้สูงอายุ เฉลี่ย 2.3 และ การที่ลูกหลาน

ส่งเสริมให้ผู้สูงอายุได้รับรู้ถึงสารและเหตุการณ์ปัจจุบัน เฉลี่ย 2.1 ส่วนการที่ลูกหลานแนะนำเรื่องการให้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.3 (ตารางที่ 4.12)

ตารางที่ 4.7
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับครอบครัวของผู้สูงอายุ
ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

สัมพันธภาพกับครอบครัว	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านได้มีโอกาสพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	1	3	1.4	10
ท่านเป็นที่ปรึกษาให้กับสมาชิกในครอบครัวเสมอ เมื่อประสบปัญหา	1	3	1.4	10
ท่านเป็นที่เคารพรักและนับถือในครอบครัว	1	3	2.0	10
ท่านได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว สม่ำเสมอ	1	3	1.9	10
ท่านได้ช่วยทำงานบ้าน	1	3	1.6	10
ท่านได้ไปท่องเที่ยวกับครอบครัว	1	3	1.0	10
สัมพันธภาพกับครอบครัวโดยรวม	1.00	3.00	1.55	10

ตารางที่ 4.8
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับเครือญาติของผู้สูงอายุ
ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

สัมพันธภาพกับเครือญาติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ญาติที่น้องทำให้ท่านรู้สึกอบอุ่นและเห็นความ สำคัญของท่าน	1	3	1.9	10
ท่านได้รับความช่วยเหลือจากญาติที่น้องเมื่อ ประสบปัญหา	1	3	1.5	10
ท่านและญาติที่น้องไปมาหากันอย่างสม่ำเสมอ	1	3	1.7	10
ญาติที่น้องมากจะขอคำปรึกษาแนะนำจากท่าน	1	3	1.3	10
เมื่อญาติที่น้องเดือดร้อนท่านให้ความช่วยเหลือ	1	3	1.7	10
เมื่อท่านหรือญาติที่น้องเจ็บป่วยมักจะไปเยี่ยม เยินกัน	1	3	1.8	10
สัมพันธภาพกับเครือญาติโดยรวม	1.00	3.00	1.65	10

ตารางที่ 4.9
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านของผู้สูงอายุ
ในสถานะเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

ระดับสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านมีเพื่อนสนิทที่ทำให้คลายเหงา	1	4	1.4	10
ท่านรู้สึกดีมากใจที่จะเล่าสารทุกเรื่องติดส่วนตัวของท่านให้เพื่อนฟัง	1	4	1.9	10
ท่านมีเพื่อนสนิทที่ทราบปัญหาและความต้องการของท่านดี	1	4	1.7	10
ท่านมีเพื่อนที่รู้สึกให้วางใจสามารถปรับตัวได้	1	4	2.0	10
ท่านมีเพื่อนที่รักและห่วงใย	1	4	1.7	10
ท่านมีเพื่อนที่ช่วยเหลืออุปกรณ์ในด้านต่างๆ เมื่อท่านประสบปัญหาเดือดร้อน	1	4	1.9	10
สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านโดยรวม	1.00	4.00	1.77	10

ตารางที่ 4.10
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมต่าง ๆ ของผู้สูงอายุ
ในสถานะเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

สัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมชน / สมาคมต่างๆ	1	4	1.5	10
ท่านทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม	1	4	2.6	10
การเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม ทำให้ท่านรู้สึกมีคุณค่า	1	4	1.8	10
ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม	1	4	2.7	10
ท่านได้พบปะสังสรรค์ในงานสำคัญต่างๆ	1	4	2.2	10
ท่านรู้สึกว่าการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม ทำให้ท่านมีความสุข	1	4	2.3	10
สัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมโดยรวม	1.00	4.00	2.18	10

ตารางที่ 4.11
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ
ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านเคยได้รับการรักษาพยาบาลฟรีสำหรับผู้สูงอายุ	1	3	2.2.	10
ท่านได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาล บานเจ็บป่วยเพื่อ โครงการ 30 บาท รักษาโดยค่าใช้จ่ายของบ้าน	1	3	2.3	10
ท่านได้อยู่และรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับบ้านพักคนชราของรัฐ	1	3	1.7	10
ท่านเคยได้รับบริการของรัฐสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เสื้อผ้า	1	3	1.2	10
กิจกรรมศุนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ				
ท่านเคยได้รับบริการด้านต่างๆ สำหรับผู้สูงอายุจาก ชุมชนของท่าน	1	3	1.4	10
ท่านรู้จักและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนชรา	1	3	1.0	10
สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการโดยรวม	1.00	3.00	1.63	10

ตารางที่ 4.12
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุนของผู้สูงอายุ
ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื์อหนุน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ลูกหลานคุณและท่านเสมอเมื่อยามเจ็บป่วย	1	4	2.7	10
ท่านได้รับการเกื้อหนุนด้านวัดถุ เน้นเงินและสิ่งของ จากลูกหลาน	1	4	2.7	10
ลูกหลานแนะนำเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1	4	1.3	10
ลูกหลานส่งเสริมให้ท่านมีบทบาทในครอบครัว ชุมชน และสังคม	1	4	1.6	10
ลูกหลานคุณและเรื่องสุขภาพอนามัยของท่าน	1	4	2.3	10
ลูกหลานส่งเสริมให้ท่านได้รับรู้ข่าวสารและ เหตุการณ์ปัจจุบัน	1	4	2.1	10
พันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื์อหนุนโดยรวม	1.00	4.00	2.12	10

4.2.2 การศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวในเขตพื้นที่ ต่ำบ้านบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี

จากการศึกษาสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวในเขตพื้นที่ต่ำบ้าน
บางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี พบว่า ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับบุตร/ สมภาคสูงที่ดูด
เฉลี่ย 2.18 รองลงมาคือ สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน เฉลี่ย 2.10 ถัดมาคือ
สัมพันธภาพกับครอบครัว เฉลี่ย 1.83 ส่วนสัมพันธภาพด้านอื่นๆ มีค่าเฉลี่ยค่อนข้างต่ำ ได้แก่
ระดับ สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน เฉลี่ย 1.77 สัมพันธภาพกับบุตรชายในด้านสวัสดิการ เฉลี่ย 1.63
และสัมพันธภาพกับเครือญาติ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.50 (ตารางที่ 4.13 - 4.18) รายละเอียดการ
ศึกษาระดับสัมพันธภาพกับครอบครัวเป็นรายด้าน มีดังนี้

1. สัมพันธภาพกับครอบครัว รองจากสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุนแล้ว
ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับครอบครัว โดยผู้สูงอายุเป็นที่รักและนับถือในครอบครัว และได้รับการดู
แลกเปลี่ยนจากครอบครัวอย่างมาก เฉลี่ย 2.5 รองลงมาคือ ผู้สูงอายุได้ช่วยทำงานบ้านเฉลี่ย 1.8
และผู้สูงอายุเป็นที่ปรึกษาให้กับสมาชิกในครอบครัวเมื่อประสบปัญหา เฉลี่ย 1.7 ส่วนการไปห้อง
เที่ยว กับครอบครัว มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1.0 (ตารางที่ 4.13)

2. สัมพันธภาพกับเครือญาติ ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับเครือญาติต่ำกว่าสัมพันธภาพ
อื่นๆ โดยการที่ญาติพี่น้องทำให้ผู้สูงอายุรู้สึกอบอุ่นและเห็นความสำคัญ และเมื่อผู้สูงอายุหรือ²
ญาติพี่น้องเจ็บป่วยมากไปเยี่ยมเยียนกัน เฉลี่ย 1.8 รองลงมากกว่าที่ผู้สูงอายุและญาติพี่น้องได้ไปมา
หาสักกันอย่างต่อเนื่องมาก เฉลี่ย 1.6 และการที่ญาติพี่น้องเดือดร้อนผู้สูงอายุให้การช่วยเหลือ
เฉลี่ย 1.4 ส่วนการที่ญาติพี่น้องจะ ขอคำปรึกษาแนะนำจากผู้สูงอายุ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุดคือ 1.1
(ตารางที่ 4.14)

3. สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน ต่ำจากสัมพันธภาพกับครอบครัวแล้ว ผู้สูงอายุมีสัมพันธ์
ภาพกับเพื่อนบ้าน พอกสมควรโดยผู้สูงอายุมีเพื่อนที่รู้สึกให้วางใจสามารถปรับตัวได้ เฉลี่ย 2.0
รองลงมาคือ ผู้สูงอายุรู้สึกสะดวกใจที่จะเลาสารทุกชิ้นดิบส่วนตัวให้เพื่อนฟังและช่วยเหลืออุ่นใจ
ในด้านต่างๆ เมื่อประสบปัญหาเดือดร้อน เฉลี่ย 1.9 และการผู้สูงอายุมีเพื่อนที่สนใจที่ทราบ
ปัญหาและความต้องการของ ผู้สูงอายุดีและมีเพื่อนที่รักและห่วงใย เฉลี่ย 1.7 ส่วนผู้สูงอายุมี
เพื่อนที่ทำให้คลายเหงา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.4 (ตารางที่ 4.15)

4. สัมพันธภาพกับบุตร/ สมภาค ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับบุตร/ สมภาคมากที่สุด
โดยมีความรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม เฉลี่ย 2.7 รองลงมาคือ การได้ทำประโยชน์
แก่ส่วนรวม เฉลี่ย 2.6 และการได้เข้าร่วมเป็นสมาชิกบุตร/ สมภาค ทำให้ผู้สูงอายุมีความสุข
เฉลี่ย 2.3 ส่วนการเข้าร่วมเป็นสมาชิกบุตร/ สมภาคต่างๆ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.5 (ตารางที่ 4.16)

5. ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ รองลงมาจากสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน โดยผู้สูงอายุได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลยามเจ็บป่วย เท่นโครงการ 30 นาที รักษาโรคเฉลี่ย 2.3 การที่ผู้สูงอายุได้รับการรักษาพยาบาลหรือ เฉลี่ย 2.2 และที่ผู้สูงอายุได้อินและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับบ้านพักคนชราของรัฐ เฉลี่ย 1.7 ส่วนการที่ผู้สูงอายุรู้จักและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนชรา มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.0 (ตารางที่ 4.17)

6. ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน ผู้สูงอายุมีสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน รองลงมาจากการสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคม โดยการที่ลูกหลานดูแลผู้สูงอายุ ยามเจ็บป่วย เฉลี่ย 2.7 รองลงมาคือ ผู้สูงอายุได้รับการเกื้อหนุนด้านวัสดุ เท่นเงินและสิ่งของจากลูกหลาน เฉลี่ย 2.6 และการที่ลูกหลานดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยผู้สูงอายุ เฉลี่ย 2.3 ส่วนการที่ลูกหลานแนะนำเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์ มีค่าเฉลี่ยต่ำสุด 1.3 (ตารางที่ 4.18)

ตารางที่ 4.13
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับครอบครัวของผู้สูงอายุ
ในพื้นที่ตำบลบางละมุง.

สัมพันธภาพกับครอบครัว	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านได้มีโอกาสพูดคุยกับสมาชิกในครอบครัว	1	3	1.5	10
ท่านเป็นที่ปรึกษาให้กับสมาชิกในครอบครัว	1	3	1.7	10
เสนอเมื่อประสบปัญหา				
ท่านเป็นที่可靠รักและนับถือในครอบครัว	1	3	2.5	10
ท่านได้รับการดูแลเอาใจใส่จากครอบครัว	1	3	2.5	10
สม่ำเสมอ				
ท่านได้ช่วยทำงานบ้าน	1	3	1.8	10
ท่านได้ไปท่องเที่ยวกับครอบครัว	1	3	1.0	10
สัมพันธภาพกับครอบครัวโดยรวม	1.00	3.00	1.83	10

ตารางที่ 4.14
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับเครือญาติของผู้สูงอายุ
ในพื้นที่ตำบลบางละมุง

สัมพันธภาพกับเครือญาติ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ญาติพี่น้องที่ทำให้ท่านรู้สึกอบอุ่นและเห็นความสำคัญ ของท่าน	1	3	1.8	10
ท่านได้รับความช่วยเหลือจากญาติพี่น้องเมื่อ ประสบปัญหา	1	3	1.3	10
ท่านและญาติพี่น้องไปมานาสุกันอย่างสม่ำเสมอ	1	3	1.6	10
ญาติพี่น้องมักจะขอคำปรึกษาแนะนำจากท่าน	1	3	1.1	10
เมื่อญาติพี่น้องเดือดร้อนท่านให้ความช่วยเหลือ	1	3	1.4	10
เมื่อท่านหรือญาติพี่น้องเจ็บป่วยมักจะไป เยี่ยมเยียนกัน	1	3	1.8	10
สัมพันธภาพกับเครือญาติโดยรวม	1.00	3.00	1.50	10

ตารางที่ 4.15
ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านของผู้สูงอายุ
ในพื้นที่ตำบลบางละมุง

สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้าน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านมีเพื่อนสนิทที่ทำให้คลายเหนื่อย	1	4	1.4	10
ท่านรู้สึกสะดวกใจที่จะเล่าสารทุกเรื่องดิบส่วนตัวของ ท่านให้เพื่อนฟัง	1	4	1.9	10
ท่านมีเพื่อนสนิทที่ทราบปัญหาและความต้องการ ของท่านดี	1	4	1.7	10
ท่านมีเพื่อนที่รู้สึกไว้วางใจสามารถปรับทุกเรื่องได้	1	4	2.0	10
ท่านมีเพื่อนที่รักและห่วงใย	1	4	1.7	10
ท่านมีเพื่อนที่ช่วยเหลือจุนเจือในด้านต่างๆ เมื่อ ท่านประสบปัญหาเดือดร้อน	1	4	1.9	10
สัมพันธภาพกับเพื่อนบ้านโดยรวม	1.00	4.00	1.77	10

ตารางที่ 4.16

**ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมต่างๆ ของผู้สูงอายุ
ในพื้นที่ตำบลบางละมุง**

สัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคม	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านเข้าร่วมเป็นสมาชิกของชุมชน / สมาคมต่างๆ	1	4	1.5	10
ท่านทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม	1	4	2.6	10
การเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม ทำให้ท่าน รู้สึกมีคุณค่า	1	4	1.8	10
ท่านรู้สึกภูมิใจเมื่อได้ทำประโยชน์ให้แก่ส่วนรวม	1	4	2.7	10
ท่านได้พบปะสังสรรค์ในงานสำคัญต่างๆ	1	4	2.2	10
ท่านรู้สึกว่าการเข้าร่วมเป็นสมาชิกชุมชน / สมาคม ทำให้ท่านมีความดูด	1	4	2.3	10
สัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคมโดยรวม	1.00	4.00	2.18	10

ตารางที่ 4.17

**ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการของผู้สูงอายุ
ในพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี**

สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการ	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ท่านได้รับการรักษาพยาบาลฟรีสำหรับผู้สูงอายุ	1	3	2.2	10
ท่านได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลอย่าง เงียบป่วย เช่น โครงการ 30 บาท รักษาโรค	1	3	2.3	10
ท่านได้ยินและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับบ้านพัก คนชราของรัฐ	1	3	1.7	10
ท่านเคยได้บริการของรัฐสำหรับผู้สูงอายุ เช่น เข้าร่วม กิจกรรมศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุ	1	3	1.2	10
ท่านเคยได้รับบริการด้านต่างๆ สำหรับผู้สูงอายุจาก ชุมชนของท่าน	1	3	1.4	10
ท่านรู้จักและรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับเบี้ยยังชีพคนชรา	1	3	1.0	10
สัมพันธภาพกับชุมชนในด้านสวัสดิการโดยรวม	1.00	3.00	1.63	10

ตารางที่ 4.18
**ค่าเฉลี่ยสัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื้อหนุนของผู้สูงอายุ
 ในพื้นที่ตำบลบางละมุง**

สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื์อหนุน	ค่าต่ำสุด	ค่าสูงสุด	ค่าเฉลี่ย	จำนวน
ลูกหลานดูแลท่านเสมอเมื่อยามเจ็บป่วย	1	4	2.7	10
ท่านได้รับการเกื้อหนุนด้านวัสดุ เช่น เงินและสิ่งของ จากลูกหลาน	1	4	2.6	10
ลูกหลานแนะนำเรื่องการใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์	1	4	1.3	10
ลูกหลานส่งเสริมให้ท่านมีบทบาทในครอบครัว ชุมชน และสังคม	1	4	1.6	10
ลูกหลานดูแลเรื่องสุขภาพอนามัยของท่าน	1	4	2.3	10
ลูกหลานส่งเสริมให้ท่านได้รับรู้ข่าวสารและเหตุการณ์ ปัจจุบัน	1	4	2.1	10
สัมพันธภาพกับลูกหลานในด้านการเกื์อหนุนโดยรวม	1.00	4.00	2.1	10

ตารางที่ 4.19
**เปรียบเทียบสัมพันธภาพของผู้สูงอายุกับบุคคลอื่นระหว่างผู้สูงอายุ
 ในสถานสงเคราะห์และผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลบางละมุง**

สัมพันธภาพ	ผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์	ผู้สูงอายุ ในพื้นที่ตำบลบางละมุง
ครอบครัว	1.55	1.83
เครือญาติ	1.65	1.50
เพื่อนบ้าน	1.77	1.77
ชุมชน / สมาคม	2.78	2.18
ชุมชน	1.63	1.63
ลูกหลาน	2.12	2.10

4.2.3 ระดับสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่ม

จากการศึกษา พบว่า ระดับสัมพันธภาพในครอบครัวของผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง มีระดับสัมพันธภาพกับชุมชน / สมาคม มากริสุด รองลงมาคือ สัมพันธภาพกับลูกหลาน เช่นเดียว กันทั้งสองกลุ่ม ซึ่งแสดงว่า ชุมชน / สมาคมต่างๆ และลูกหลานในด้านการเกื้อหนุน เป็นสัมพันธภาพที่ยึดเหนี่ยวจิตใจผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่มตัวอย่างนี้เป็นอย่างดี ซึ่งอาจจะส่งผลถึงปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อด้านจิตใจของผู้สูงอายุอีกด้วย (ตารางที่ 4.19)

ในผลการศึกษาครั้งนี้ยังพบอีกด้วยว่า ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง มีระดับสัมพันธภาพดีตามมาตรฐาน สำหรับ เครื่องหมาย ชุมชนในด้านสวัสดิการ และน้อยที่สุดคือ สัมพันธภาพกับครอบครัว นั้นย่อมแสดงให้เห็นว่า "ครอบครัว" ยังคงเป็นระดับ สัมพันธภาพที่ส่งผลต่อการตัดสินใจของผู้สูงอายุ ซึ่งในกลุ่มผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา บ้านบางละมุง มีสัมพันธภาพกับครอบครัวต่ำสุด จึงเป็นเหตุนึงที่ทำให้ตัดสินใจเข้ารับการ สงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง ซึ่งในรายละเอียดแบบสัมภาษณ์ได้กล่าวถึง การพูดคุย การเป็นพี่น้องกัน การเป็นพี่เลี้ยงและนับถือ การได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่าง สม่ำเสมอ การมีบทบาทหน้าที่ เช่น ช่วยทำงานบ้านและการได้ไปพักผ่อนท่องเที่ยวกับครอบครัว ส่วนกลุ่มตัวอย่าง ผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวในเขตพื้นที่ตำบลบางละมุง มีสัมพันธภาพกับครอบ ครัวของลงมาจากสัมพันธภาพกับลูกหลาน แสดงว่า "ครอบครัว" มีอิทธิพลและเป็นสัมพันธภาพที่ ส่งผลต่อจิตใจผู้สูงอายุในการตัดสินใจที่จะกระทำการห้ามหรือเลือกกระทำการสิ่งใดสิ่งหนึ่งเพื่อความสุขในบ้าน ปลายชีวิตของตนเอง ตามนิยามความสัมพันธ์ในครอบครัวของ กมล แสงศีหทอง (2526 : 8) ได้ให้ ความหมายความสัมพันธ์ในครอบครัว หมายถึง ความสัมพันธ์ตามบทบาทที่คนเรามีต่อสมาชิกใน ครอบครัวถ้าความสัมพันธ์มีลักษณะป่องดองรักใคร่กลมเกลียวกันในครอบครัว ก็มันเป็นสัมพันธภาพที่ดี แต่ถ้าเป็นความขัดแย้งหรือความรู้สึกเป็นอริศกัน ก็อ้วนเป็นลักษณะสัมพันธ์ที่ไม่ดีภายในครอบครัว (ตารางที่ 4.19)

4.2.4 ผลกระทบสัมภาษณ์ครอบครัวโดยรวมเกี่ยวกับสัมพันธภาพของผู้สูงอายุในครอบครัว

ผลการศึกษาเกี่ยวกับสัมพันธภาพในครอบครัวของครอบครัวผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่ม คือ กลุ่ม ตัวอย่าง ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุงและกลุ่มตัวอย่างในพื้นที่ตำบลบางละมุง อำเภอบางละมุง จังหวัดชลบุรี โดยการสัมภาษณ์เพื่อเก็บรวบรวมข้อมูล พบว่าครอบครัวผู้สูงอายุ ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง เห็นความสำคัญของผู้สูงอายุเพราะผู้สูงอายุเป็นผู้ให้ กำเนิด ให้ความอบอุ่นแก่ครอบครัว สร้างให้กลุ่มสัมพันธภาพที่ดีกับบุตรหลาน มีเพียงส่วนน้อยที่ เกิดความไม่เข้าใจกันภายในครอบครัวหรือขัดแย้งกัน ทุกครอบครัวรักและห่วงใยผู้สูงอายุและเห็น

สมควร ที่ผู้สูงอายุควรได้รับการดูแลเอาใจใส่และส่งเสริมด้านสุขภาพ ให้ออกกำลังกายเพื่อคงสุภาพร่างกายที่เหมาะสมแก่วัย เมื่อมีปัญหาส่วนใหญ่นั้นต้องการปรึกษาผู้สูงอายุ แต่ถ้าปัญหานั้นทำให้ผู้สูงอายุเกิดความรู้สึกไม่สบายใจก็จะไม่ปรึกษา เพราะไม่อยากน้ำปูนห้าไปให้ผู้สูงอายุรับรู้ และคิดว่าผู้สูงอายุควรอยู่กับครอบครัวที่ที่สุด แต่ถ้าครอบครัวไม่สามารถดูแลได้ดี ครอบครัวฐานะยากจน มีภาระหนี้สิน ประสบปัญหาเดือดร้อนภายในครอบครัว ผู้สูงอายุก็จำเป็นที่จะต้องเข้าไปรับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา เพื่อคุณภาพชีวิตที่ดีกว่าแต่ในบ้านกรณีผู้สูงอายุที่เข้าไปรับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราแล้ว ก็เป็นไปตามความต้องการและความประสงค์ของผู้สูงอายุเองและต้องการให้รู้จักด้ สร้างสรรค์การในด้านสุขภาพของผู้สูงอายุให้ดียิ่งขึ้น ด้านการดูแลเริ่มอาชีพของผู้สูงอายุและการจัดสวัสดิการด้านรายได้ มีเงินเดือนให้ในบ้านปลายชีวิต

ครอบครัวของผู้สูงอายุในเขตพื้นที่ตำบลบึงบองจะมุง จากการศึกษาพบว่า กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้เห็นความสำคัญของผู้สูงอายุเสมอ เพราะถ้าไม่มีผู้สูงอายุก็ไม่มีทุกคนในบ้านนี้ และผู้สูงอายุมีล้มพ้นรถภาพที่ดี ไม่มีปัญหาอะไร ในบางครั้งก็ป่วยว่าเพราะหวัด ถึงแม้บางสิ่งบางอย่างยังคงยืดติดความคิดเก่า ๆ บ้าง ส่วนใหญ่เห็นว่าผู้สูงอายุควรได้รับการดูแล ถ้าไม่ดูแลอาจทำให้ห่านเน่า และรู้สึกโดดเดี่ยว บุตรหลานที่ไม่เคยใจใส่ผู้สูงอายุนั้นเป็นผู้ออกตัณฑู กลุ่มตัวอย่างกลุ่มนี้ รักและห่วงใยผู้สูงอายุตลอดเวลา เพราะผู้สูงอายุเป็นคนในครอบครัวคนหนึ่งเหมือนกัน และการดูแลเอาใจใส่ผู้สูงอายุนั้น ไม่มีใครดูแลได้ดีเท่าบุตรหลาน แต่มีมีปัญหาที่จะปรึกษาผู้สูงอายุตามความเห็นว่าสมควรปรึกษา เพราะไม่อยากให้ผู้สูงอายุรับรู้และไม่มีความสุข ในเรื่องสุขภาพ ถ้าผู้สูงอายุที่แข็งแรง เห็นสมควรสนับสนุนให้มีบทบาทในครอบครัว บุตรหลาน และสังคมต่อไป และทำงานได้ก็เห็นสมควรสนับสนุนตามกำลังความสามารถของท่าน และเห็นว่าผู้สูงอายุอยู่กับครอบครัว จะได้รับความสุขและอบอุ่นกว่าอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา และเรื่องว่าคนเราต้องมีความกตัญญูต่อบุพการีของตนเอง

4.3 ข้อมูลเจาะลึกของกลุ่มตัวอย่าง

การศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ศึกษาจากกรัมภภานุ โดยมีการนำเสนอข้อมูลและการสัมภาษณ์ ในการสนทนากับผู้สูงอายุทั้งสองกลุ่มตัวอย่าง คือกลุ่มแรก ได้แก่ ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบึงบอง กลุ่มที่สอง ได้แก่ ผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวในพื้นที่ตำบลบึงบอง จำนวน 10 คน ทั้งสองกลุ่มตัวอย่างไปพร้อม ๆ กัน โดยแต่ละกลุ่มตัวอย่างจะ 10 คน มีดังนี้

4.3.1 ผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุงและครอบครัว

กรณีศึกษาที่ 1 นายสมาน

1. ประวัติส่วนตัว

นายสมาน เพศชาย อายุ 64 ปี ภูริ婆ังท้วม ใบหน้าบูรพา สีผิวคล้ำ ผอมตัดลิ้นเกรียน พูดจาได้ตอบรู้เรื่องซึ่ดเจนดี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดชลบุรีแต่ตั้งเดิม สถานภาพสมรส โดยแต่งงานกับนางสมาน มีบุตรด้วยกัน 5 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 1 คน ปัจจุบันเหลือบุตรที่ยังมีชีวิตอยู่ 4 คน เพราะบุตรชายเดียวชีวิตไปแล้ว 1 คนด้วยอุบัติเหตุ เมื่อแต่งงานกับนางสมาน จึงได้ย้ายมาอยู่กับครอบครัวภรรยาตลอดมา โดยประกอบอาชีพขับรถสองแถวรับจ้าง บริโภคตลาดหน่องมนและขายหาดบางแสน หรือมีผู้มาจ้างไปส่งที่อื่นก็ไป นายสมานมีอาชีพเช่นนี้เลี้ยงครอบครัวเรื่อยมา ซึ่งในบางครั้งก็กลับบ้านบ้างไม่กลับบ้านบ้าง เพราะบางทีต้องออกไปวิ่งรถรับจ้างในเวลากลางคืนด้วย เพื่อเพิ่มรายได้ เนื่องจากเดียวตนไม่มีคนมาประกอบอาชีพนี้เยอะมากขึ้น ทำให้รายได้จากการขับรถรับจ้างลดลงอย่าง และรถสองแถวต้องเส่าอกมาขับรับจ้างไม่ใช่รถยนต์ของตัวเอง ทำให้นายสมานและภรรยามีปากเลียงกันมากขึ้นเหตุเพราะนายสมานไม่ค่อยกลับบ้านและรายได้บางครั้งก็ให้ภรรยาบ้าง ไม่ให้บ้าง จนในที่สุดก็ทะเลวิวาทกัน และแยกทางกันไปประยะหนึ่ง ขณะที่แยกทางกับภรรยา นายสมานก็ได้ไปอาศัยตามบ้านญาติบ้าง บ้านเพื่อนบ้าง หรือไม่บ้างที่ก็อาศัยนอนบนรถสองแถว นายสมานให้ชีวิตเป็นเห็นน้อยลงเนื่องๆ จนกระทั่งนางสมาน ซึ่งเป็นภรรยาได้รับทราบถึงความยากลำบากของสามี จึงลงสารแล้วขอกลับมาอยู่ด้วยกันอีกครั้ง แต่การกลับมาอยู่ด้วยกันครั้งนี้ นายสมานเริ่มมีอาการของโรคความดันโลหิตสูง ประกอบอาชีพเลี้ยงถนนและครอบครัวไม่ได้เช่นเดิม จากที่เคยประกอบอาชีพขับรถสองแถวได้เปลี่ยนมาขับแท็กซี่โดยรับจ้าง เมื่อนายสมานมีอายุมากขึ้นก็ต้องป่วยด้วยโรคความดันโลหิตสูงจนต้องเข้ารับการรักษาโดยการเจาะสมอง เมื่อปี พ.ศ.2544 ขณะนั้นครอบครัวมีปัญหาเรื่องรายได้ไม่เพียงพอแก่รายจ่าย แต่โชคดีที่นายสมานมีบัตรสุขภาพสำรองผู้สูงอายุ จึงทำให้การรักษาไม่เสียค่าใช้จ่ายใด ๆ และในขณะนั้นบุตรชายและบุตรสาวของนายสมานและนางสมาน ได้เดิน道แล้วด้วยแยกบ้านไปมีครอบครัวของตนเอง โดยไม่ให้ความช่วยเหลือใด ๆ แก่บิดาและมารดาเลย อีกทั้งปัจจุบันนี้ยังทิ้งภาระให้ให้นายสมานและนางสมานเลี้ยงดูคือนล้านชาย 2 คน ซึ่งเป็นบุตรชายของนางสมันจิตรา เป็นบุตรสาวของนายสมานและนางสมาน นายสมานและภรรยาได้ช่วยกันเลี้ยงหลานชาย 2 คน เรื่อยมาจนกระทั่ง ด.ช.มนูญ อายุได้ 15 ปี และ ด.ช.มนัส อายุได้ 13 ปีแล้ว และทุกวันนี้บุตรชายคนโตคือนายสุรกิจ อายุ 42 ปี ได้มารักษา

อาศัยอยู่ด้วย เพราะเดิมมีอาชีพนักงาน ชกมวยจนได้รับการกระทบกระเทือนสมอง มีอาการทางประสาท ไม่สามารถประกลอนอาชีพได้ และนายสมานเอง เมื่อได้รับการเจาะสมองก็ไม่สามารถทำงานได้ ได้ออกโดย ทำให้ภรรยาคือนางสมานต้องแบกภาระเลี้ยงดูคนในครอบครัวถึง 4 ชีวิต ที่เป็นภาระพึ่งพิงไม่สามารถประกลอนอาชีพได้ ได้เลย จึงทำให้นายสมานตัดสินใจไปเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง เพื่อลดภาระจากภรรยา และการเข้าไปอยู่ในสถานลงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง ภรรยา(นางสมาน) ก็เห็นดีด้วย เพราะมารดาของนายสมาน คือ นางจิน ก็ได้เข้ามารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชราแห่งนี้เช่นกัน นายสมาน เล่าว่า ตนเองกับมารดาไม่ค่อยได้ใกล้ชิดกัน เพราะตนเองเติบโตมาท่ามกลางการเลี้ยงดูจากญาติของบิดาเป็นส่วนใหญ่ และจากที่เคยมาเยี่ยมมารดาทุกปีนั้นแล้ว เห็นว่ามารดาเมื่อกาฬความเป็นอยู่ที่ดี จึงตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ เพื่อลดภาระการเป็นภาระของครอบครัว

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านของภรรยาที่นายสมานอาศัยอยู่ด้วย เป็นบ้านสร้างด้วยปูน ขนาดกว้างประมาณ 70 ตารางวา หลังคามุงกระเบื้อง เป็นบ้านขั้นเดียว มีห้องโถงขนาดใหญ่ มีห้องแยกเป็นห้องเล็กจำนวน 2 ห้อง และห้องด้านข้างอีก 1 ห้อง ส่วนห้องน้ำแยกออกจากตัวบ้าน มีเครื่องอำนวยความสะดวก หลากหลาย คือ ตู้เย็นและโทรศัพท์ บ้านปลูกอยู่ใกล้บ้านน้องชายและน้องสาวภรรยา

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชรา

นายสมานบอกว่า เพราะรายได้ในครอบครัวไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ครอบครัวมีฐานะยากจน เนื่องจากภรรยาเป็นผู้หารายได้มาดูแลเงื่อนไขคนในครอบครัวเพียงคนเดียว จึงทำให้นายสมานต้องการลดภาระพึ่งพิงภาระในครอบครัว ประกลอนกับนายสมานมีสุขภาพไม่แข็งแรง และต้องไปพบแพทย์เป็นประจำ

ครอบครัว กรณีศึกษาที่ 1

1. ประวัติส่วนตัว

นางสมาน เพศหญิง อายุ 59 ปี สถานภาพสมรส มีสามีชื่อนายสมาน มีบุตรด้วยกัน 5 คน เป็นชาย 4 คน หญิง 1 คน บุตรชายถึงแก่กรรมไปแล้ว 1 คน นางสมานจบการศึกษาระดับประถมศึกษา ประกลอนอาชีพค้าขายห่อหมก มีรายได้ครึ่ง ๆ กลาง ๆ ช่วงเทศกาลดิจจะมีรายได้ตั้งแต่บ้างถ้วนธรรมดามีรายได้จากการขายห่อหมกอาทิตย์หนึ่ง 500-600 บาท เดือนหนึ่งมีรายได้ประมาณ 2,000 บาท ในบางครั้งทั้งทุนทั้งกำไรใช้หมดไปในครอบครัว เพราะต้องส่งหลาน 2 คนเรียนหนังสือ จึงต้องไปรับเงินคืนอีกมาทำทุนก่อนเสียดอกเบี้ยร้อยละ 10 บาท บุตรชายและบุตรสาวไม่ได้ให้

ความช่วยเหลือได้ ๆ เลย เพราฯต่างแยกไปมีครอบครัวของตนเอง ส่วนบุตรชายคือนางสมจิตร นำบุตรชาย 2 คน มาให้นางสมานเลี้ยงดู จนกระทั่งขณะนี้กำลังศึกษาระดับมัธยมศึกษาปีที่ 2 1 คน และกำลังศึกษาอยู่ห้องประถมศึกษาปีที่ 6 1 คน อีกทั้งขณะนี้บุตรชายคนโต ได้มาพักอาศัยอยู่ด้วย และมีอาการทางประสาทไม่สามารถประกอนอาชีพได้ ๆ ได้ เมื่อนางสมานล้มป่วยลงในสถานภาพประจำก่อนอาชีพได้อีก ทำให้นางสมานเป็นผู้หาเลี้ยงครอบครัวเพียงลำพัง ครอบครัวจึงหายได้ไม่เพียงพอแก่การครองอาชีพ จึงตัดสินใจให้นางสมานเข้าไปรับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

จากการสังเกตนายสมานและนางสมานยังรักและห่วงใยซึ่งกันและกันมาก นางสมานจะมาเยือนนายสมานเป็นประจำทุกวัน บางครั้งถ้าแพทายนัดตรวจรักษานายสมาน นางสมาน ก็จะมารับและพาไปเอง พร้อมกับพาไปเยี่ยมน้ำบ้านบ้าง ส่วนพฤติกรรมของนายสมานนั้นมีเชิงอยู่ในสถานสงเคราะห์ฯ จะไม่ทำอะไรเลยทั้งสิ้น ถ้าเจ้าน้ำที่บอกกล่าวก็จะเกิดความดูนูนเฉียว

กรณีศึกษาที่ 2 นางตั้งอุ้น

1. ประวัติส่วนตัว

นางตั้งอุ้น เภศนฤิง อายุ 78 ปี ภูร่างเด็กเตี้ย หลังได้娘อ ใบหน้ายาก ผอมขอยตัน มีเชื้อสายจีน ช่างยิ้มแย้ม และอารมณ์ดี พูดจาให้ตอบรู้เรื่องดี สถานภาพหม้าย มีบุตร 1 คน เป็นหญิงแล้วถึงแก่กรรมตั้งแต่แรกเกิด ทำให้ไม่มีบุตร นางตั้งอุ้นไม่ได้รับการศึกษา เดิมประกอนอาชีพ รัฐจ้างทำไร่ ได้เดือนละ 4,000 บาท ขณะนั้นปลูกบ้านอาศัยอยู่บนที่ดินของหลวงจู (นายจ้าง) อยู่อาศัยกับสามี เมื่อสามีดึงแก่กรรม จึงอยู่ด้วยคนเดียวเที่ยงคืน จากนั้นหลานสะไภ้ คือ นางธัญญา พร ได้รับเข้ามาอยู่ในครอบครัวด้วยกัน เพราฯเห็นว่านางตั้งอุ้นขาดภาพมากขึ้น และภายในครอบครัวนั้น มีผู้สูงอายุอยู่แล้ว 2 คน คือ บิดาและมารดาสามีของนางธัญญาพร บิดาสามีของนางธัญญาพร นั้นเป็นน้องชายของนางตั้งอุ้น เมื่อนางธัญญาพรไปรับนางตั้งอุ้นมาอยู่ด้วยกัน ทำให้ในบ้านนี้มีผู้สูงอายุอยู่อาศัยรวมกันถึง 3 คน และนางธัญญาพรมีบุตรชายที่จะต้องเดินทางต่อ 2 คน ซึ่งกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลาย 1 คน และระดับอุดมศึกษา 1 คน ส่วนสามีของนางธัญญาพรพึงแก่กรรมไปแล้ว เมื่อยุ่ร่วมกันหลายคนนางตั้งอุ้นรู้สึกเกรงใจหลานสะไภ้ ประกอนกับนางตั้งอุ้นมากจะถูกกว่ากระหบกระเทียนจากน้องสาวจะได้เสีย ทำให้ความขัดแย้งเกิดขึ้นภายในครอบครัว นางตั้งอุ้นเริ่มไม่มีความสุข และเข้าใจที่นางธัญญาพรจะต้องล่าบากใจ จึงขอออกจากบ้านเพื่อเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง และเพื่อจะได้อยู่อย่างอิสระไม่ต้องมีโภคภาระ ไม่ต้องเป็นภาระใคร อีกทั้งสุขภาพของตนเองไม่แข็งแรง เพราฯเคยฝ่าตัดมดลูก หลังล้ม

แผนทักษะทักษะนี้ก็ยังใส่เหล็กไว้ที่ขาขวา และมักมีอาการปวดหลัง ปวดขาเป็นประจำทำให้เป็นภาระผู้อื่น

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่นางตั้งอุ้นอาศัยอยู่เป็นบ้านปูนชั้นเดียว ปูลูกปูในสวน ในริมแม่น้ำมีเครื่องจานวายความสะ荡กวพร้อมทุกอย่าง

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา

นางตั้งอุ้นบอกว่า ต้องการอยู่อย่างอิสระและมีความสุขไม่ต้องรัด约束กับน้องจะได้ไม่ต้องเป็นภาระแก่นางธัญญาพร และไม่ต้องสร้างความลำบากใจให้ เนื่องจากมีผู้สูงอายุในบ้านหลายคน

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 2

1. ประวัติส่วนตัว

นางธัญญาพร เพศหญิง อายุ 37 ปี สถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นชาย ขณะนี้บุตรชายคนโต กำลังศึกษาระดับอุดมศึกษา ส่วนบุตรชายคนเล็กกำลังศึกษาอยู่ในระดับมัธยมปลาย นางธัญญาพร จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว ทางด้านการเกษตร ซึ่งเป็นธุรกิจของครอบครัวสามี เมื่อสามีถึงแก่กรรมลง นางธัญญาพรจึงต้องเป็นหัวเรือใหญ่ของครอบครัว เพราะบิดาและมารดาของสามีต่างก็ชราภาพมากแล้วไม่สามารถประกอบอาชีพได้ เช่นแก่ก่อน รายได้ที่นางธัญญาพรได้จากการทำธุรกิจการเกษตรเฉลี่ยได้เดือนละประมาณ 30,000 บาท ในบางครั้งการเกษตรไม่ได้ผลดีก็ต้องกู้เงินจากธนาคารมานามาหมุนเวียน ลงทุน ชีวิตทุกคนภายในครอบครัวมีความสุขสบายไม่ถึงกับลำบาก เมื่อนางธัญญาพรไม่ได้รักสนเรื่องเงินมากนัก จึงนิ่งถึงและนิ่งลงสารอาเหล่าโภ คือ นางตั้งอุ้น ถึงแม้ว่าบ้านมีผู้สูงอายุที่จะต้องดูแลอยู่ถึง 2 คน แต่ก็เติมใจรับนางตั้งอุ้นเข้ามายังบ้าน เพราะคิดว่าผู้สูงอายุมาอยู่ด้วยกันจะได้เป็นเพื่อนกันไม่เหงา การมาอยู่ของนางตั้งอุ้นในระยะแรกๆ ก็ตีไม่มีปัญหาอะไร อยู่ไปได้ระยะหนึ่ง มาตรดาวของสามีเริ่มรู้สึกไม่พอใจในนางตั้งอุ้นมากพูดจากระหบกระหึบเบริกเปรยว่า นางตั้งอุ้นบอยๆ บางครั้งนางตั้งอุ้นหนไม่ได้ก็เดียงอกไปบ้าง ทั้งๆ ที่นางตั้งอุ้นเองก็ไม่อยากสร้างความลำบากใจให้กับน้องชาย และหลานจะได้ นางธัญญาพร เข้าใจนางตั้งอุ้นดี เพราะนางตั้งอุ้นเป็นผู้สูงอายุที่น่ารักและนับถือไม่ชอบมีปัญหากับบุคคลอื่น พูดคุยยิ้มแย้มแจ่มใสเสมอ เพื่อตัดปัญหาความขัดแย้งภายในครอบครัว นางธัญญาพรจึงติดต่อนำนางตั้งอุ้นเข้ามารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง ทั้งนี้เป็นความประสงค์ของนางตั้งอุ้นเองด้วย

จากการตั้งเกตุทางธัญญาพรรักและห่วงใยนางตั้งอุ่นมากจะมาเยี่ยมเยียนบ่อยๆ และมีสิ่งของติดมือมาฝาก พร้อมกับนำเงินมาให้ให้ไวทุกครั้ง ส่วนนางตั้งอุ่นหน้าตาดีมีแย้มแจ่มใส่มีความสุข เมื่อมาเข้ารับการลงเคราะห์นางตั้งอุ่นมีความสุขดี หน้าตาเบิกบาน และยินดีให้ความร่วมมือในการกิจกรรมต่างๆ ออย่างมีความสุข

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านของบิดา-มารดาของสามี ปลูกอยู่ในสวนใหญ่ เพราะที่บ้านทำธุรกิจทางการเกษตร เป็นบ้านที่สร้างด้วยปูนซันเดียว ภายในบ้านมีเครื่องอำนวยความสะดวกหลากหลายทุกอย่าง

กรณีศึกษาที่ 3 นายธงชัย

1. ประวัติส่วนตัว

นายธงชัย เพศชาย อายุ 63 ปี ภูริภานุภาพสูง ใบหน้ารูปไข่ ศรีษะเด็กล้าน ตาโต สีผิวดำแดง เวลาเดินตัวต้องใช้ไม้เท้าช่วยเดิน เพราะป่วยเป็นอัมพฤต จึงทำให้เวลาเดินไม่ค่อยมีแรง นางธงชัยมักจะมีท่าทางเงียบเหงา ไม่ค่อยพูด สถานภาพม้าย (ภรรยาถึงแก่กรรม) มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน นายธงชัยจบการศึกษาระดับประถมศึกษา อาชีพเดิมเคยรับราชการเป็นลูกจ้างประจำ ตำแหน่งพนักงานขับรถยนต์ที่สถานสงเคราะห์คนงานบ้านบางละมุง ต่อมาได้ลาออกแล้วไปประกอบอาชีพขับรถสองแถวรับจ้างเดียงดูครอบครัว เพราะคิดว่ารายได้จะดีกว่า จึงเกิดปัญหาขึ้นภายในครอบครัว นายธงชัยกับภรรยาได้แยกทางกันตั้งแต่บุตรยังเล็ก และนายธงชัยเป็นผู้เดียงดูบุตรด้วยตนเองเพียงลำพัง จนกระทั่งบุตรได้เติบโตแล้วมีครอบครัวไป ส่วนภรรยาบางครั้งก็กลับมาหา นายธงชัย และบุตรบ้างในช่วงระยะเวลาหลัง ๆ จนกระทั่งป่วยเป็นมะเร็ง แล้วถึงแก่กรรมไป ส่วนบุตรสาวที่มีครอบครัวไปก็ย้ายกลับมาอยู่กับนายธงชัยอีก เพราะครอบครัวมีฐานะยากจน สามีต้องทำงานหาเลี้ยงครอบครัวเพียงคนเดียว ส่วนบุตรสาวนั้นตกงาน ได้แต่รับจ้างทำงานเป็นระยะ ๆ ไป แล้วแต่จะมีคนจ้าง ถือหัวบุตรสาวและบุตรชาย มีบุตรที่จะต้องดูแลรับผิดชอบถึง 2 คน รายได้ที่บุตรชายได้รับจึงไม่เพียงพอแก่การครองชีพ บุตรสาวจึงย้ายกลับมาอยู่กับนายธงชัยอีก ซึ่งขณะนี้ นายธงชัยไม่สามารถประกอบอาชีพได้ ได้มาเป็นเวลาประมาณ 10 ปี แล้ว เพราะป่วยเป็นอัมพฤต เคยรักษาที่โรงพยาบาลชลบุรี จนมีอาการดีขึ้น พอย่างเหลือและปฏิบัติภาระตนเองได้บ้าง ก็กลับไปพักฟื้นรักษาตัวอยู่ที่บ้าน ขณะนี้ยังต้องรับประทานยาเป็นประจำ เพราะป่วยเป็นโรคความดันโลหิตสูง ทำให้เดินศรีษะเป็นประจำ ส่วนบุตรชายก็มีนิสัยค่อนข้างเกเร มีอาชีพรับจ้างก่อสร้าง บุตรชายนั้นเคยขอเชิงจากนายธงชัย เมื่อนายธงชัย

เจ้าจิงก์ไม่กล้าขโมยเงินของนายธงชัยอีก และบุตรชายนั้นกลับบ้านบ้างไม่กลับบ้านบ้าง นายธงชัยเล่าว่า ตนเองอยู่เพียงลำพังคนเดียวมานานมาก ไม่สามารถหุงข้าว ทำกับข้าวได้ ก็ได้น้องสาว คือนางนาตามา มาดูแลช่วยเหลือคุณแม่ แม่กระทั้งยามเจ็บป่วย บุตรสาวและบุตรชาย ไม่ค่อยได้มาเหลียวแล ตนจึงถูกทอดทิ้ง เพราะอยู่กันมากแล้ว และมีรายก่ายที่ไม่แข็งแรง ไม่สามารถประกอบอาชีพได้ เมื่อบุตรสาวกลับมาอยู่ด้วย รู้สึกว่าตนเองจะเป็นภาระเพิ่มให้กับบุตรสาวและบุตรชาย เพราะเห็นหลานแล้วสงสาร อีกทั้งเห็นบุตรสาวต้องเป็นหนี้จากการส่งบุตรเข้าเรียนหนังสือ 1 คน อีก 1 คน ยังเล็กไม่ถึงวัยเรียน แล้วบุตรสาวก็จะต้องมาดูแลตนเองแบบเสียไปได้ เมื่อนายธงชัยป่วย ร่างกายที่เดินไม่ปกติ เพราะเป็นอัมพฤต ก็ไม่สามารถไปพบแพทย์ได้ ด้วยตนเองได้ ยาที่จะต้องรับประทานต่อเนื่องก็ขาดช่วงไปไม่ได้รับประทาน ก็จะมีปัญหาเรียนศรีษะ เพราะที่บ้านไม่มีรถยนต์ มีแต่รถมอเตอร์ไซด์ของบุตรชาย นายธงชัยเล่าว่า ตนเองนั่งรถมอเตอร์ไซด์ไม่ได้ เพราะขาไม่สามารถยกได้ ลำบากมากกว่าจะได้ไปพบแพทย์แต่ละครั้ง แต่ใช่คดีอยู่อย่างที่เวลาป่วยจะได้รับสวัสดิการด้านการรักษาพยาบาลโดยให้บัตรสุขภาพผู้สูงอายุ จึงรักษาไม่เสียเงิน เมื่อรีวิตรีบเป็นเรื่องนี้จึงตัดสินใจมาเข้ารับการสูงเคราะห์ในสถานสูงเคราะห์ที่คนชาวบ้านบางตะมุง จะดีกว่า น้องสาวและบุตรสาวก็เห็นด้วย (ขณะที่ด้มภาษณ์ นางธงชัยมีใบหน้าที่เคร้าไม่มีความสุข เนื่องจากคนอ้างว่าวันนี้อยู่กับความลึกลับแห่งบ้าน แล้วมักจะแก้ความเงียบแห่งบ้านของตนเอง โดยการดูโทรทัศน์ เมื่อตอนสมัยที่อยู่บ้านเพียงลำพังคนเดียว)

2. ท้อญ้อด้วย

บ้านของนายธงชัยเป็นบ้านเดียวชั้นเดียว สร้างด้วยปูน หลังคามุงสังกะสี มีห้องครัว อยู่ด้านหน้าของบ้าน ส่วนห้องน้ำอยู่หลังบ้าน ภายในบ้านมีโทรทัศน์ ตู้เสื้อผ้ากันพื้นที่เป็นห้อง มีเตียงนอน ห้องพระ พื้นบ้านปูด้วยเดื่อน้ำมัน บริเวณรอบบ้านเป็นพื้นหญ้าโล่งเตียน บ้านของนายธงชัยอยู่ไกลภัยในวัวเดียวกับบ้านของน้องสาว (นางนาตามา) น้องสาวจะคอยดูแลเอาใจใส่สนิทสนมคุ้นเคยและให้ความช่วยเหลือนายธงชัยเป็นอย่างดี

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการสูงเคราะห์ในสถานสูงเคราะห์ที่คนชาว

นายธงชัย บอกว่า "ครอบครัวมีฐานะยากจน มีภาระหนี้สิน และสูขภาพของตนเองไม่แข็งแรง เป็นภาระครอบครัวเป็นอย่างมาก" จึงตัดสินใจเข้ารับการสูงเคราะห์

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 3

1. ประวัติส่วนตัว

นางสาวณัฐรัตน์ เทศหฤทัย อายุ 28 ปี สถานภาพสมรส สามีชื่อ นายกฤษณะ มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา ประจำบ้านอาศัยพึ่งจ้าง (ในงาน) ปัจจุบันนี้ตกงาน มีงานรับจ้างเข้ามาบ้างแต่เป็นช่วงระยะเวลาสั้น ๆ มีรายได้ไม่แน่นอน ทุกวันนี้สามีเป็นผู้มีรายได้หลักเพียงคนเดียว และเป็นผู้ดูแลครอบครัว มีรายได้เดือนละประมาณ 8,000 บาท นางสาวณัฐรัตน์ เล่าว่า ขณะนี้ตนเองได้รับจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ จากกองทุนหมู่บ้าน โดยขายคิดบัญชีให้ สรวนบิดาเมื่อป่วยและต้องพับแพทายค่อนร่างลำบาก เพราะบ้านไม่ได้อยู่ติดถนนรถยกตึมไม่มีวิ่งผ่าน เพราทางเข้าบ้านจะมีถนนของผู้อื่น ที่บ้านมีแต่รถมอเตอร์ไซด์ พอก็ไม่สามารถนั่งข้อนห้วยไปได้ ลำบากมาก ลงสارท่อเพราพ่อต้องรับประทานยาอย่างต่อเนื่องเป็นประจำทุกวัน ตัวไม่มียารับประทานพ่อจะเรียนครีเชิ่ล สมาชิกภายในครอบครัวโชคดี ที่มีบัดรองโครงการ 30 บาท รักษาราคา ทำให้มีเงินเหลือไว้ใช้จ่ายได้ทุนการรักษาได้บ้าง และทุกวันนี้พอก็ยังต้องการนำบัตรรักษา และดูแลอย่างใกล้ชิด ตนเองและสามีก็ไม่สามารถดูแลพ่อได้อย่างเต็มที่ เพราะมีภาระเรื่องบุตรที่ต้องดูแลรับผิดชอบส่วนอาสา (น้องสาวนายธงชัย) ก็ต้องดูแลบุตรหลานของตนอีกด้วยคน จึงทำให้ต้องตัดสินใจให้พ่อเข้ารับการผส่งเคราะห์ ทั้งที่รู้อยู่ลึก ๆ แล้วว่าจริง ๆ แล้วพ่อไม่ได้คาดหวังจะเข้าไปอยู่ในสถานผส่งเคราะห์คนชราบ้านนางคละมุงเท่าไรนัก เพราเคยเป็นเจ้าหน้าที่อยู่ที่นั้น แต่ภาวะที่เป็นอยู่ขณะนี้ทำให้พ่อต้องตัดสินใจเข้ารับการผส่งเคราะห์ เพราที่นั้นจะช่วยให้คุณภาพชีวิตของพ่อดีกว่าที่เป็นอยู่ พ่อจะได้ทำกิจกิจบำบัด และได้รับประทานยาอย่างสม่ำเสมอ เมื่อจากมีพยาบาลดูแลและพาไปพบแพทย์ได้ตามนัด

จากการสัมภาษณ์ของนางสาวณัฐรัตน์ และบุตร ได้มาเยี่ยมเยียนนายธงชัยอยู่บ่อย ๆ และในบางครั้งน้องสาวของนายธงชัย ซึ่งเป็นสมาชิกศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุเมื่อมาใช้บริการในสถานผส่งเคราะห์ที่นั้น ก็จะแนะนำให้มาเยี่ยมนพุดคุยกับนายธงชัยเสมอ เพื่อไม่ให้นายธงชัยรู้สึกว่าตนเองถูกทอดทิ้ง ใช้การเหลียวแล

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่อยู่อาศัยขณะนี้เป็นของบิดา ริบบ์ปุกอยู่บนที่ดินของปู่ และเคยนำไปจำนำของเอาไว้กับบุคคลอื่น แล้วผู้รับจำนำของถึงแก่กรรมไปแล้ว อีกทั้งปุกถึงแก่กรรมไปแล้ว แต่ก่อนหน้านี้ได้นำเงินไปด้วยถอนจำนำของแล้ว แต่ที่ดินยังไม่ได้ถ่ายโอนเชือกลับคืน ทำให้ที่ดินผืนนี้เป็นของผู้รับจำนำของปู่ ขณะที่นายธงชัยอยู่บ้านก็มักจะออกกำลังกายด้วยการตอนหน้าบ้านริเวณบ้าน เมื่อขาดเหลืออะไรsoever (นางนาตาญา) ก็จะซ่อมเหลือตามอัตภาพ

กรณีศึกษาที่ 4 นางอารีย์

1. ประวัติส่วนตัว

นางอารีย์ เพศหญิง อายุ 76 ปี ภูริ婆ังค์ค่อนข้างหัวมุม สูงปานกลาง ในหน้ากากมีผิวค่อนข้างคล้ำ หมวยักษะ ลีดออกเดา ขาสองข้างโค้งงอเล็กน้อย พุคจากสูญเสีย ใต้ตับอบชัดเจนดี ภูมิลำเนาเดิม เป็นคนจังหวัดคลองบูรี สถานภาพหม้าย (สามีถึงแก่กรรม) มีบุตรด้วยกัน 4 คน เป็นชาย 1 คน และหญิง 3 คน เมื่อนางอารีย์อายุได้ 31 ปี ก็ได้แยกทางกับสามี จนกระทั่งสามีถึงแก่กรรมไป นางอารีย์ ได้ย้ายเข้ามาทำงานรับจ้างในกรุงเทพฯ โดยนับบุตรชายคนเล็กติดมากอยู่ด้วย ส่วนบุตรสาว 3 คน อยู่กับญาติของนางอารีย์ และญาติซึ่งอยู่ดูแลในระยะแรก ๆ ต่อมาบุตรทั้งหมดก็มารอยู่กับนางอารีย์ โดยเข้าบ้านเล็ก ๆ อยู่แรมมักจะลับ นางอารีย์ประกอบอาชีพค้าขายและรับจ้างเล็ก ๆ น้อย ๆ นางอารีย์เลี้ยงดูบุตรเพียงลำพังเรื่อยมา จนกระทั่งบุตรแต่ละคนมีครอบครัวเป็นของตนเอง นางอารีย์ ได้ย้ายมาอยู่จังหวัดระยอง อยู่กับครอบครัวบุตรสาวคนโต ต่อมาครอบครัวบุตรสาวคนโตประสบปัญหาครอบครัวแตกร้าว เนื่องจากบุตรสาวคนโตเป็นร่างทรงทำให้เกิดปัญหาภัยสามี (บุตรชายของนางอารีย์) จนต้องแยกทางกันไป ส่วนบุตรสาวคนโตจิตใจไม่สงบสุข จึงตัดสินใจバラชีอยู่ที่วัดภูดรนิมิสเสนางำ อำเภอเมือง จังหวัดระยอง หลังจากนั้นนางอารีย์ได้ย้ายไปอยู่กับบุตรชายที่จำเกอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เนื่องจากบุตรชายทำงานบริษัท ECSO มีรายได้ประมาณ 30,000 บาทต่อเดือน แต่บุตรชายต้องออกต่างจังหวัดเป็นประจำ ทำให้นางอารีย์ต้องอยู่กับบุตรสะใภ้ ซึ่งเป็นชาวพื้นบ้านสุนโปรส และหลานชาย หลานสาว การอยู่บ้านเดียวกันของนางอารีย์กับบุตรสะใภ้ และหลาน ๆ จึงเกิดปัญหាលั่นแย้งกัน เพราะขนาดธรรมเนียมที่แตกต่าง ตลอดจนการให้ภาษาลือความหมายก็ไม่ค่อยเข้าใจกัน ส่วนบุตรชายก็ไม่ค่อยได้อยู่บ้าน นางอารีย์จึงรู้สึกเหงาและไม่มีความสุข จนกระทั่งในวันหนึ่งหลานชายคนโตได้พูดจาไม่ดีกับนางอารีย์ นางอารีย์จึงน้อยใจและไม่อยากอยู่บ้านบุตรชาย จึงกลับไปอยู่ที่ร่วยองอีกครั้ง โดยไปอาศัยบ้านของหลานซึ่งเป็นบุตรของบุตรสาวคนโตของนางอารีย์ บ้านที่อาศัยอยู่ปลูกบนที่ดินของบุคคลอื่นโดยเช่าปลูกต่อมานานได้ย้ายครอบครัวไปอยู่ต่างจังหวัด ทำให้นางอารีย์ต้องอยู่เพียงลำพังคนเดียว ประกอบกับเจ้าของที่ดินจะเอาที่ดินดังกล่าวคืนเพื่อเปิดเป็นอู่ซ่อมรถยนต์ ทำให้นางอารีย์ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีผู้ดูแลฐานะยากจน เพราะไม่สามารถประกอบอาชีพได้ เนื่องจากชราภาพมาก จึงติดต่อสำนักงานประชาสงเคราะห์ จังหวัดระยอง (ซึ่งเดิม ปัจจุบันเปลี่ยนเป็นสำนักงานพัฒนาสังคมและสวัสดิการจังหวัดระยอง) ขอเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง ประชาสงเคราะห์จังหวัดระยอง

เทרגานางอารีย์อยู่คนเดียวเพียงลำพังจะเกิดอันตรายได้ เพื่อเป็นการคุ้มครองสวัสดิภาพของคนชาติ จึงส่งตัวนางอารีย์ไปเข้ารับการลงเคราะห์ที่สถานลงเคราะห์คนชาวบ้านบางละมุง

นางอารีย์ เล่าว่า หลังจากที่เข้ามารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชาวบ้านบางละมุงแล้ว มีสภาพชีวิตที่ดีขึ้น มีความสุขมากขึ้น มีเพื่อนร่วมเดียวกันไม่เหงาเห็นแต่ก่อน และขณะที่ทราบข่าวว่าบุตรสาวคนรองมีฐานะดีขึ้น มีครอบครัวไปอยู่ต่างประเทศ ส่วนบุตรชายมีหน้าที่การงานดีขึ้นมาก สามารถรับแม่ไปอยู่ด้วยได้อย่างสบาย แต่ตนเองไม่อยากกลับไปแล้ว เพราะเคยไปอยู่ด้วยแล้วรู้สึกเหงา

2. ที่อยู่อาศัย

สภาพบ้านค่อนข้างเก่าและคับแคบ บริเวณใกล้ ๆ บ้านเปลี่ยวและไม่มีผู้คนอาศัยอยู่ ลักษณะบ้านเป็นบ้านปูนขึ้นเดียว ค่อนข้างเก่า หลังคามุงสังกะสี ภายในบ้านแบ่งเป็น 3 ห้อง ร่อง บ้านปลูกบนที่ดิน夷า เดือนละ 1,000 บาท และเจ้าของที่ดินจะนำที่ดินไปประกอบกิจการอู่ซ่อมรถ ยนต์ สภาพแวดล้อมบริเวณบ้านเป็นลักษณะชุมชนเล็ก ๆ ปลูกอยู่ใกล้ตึกๆ

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชาว

เพราะไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีผู้อุปการะดูแล อยู่กับครอบครัวไม่มีความสุข รู้สึกเหงา ต้องการเพื่อนพูดคุยวัยเดียวกัน

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 4

1. ประวัติส่วนตัว

นายศักดาเดช เพศชาย อายุ 44 ปี จบการศึกษาระดับอุดมศึกษา สถานภาพสมรสภรรยาชื่อ นางอินेट มีบุตรด้วยกัน 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน ประกอบอาชีพรับจ้างเป็นพนักงานบริษัทเอกชนรายได้ 30,000 บาทต่อเดือน นายศักดาเดช เล่าว่า "คุณ(มาрадา) ได้เลี้ยงดูบุตรมาทุกคน รักและเป็นห่วงคุณมาก แต่ตนเองต้องไกลห่างและไม่ได้ดูแลอย่างใกล้ชิด ก็ เพราะตนเองต้องทำงานด้วยเรียนด้วย จนกระทั่งได้ทุนไปเรียนต่อต่างประเทศ และมีภาระเป็นชาวพิธีปืนส เมื่อกลับมาอยู่ประเทศไทย ก็ได้มารаботที่บริษัทเอกชน สรวนภาระเป็นครูสอนหนังสือ เมื่อคุณ(มาрадา) ไม่มีคนดูแล ตนเองจึงได้ไปรับคุณมาอยู่ด้วยกัน แต่คุณ(มาрадา) จะต้องอยู่กับบุตรจะไก่และหลาน เพราะตนเองต้องออกต่างจังหวัดเป็นประจำ ทำให้ไม่สามารถดูแลคุณ(มาрадา) ได้เต็มที่ จึงต้องปล่อยเป็นภาระของภาระที่จะต้องดูแลแม่สามีและบุตรอีก 3 คน ภาระและบุตรไม่เข้าใจคุณ(มาрадา) ลักษณะ จึงเกิดความขัดแย้งกัน เนื่องจากต่างภาษา ต่างวัฒนธรรม จึงทำ

ให้คุณ (มารดา) ไม่อยากอยู่ด้วย เพราะตอน那一ไม่มีเวลาดูแล คุณ(มารดา) จึงเหงา และไม่มีความสุขจึงพยายามอ่าศัยอยู่กับหลานที่จังหวัดระยองอีกด้วย และในที่สุดก็สมัครเข้ารับการลงทะเบียนในสถานลงทะเบียนคนชราบ้านบางละมุง

จากการสัมภาษณ์ นายศักดิ์เดชา มักจะมาเยี่ยมเยียนนางสาวรีย์เสมอ ถ้าไม่โอกาสและเวลาว่าง ครั้งล่าสุดได้นำเงินมาให้ให้จ่าย 2,000 บาท เพื่อเป็นค่าทำพื้นปลดอม และได้บอกกับนางสาวรีย์ไว้ว่า “ถ้าต้องการเงินให้จ่ายอะไรก็ให้โทรศัพท์ไปบอกตนจะนำเงินมาให้” และก่อนกลับนายศักดิ์เดชาจะกอดและหอมแก้มมารดาด้วยความรักและห่วงใย สวยงามนางสาวรีย์ก็มีใบหน้าที่มีความสุข เดินไปด้วยร้อยอิ่ม แต่จะให้กลับไปอยู่กับบุตรชายอีกนั้น ไม่ไป เพราะเหงาและไม่มีเพื่อนคุยวัยเดียวกัน

2. ท้อญ้อศัย

บ้านของนายศักดิ์เดชา เป็นบ้านจัดสรรชั้นเดียว บ้านเดี่ยวมีโรงรับแขก รอบๆ ภายในบ้านแบ่งเป็นลักษณะ และมีเครื่องอำนวยความสะดวกครบครัน

กรณีศึกษาที่ 5 นางเจม

1. ประวัติส่วนตัว

นางเจม เพศหญิง อายุ 82 ปี ภูริทัยหัวน้ำดันทัด ตาโต จนูกแบบ ลุวณ์แวนสายตา ริมฝีปากบาง รูปหน้ายาว ผิวขาวเหลือง ผิวขาวแรมดำ หูดชาติดดับขอบชั้นสำเนียงคนใต้ ท่าทางสุภาพเรียบร้อย มักจะนั่งเปลี่ยนหน้าและซึม ๆ เสมอ จบการศึกษาระดับประถมศึกษา มีภูมิลำเนาอยู่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ไม่ได้ประกอบอาชีพใด ๆ เนื่องจากสุขภาพไม่แข็งแรง ตาเป็นต้อ ม่องไม่ค่อยเห็น รักษาโดยการผ่าตัดไม่ได้อกจากเยียวยารักษาโดยใช้ยาหยดตาตามแพทย์สั่ง นางเจมมีสถานภาพเป็นหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) ไม่มีบุตรด้วยกัน นางเจมเล่าว่า สมัยที่นายพัน (สามี) ยังมีชีวิตอยู่ ตนและสามีได้เลี้ยงเด็กผู้ชายเป็นบุตรบุญธรรม 1 คน ชื่อนายไฟจิตร โดยนำมาเลี้ยงตั้งแต่แรกเกิดอายุได้ 7 วัน นางเจมเลี้ยงดูเรื่อยมา จนกระทั่งสามีถึงแก่กรรม นางเจมจึงได้ย้ายไปอยู่กับคนรู้จัก ซึ่งนางเจมเคยเลี้ยงมาตั้งแต่เกิด ซึ่งนางสมฤติ อาศัยอยู่ที่จังหวัดระยอง นางเจมไปอยู่ได้ประมาณ 2 ปี ก็ประสบปัญหา เนื่องจากมารดาของสามีนั้นเสีย命ด้วยโรคร้าย นางเจมจึงกลับไปอยู่กับบุตรชายที่จังหวัดสุราษฎร์ธานี ซึ่งขณะนั้นบุตรบุญธรรมได้เติบโตและประกอบอาชีพค้าขาย (นายไฟจิตร) โดยบุตรชายประกอบอาชีพค้าขายเสื้อผ้า ทำได้ประมาณ 2 เดือน บุตรชายของนางเจมเริ่มไม่สนใจทำงานไม่ได้ จึงย้ายมาเช่าบ้านอยู่ที่พัทยา จังหวัดชลบุรี มาอยู่ໄก้ 7 กับนางรุ่ง ซึ่งเป็นคนรู้จักที่สนิทและคุ้นเคยเป็นอย่างดี และเป็นคนใต้เหมือนกัน นางรุ่งให้ความช่วยเหลือ

บ้างตามอัตภาพ เพราะตนเองก็มีภาระที่ต้องดูแลครอบครัวด้วยเงินกัน จึงไม่สามารถช่วยเหลือนางเจ้มและบุตรชายได้เต็มที่ เมื่อนายไฟจิตประภัยไม่มีเงินค่าเช่าบ้านและค่าใช้จ่ายต่าง ๆ ในครอบครัว นางจุรีลงสารานงเจ้ม จึงติดต่อนำเข้ารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง ส่วนบุตรชายคือนายไฟจิตกรก้ออยู่บ้านเช่าเพียงลำพังระยะหนึ่งก็ถึงแก่กรรม ด้วยลักษณะอาการป่วยผومแห้งหนังหุ้มกระดูก ไม่มีเรี่ยวแรง ผอมร่าง ไม่ยอมให้แพทย์ตรวจรักษา ขณะที่ผู้ศึกษาได้มีโอกาสไปเยี่ยมและรับนางเจ้มมาเข้ารับการส่งเคราะห์ด้วยตนเองนั้น ได้พบเห็นนางเจ้มนั่งหน้า เหว้าอยู่เพียงลำพังคนเดียวหน้าบ้าน และลักษณะอาการซึ่งเห็นหรือ การแต่งกายค่อนข้างมอมแมม ส่วนบุตรชาย (นายไฟจิต) ขณะนั้นนอนห่มผ้าอยู่บนเตียง ไม่มีเรี่ยวแรง ไม่สามารถลุกเดินได้ ลูกสาวที่พับเห็นไม่น่ามอง สภาพบ้านที่อยู่อาศัยมีลักษณะเหมือนเดือนหมู

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่นางเจ้มเข้าอาศัยอยู่ เป็นบ้านห้องเดียว บริเวณหน้าบ้านกั้นเหมือนคอก มีคุ้มน้ำขนาดใหญ่ 1 ต่ำม สำหรับใช้อาบน้ำ ภายในบ้านมีห้องส้วมขนาดเล็กมาก นอกนั้นเป็นพื้นที่ใช้นอน และไม่มีเครื่องอำนวยความสะดวกใด ๆ ออยู่ในบ้าน เครื่องนอนของนางเจ้มและบุตรชาย มีเพียงเตียงไม้ที่สร้างขึ้นเอง ไม่มีที่นอน ใช้ผ้าปูนอนและสภาพเก่า หลังคาบ้านมุงด้วยลังกะซี ค่าเช่าบ้านเดือนละ 1,200 บาท ซึ่งนางจุรีต้องช่วยเหลือออกค่าเช่าให้

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา

เพราะประสบบัญหาครอบครัวมีฐานะยากจน ไม่มีที่อยู่อาศัย ไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 5

1. ประวัติส่วนตัว

นางจุรี เพศหญิง อายุ 48 ปี ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดสุราษฎร์ธานี จบการศึกษาระดับชุดมัธยมศึกษา ประกอบอาชีพค้ายาของชำ สถานภาพสมรส สามีชื่อ นายอำนาจ อายุ 72 ปี มีบุตรชาย 1 คน เป็นชาย นางจุรีเล่าว่า “ตนเป็นคนรู้จักคุ้นเคยกับนางเจ้มมาก่อน เพราะเป็นคนบ้านเดียวกัน รู้สึกสงสารจึงยินดีให้ความช่วยเหลือนางเจ้มและบุตรชาย เคยเคยยื้้นคายขอให้บุตรชายของนางเจ้มไปพับแพทย์ก็ไม่ยอมไป จึงเห็นสภาพที่นางเจ้มลำบากไม่ไหว และเคยทราบข่าวว่ามีบ้านพักคนชราที่ช่วยเหลือดูแลผู้สูงอายุที่ประสบบัญชา จึงโทรศัพท์ไปขอความช่วยเหลือจากเจ้าหน้าที่ จากนั้นประมาณ 1 วัน ก็มีนักดูแลคนชราบ้านบางละมุง ส่วนบุตรชายก็ได้ติดต่อไปยังโรงพยาบาลบางละมุง มารับตัวไปรักษา ต่อมาเพียงไม่กี่วัน บุตรชายของนางเจ้มก็ถึงแก่กรรม เนื่องที่นาง

จริงไม่สามารถรับนางเจมให้ดูแลตัวยศนเองแล้ว เพราะตอนเดิมมีภาระต้องดูแลสามีซึ่งขาดภาพ และบุตรชายอีก 1 คน

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านทาวน์เฮ้าส์ 2 ชั้น ชั้นล่างขายของชำ ชั้นบนเป็นห้องนอน บ้านของนางจริงห่างจากบ้านเช่าห้องแควที่นางเจมเช่าอาศัยอยู่ประมาณ 500 เมตร ซึ่งอยู่อยัดไป

จากการสังเกตของจริงมักจะมาเยี่ยมเยียนและให้กำลังใจนางเจมเสมอ และการมาทุกครั้ง ก็จะให้เงินให้เล็ก ๆ น้อย ๆ พร้อมกับมีข้อความดีใจมาฝากทุกครั้ง ส่วนนางเจมมีใบหน้าที่สดใส ยิ้มแย้มมากขึ้น รู้จักพูดคุยกับเพื่อนวัยเดียวกันมากขึ้น และยืดคุณจริงเป็นที่พึงเเมื่อนญาต คนหนึ่ง

กรณีศึกษาที่ 6 นางริ้ว

1. ประวัติส่วนตัว

นางริ้ว เพศหญิง อายุ 90 ปี เป็นคนกรุงเทพฯ โดยกำเนิด รูปร่างผอมบางมาก ตัวเล็ก ในหน้ายาว ผนวยอยู่ด้านลีดออกเหลา และขาดภาพมาก บางครั้งมีอาการหลงลืม สถานภาพหม้าย (สามี ดึงแก่กรรม) มีบุตรด้วยกัน 1 คน เป็นชาย นางริ้วไม่ได้รับการศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ ขาดภาพ ไม่แข็งแรง อันเนื่องมาจากขาดภาพมาก บุตรชายของนางริ้วเมื่อมีครอบครัว แต่งงานกับคนอิสลาม ก็ทอดทิ้งมาตรา ปล่อยให้มาตรา (นางริ้ว) มีชีวิตอยู่ตามยถากรรม เนื่องจากนางริ้วเป็นคนเก่าแก่ อยู่ดิ่งชน ชาวบ้านเดบันนั้นจุนเดือให้ความช่วยเหลือมาตลอด เมื่อเป็นเช่นนี้ปอย ๆ มีผู้อื่นไปบอก บุตรชายของนางริ้ว บุตรชายก็ไม่สนใจหรือคิดที่จะมาอุปการะดูแลมาตรา ทิ้งมาตราให้อยู่โดยเดียวและอาศัยบุคคลอื่นไปวัน ๆ บางครั้งไปอาศัยวัด จนกระทั่งน้องสาวต่างมารดาซึ่งมีอายุ 70 ปี ต้องนำไปเลี้ยงดูแลที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี เพราะน้องสาวต่างมารดาได้ไปอาศัยอยู่กับบุตรชายที่เป็นตัวราช แต่ก็ประสบปัญหาอีกครั้งเนื่องจากบุตรชายของน้องสาว ซึ่งเป็นหลานชาย นางริ้ว ต้องย้ายไปรับราชการอยู่ที่จังหวัดเลย สรวนหลานสะใภ้ก็ต้องดูแลบุตรชายและหลาน อีกทั้งมารดาของสามีด้วย จึงดูแลนางริ้วไม่ได้เต็มที่ เพราะระยะหลังนางริ้วเริ่มเดินไม่ค่อยได้ ไม่แข็งแรง หลงลืมเป็นบางครั้ง และภาวะสูญภาพมารดาของสามีซึ่งเป็นผู้นำนางริ้วมาเดี่ยงดูเริ่มมีปัญหา ด้านสุขภาพ เช่น กันจำเป็นต้องไปพบแพทย์อยู่บ่อยๆ หล่ายาของนางริ้วซึ่งเป็นตัวราช เก่งว่า นางริ้วจะได้รับการดูแลไม่ดีพอ จึงติดต่อ่านางริ้วมาเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่นางริว่าอาศัยอยู่เป็นบ้านทาวน์เฮ้าส์จัดสรรชั้นเดียวปูกลิ้วติดๆ กัน อยู่ใกล้จากตลาด บ้านดังกล่าวอยู่หลังโรงเรียนอัสสัมชัญศรีราชา ซึ่งอยู่เลขทางรถไฟเขียวไป ภายในบ้านมี 2 ห้องนอน 1 ห้องน้ำ นางริวมักจะนอนเล่นอยู่บนเครื่อนหัวบ้านเสมอ ส่วนภายในบ้านมีเครื่องอำนวยความสะดวกอย่าง

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา

เพราะถูกทอดทิ้งให้อยู่เพียงลำพังคนเดียว ไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู ไม่มีที่อยู่อาศัย สุขภาพไม่แข็งแรงเพราชาภามาก

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 6

1. ประวัติส่วนตัว

พ.ต.ต.ชาญชัย เพศชาย อายุ 53 ปี จบการศึกษาระดับมัธยมศึกษา อาชีพรับราชการตำรวจ สถานภาพสมรส มีบุตร 3 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 1 คน ภรรยาชื่อนางวรรณ พ.ต.ต.ชาญชัย เล่าว่า เดิมครอบครัวมีพื้นเพอยู่ที่คลองชั้น กรุงเทพฯ แล้วได้ย้ายมาอยู่จังหวัดชลบุรี หลายปี จนกระทั่งซื้อบ้านและตั้งรกรากอยู่ที่อำเภอศรีราชา คาดว่าได้ก่อตั้งบ้านเกิด และพบว่าพี่สาวต่าง母หากาได้รับความชำนาญ ประสบปัญหาถูกบุตรชายทอดทิ้งให้อยู่โดดเดียว มีแต่ชาวบ้านในละแวกนั้นให้การช่วยเหลือดูแลบางครั้งต้องไปอาศัยวัดอยู่ คาดว่าของตนจึงรับป้า (นางริว) มาอยู่ด้วยกันที่อำเภอศรีราชา จังหวัดชลบุรี ในระยะแรกที่มาอยู่ด้วยกันก็ไม่ประสบปัญหาใด ๆ ภรรยาของตนและมารดาช่วงทั้งตนเองก็ช่วยดูแลเป็นอย่างดี ต่อมานอกเงื่อนต้องย้ายไปรับราชการที่จังหวัดเลย สรุปมารดาที่ประสบปัญหาสุขภาพไม่แข็งแรง ต้องไปพับแพทอยู่บ่อย ๆ ทำให้การดูแลป้า (นางริว) นั้นไม่ดีเท่าที่ควร จึงปรึกษากับนักวินัยในครอบครัว และสถานความคิดเห็นจากนางริวก่อนแล้ว นางริวยินยอมและเดินใจเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

จากการสังเกต พ.ต.ต.ชาญชัย และครอบครัวรักและห่วงใยเคารพนับถือนางริว และเมื่อมีเวลาว่างก็มักจะมาเยี่ยมเยียน สรุปนางริวมีอุปการะดี รักสักมีอารมณ์แจ่มใสมาก ริบบ์ได้พูดคุยกับเพื่อนรับดีกว่ากันอยู่บ่อย ๆ

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่อาศัยอยู่เป็นบ้านหัวน้ำเข้าบ้านจัดสรรชั้นเดียวติดกัน เป็นบ้านที่อยู่เป็นชุมชน แต่ห่างตลาด ทางเข้าบ้านค่อนข้างอยู่ลึก แล้วเลขทางรถไฟเข้มไป ในละแวกนั้นมีหมู่บ้านจัดสรรหลายหมู่บ้าน

กรณีศึกษาที่ 7 นายวิริติ

1. ประวัติส่วนตัว

นายวิริติ เพชรชาย อายุ 69 ปี รูปร่างหัวมีสูงปานกลาง ในหน้ารูปไป สีผิวคำแดง ผอม ตัดสั้นเกรียง สวมแว่นตา พุตຈาจะชาบันด์เจนดี จบการศึกษาระดับประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ สถานภาพสมรส มีบุตร 5 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 4 คน (บุตรสาวคนโต พิการทางสมอง ตั้งแต่กำเนิด) บุตรชายและบุตรสาวเมื่อใดเข้มต่างก็แยกย้ายไป บางคนก็มีครอบครัวไป บางคนก็ไปประกอบอาชีพเดี่ยวตนเองตามวิถีชีวิตที่ต้องการ นายวิริติเล่าว่า “เมื่อก่อนคนของก็มีบุตรบุauth เป็นหัวหน้าครอบครัว เมื่อแก่แล้วคุณค่าก็น้อยลง จากเคยเป็นหัวหน้าครอบครัว ก็ต้องลดบทบาทของตนลงลง เพราะสุขภาพไม่แข็งแรง แล้วเรียนมากก็น้อยกว่าบุตร บุตรเรียนมาสูงก็ต้องยอมเข้าทุกวันนี้ต้องเข้าบ้านอยู่กับภรรยา และบุตรสาวคนโตที่พิการทางสมอง โดยที่บุตรแต่ละคนให้ความช่วยเหลือ ตามกำลังที่สามารถช่วยเหลือได้ ซึ่งหักค่าเช่าบ้าน ค่าไฟฟ้า และค่าใช้จ่ายอื่นๆ แล้ว ก็ยังพอมีเงินเหลือเพื่อยังชีพอยู่บ้าง แต่ต้องประหยัดมากๆ” นายวิริติดึงแม้จะเข้าบ้านอยู่กับภรรยา แต่ก็มีจะด้วยกันอยู่บ่อยๆ จนกระทั่งนายวิริติตัดสินใจไปอาศัยอยู่กับบุตรชาย คนที่ 4 ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว แต่มีไปอยู่กับบุตรชายก็ต้องไปร่วมงานบุตรชาย “ไปอาศัยอยู่ได้ระยะหนึ่งก็รู้สึกว่าตนเองต้องค่า แล้วไม่มีความสุข จึงตัดสินใจเข้ารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา เพราะไม่สามารถลับไปอยู่กับภรรยาและบุตรสาวที่พิการอีก เนื่องจากรายได้ที่ได้รับจากการช่วยเหลือของบุตรแต่ละคน ภรรยาและบุตรสาวคนโตที่พิการจะได้ใช้จ่ายอย่างเพียงพอ ไม่ต้องกระหน่ำกระหน่ำมาก ครั้นจะไปอยู่กับบุตรคนอื่นๆ อีกก็ไปเป็นภาระให้บุตร ฉะนั้นตนเองคิดว่าทางเลือกที่ดีที่สุด คือ การเข้ารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่ไปอาศัยอยู่กับบุตรชายเป็นบ้านจัดสรรหลังเดียวชั้นเดียว ชั้นบุตรชายซื้อแบบผ่อนสัม มีห้องแบ่งเป็นสัดส่วนและบ้านหลังนี้บุตรชายให้เป็นที่ทำงาน รับงานเหมาเกี่ยวกับไฟฟ้า

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชรา

เพราเจ้ายได้ไม่พึงพอใจกับการของชีพ สุขภาพไม่แข็งแรงเป็นโรคหัวใจ ต้องพับแพท์อยู่ปอยๆ จึงไม่อยากเป็นภาระของบุตรอีกต่อไป อีกทั้งภายในครอบครัวมักจะขัดแย้งกันอยู่เสมอทำให้ไม่มีความสุข และนายวิริติ กล่าวว่า "نانฯ ตนเองกับภรรยาได้เห็นหน้ากันสักทีถึงจะดี เพราะอยู่ด้วยกันประจำมักจะทะเลกันอยู่บ่อยๆ"

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 7

1. ประวัติส่วนตัว

นายพิพัฒน์ เพ็ชราย อายุ 40 ปี สถานภาพสมรส มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน จบการศึกษาระดับปริญญาตรี ประกอบอาชีพธุรกิจส่วนตัว คือรับเหมาทำไฟฟ้ารายได้ 1,500 บาทต่อเดือน สำนักงาน สำนักงานได้ช่วยหารายได้มาจุนเจือครอบครัว โดยไปประกอบอาชีพรับจ้าง โรงงานเย็บกระดาษได้เงินเดือนๆ ละ 6,000 บาท เพื่อนำมาซื้อผ่อนสบ้าน และนายพิพัฒน์เองได้ให้ความช่วยเหลือบิดามารดา โดยช่วยเหลือด้านการเงิน รวมกับพี่น้องคนอื่นๆ เพราบิดามารดาต้องเช่าบ้านอยู่อาศัยและเลี้ยงดูและพี่สาวคนโตที่พิการทางสมองต่อมากับนายวิริติมาพึ่กอาศัยอยู่ด้วย และรับจ้างทำงานเล็กๆ น้อยๆ เพื่อต้องการรายได้ไปจุนเจือครอบครัวของตนเอง ถึงแม้บุตรแต่ละคนจะช่วยได้บ้างตามอัตรากาแฟ จึงรวมกันทุกเดือนได้ 4,000 บาท เสียค่าเช่าบ้าน ค่าน้ำ ค่าไฟแล้ว คงเหลือ 2,500 บาท บิดาเกรงว่าไม่พอให้จึงลงทะเบียนครอบครัวมาอยู่กับตนเอง พร้อมกับทำงานรับจ้างเล็กๆ น้อยๆ นายพิพัฒน์ กล่าวว่า "บิดาเป็นคนคิดมาก รู้สึกไม่พอใจกับบทบาทหน้าที่เป็นอยู่ จึงไปขอเข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชราด้วยตนเอง" ถึงแม้นายพิพัฒน์ยินดีให้บิดาอยู่ด้วย แต่บิดาก็ไม่ประสงค์จะอยู่ด้วย เพราไม่อยากเป็นภาระของใครแล้ว สุขภาพก็ไม่แข็งแรงป่วยเป็นโรคหัวใจ

จากการสังเกต นายวิริติมักจะพูดจาแบบคนน้อยเน้อต่ำใจ และน้อยใจบุตรชายตั้งแต่มาเข้ารับการลงเคราะห์ สรวนใหญ่แล้วนายวิริติจะเป็นผู้กลับไปเยี่ยมครอบครัวด้วยตนเอง บุตรไม่ค่อยได้มายเยี่ยมนายนิริติที่สถานลงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุง

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านของนายพิพัฒน์ซึ่งรื้อแบบผ่อนสบ้านหลังนี้ให้เป็นสำนักงานรับจ้างเหมางานเกี่ยวกับไฟฟ้า อยู่ไม่ห่างชุมชน สามารถมีงานรับเหมาเข้ามาเรื่อยๆ

กรณีศึกษาที่ 8 นายผิน

1. ประวัติส่วนตัว

นายผิน เพศชาย อายุ 63 ปี อยู่ร่างผอมสูง ในหน้าขาว สีผิวขาวเหลือง ผอมตัดสัน เกเรียน สวยงามตา เท่าเดินต้องใช้ไม้เท้าช่วยเดิน เพราะแขนและขาข้างซ้ายไม่มีแรง เมื่องจาก เคยได้รับอุบัติเหตุจนเป็นอัมพฤต มีภูมิลำเนาเดิมอยู่จังหวัดลิ้นบุรี อาศัยพ่อเดิมรับราชการ ตำแหน่ง, เจ้าหน้าที่ธุรการโรงพยาบาลลิ้นบุรี รายได้ประมาณ 7,000 บาทต่อเดือน นายผินมีสถานภาพ หม้าย (ภรรยาถึงแก่กรรม) มีบุตรด้วยกัน 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน นายผินจบการศึกษา ระดับมัธยมศึกษา (มศ.3) เมื่อภรรยาอายุได้ 57 ปี ก็ถึงแก่กรรม นายผินก็อยู่เพียงลำพัง ในระยะ นี้แล้วก็มีภาระใหม่แต่ก็อดทิ้งนายผินไป บุตรสาวและบุตรชายซึ่งเดินทางมาทำงานรับราชการทั้ง สองคน ในระยะแรกนายผินได้ไปอาศัยอยู่กับบุตรสาวก่อน แล้วไม่มีความสุข นายผินเล่าว่า “บุตรสาวเอาเงินของตนไปเก็บไว้หมด แล้วไม่คืนให้ ทำให้นายผินน้อยใจ จึงไปอยู่กับบุตรชายที่ บ้านพักราชการของเทศบาล บ้านพักที่ไปอาศัยอยู่ค่อนข้างคับแคบสำหรับบุคคลอาศัยอยู่รวมกัน หลายคน และตอนเชงก็มีปัญหาเรื่องการเดินทางและมีอาการรอบหัว ทำให้เกิดปัญหาหายใจไม่ สะดวก และเวลาเดินใช้ไม้เท้าช่วยเดินกับคับแคบ ไม่มีความสุข จึงประสงค์จะเข้ารับการลงเคราะห์ ในสถานลงเคราะห์คุณชรา อีกทั้งบุตรชายมีภาระต้องเลี้ยงคุณบุรา 2 คน รายได้ไม่เพียงพอแก่การ ครองชีพ จึงไม่อยากเป็นภาระบุตรอีกต่อไป”

2. ที่อยู่อาศัย

ห้องพักที่ไปพักอาศัยเป็นบ้านพักราชการค่อนข้างคับแคบ และอยู่กันห่างหมด 5 คน จึงไม่สะดวกสำหรับนายผิน

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คุณชรา

เพราะผู้อุปการะมีฐานะยากจน มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ไม่มีที่อยู่อาศัยเป็น ของตนเอง ต้องการอยู่อย่างอิสระ อยู่กับครอบครัวแล้วไม่มีความสุข อีกทั้งสุขภาพไม่แข็งแรง เป็นภาระต่อบุตรหลาน

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 8

1. ประวัติส่วนตัว

นายชวัญเชิง เพศชาย อายุ 37 ปี สถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน เป็นชาย 1 คน หญิง 1 คน ประจำกับอาชีพรับราชการ ส่วนภาระฯลฯ หายใจได้มาตรฐานเจือครอบครัวโดยรับจ้างตัดเย็บ

เดือผ้า นายชวัญเรืองเล่าว่า "บิดามีภัยยืนอยู่ริมทางบ้านและมีบุตรด้วยกัน 1 คน หลังจากนั้น ภารยาใหม่ได้ทอดทิ้งบิดาให้อยู่โดยลำพัง บิดาจึงไปอยู่กับน้องสาว ที่จังหวัดนครสวรรค์ อุปน้ำได้ระยะหนึ่ง บิดาก็นำไปอยู่กับป้าที่จังหวัดลิสบูรี แต่ป้าก็ไม่สามารถเลี้ยงดูได้ เพราะต้องแบ่งภาระของครอบครัวตนเองก็มากพอแล้ว บิดาจึงย้ายมาอยู่กับตนเองที่อำเภอศรีราชา โดยเข้าพักอาศัยที่บ้านพักราชการ ซึ่งเป็นห้องคับแคน เป็นอุปสรรคในการเดินทางบิดา เพราะบิดาต้องให้มีเวลาช่วยเดิน อีกทั้งบิดายังเป็นโรคหนองหีด ตนเองไม่มีเวลาดูแลบิดาเท่าที่ควร เพราะต้องทำงานด้านช่าง และภารยาก็ต้องรับจ้างเย็บผ้า บิดาจึงให้ตนเองพาเข้ารับการลงเคราะห์ที่สถานลงเคราะห์คนชาวบ้านบางละมุง"

จากการสังเกต ภารามาเยี่ยมเยียนบิดาของนายชวัญเรือง จะดูแลห่วงใยบิดามากในบางครั้งก็จะมารับบิดาอกไปอยู่บ้านบังพາไปพับแพที่บังพາ เมื่อมาเยี่ยมที่สถานลงเคราะห์ก็จะให้เงิน และผิงของติดมีนาฝ่ากเสมอ พร้อมกับอยู่คุยกันด้วยนานๆ

2. ที่อยู่อาศัย

ไม่มีบ้านเป็นของตนเอง นอกจากบ้านพักราชการ เป็นห้องพักคับแคน มีสมาชิกอยู่ในบ้าน 4 คน ตัวรวมบิดาด้วยก็เป็น 5 คน ซึ่งมีความแออัด

กรณีศึกษาที่ 9 นางสาวเชี่ยมไน

1. ประวัติส่วนตัว

นางสาวเชี่ยมไน เพศหญิง อายุ 67 ปี ภูริ婆่องท้วม ค่อนข้างเตี้ย ในหน้าขาว ผิวขาวเหลือง มีเส้นผมสีน้ำเงิน พุดจาตื้ออบรั้ดเจนดี ภูมิลำเนาเป็นคนจังหวัดชลบุรีแต่ด้วยเดิม จบการศึกษาระดับประถมศึกษา สถานภาพโสด เดิมมีอาชีพรับจ้างทอผ้าและพับกระดาษให้เจ้าที่จังหวัด สมุทรปราการ มีรายได้ประมาณ 2,500 บาท ต่อเดือน แต่ก่อนหน้านี้ก่อนที่จะเข้ามารับการลงเคราะห์ มีรายได้เหลือเพียง 900 บาท เพราะไม่มีเงินต้องทำงานรับจ้างทั่วไป อีกทั้งสุขภาพไม่แข็งแรง เป็นโรคภูมิแพ้และต้อกระจก นางสาวเชี่ยมไนเล่าว่า "ตนเองเป็นผู้อาศัยพื้นที่อยู่ในบ้านเช่าห้องแยก เพราะพื้นที่บ้านเป็นผู้จ่ายค่าเช่าบ้าน และเป็นหัวหน้าครอบครัว มีอาชีพขายตีปลาน้ำมีอายุมากขึ้นสุขภาพก็ไม่แข็งแรงเท่นกัน พื้นที่ไม่สามารถขายตีปลาได้ทุกวัน เนื่องจากป่วยรายได้เริ่มไม่พอใช้จ่าย พื้นที่บ้านก็จะเกิดความเครียด และจะบังคับตนเองให้ออกไปทำงานหารายได้มาให้เท่านั้น เท่านั้นบาท เมื่อตนเองทำไม่ได้ก็จะเลื่อนออกจากบ้าน และป่วยต่างๆ นานา ต่อมานานหลายปีที่ทำงานเป็นลูกจ้างอยู่ร้านขายเครื่องใช้ใน 2 คน ได้มาช่วยเหลืออุนจุนเลี้ยงให้เงินพื้นที่บ้านใช้ทุกเดือน ตลอดจนดูแลเรื่องอาหารการกิน ในระยะหลังๆ พื้นที่บ้านเอง มีล้มพั้นที่ภาพไม่ดีนักนัก

ทະເລາກັນປະຈໍາ ພຶສວມັກເຄີຍດອຍຸບ່ອຍາ ຈົນຄ້າຍຄນມີອາກາຫາງປະສາກ ຕ້ວຍແຫຼນີ້ ຈຶງຮູ້ສຶກ
ຈຳນາກໃຈ ທີ່ຈະຕ້ອງອາຄີຍອູ້ກັບພື້ສາວຕ່ອໄປ ແລະທຸກວັນນີ້ກີ່ມີທີ່ໄປແລ້ວ ເພຣະມີພື້ນອັນ 5 ດົນ ກິດັ່ງ
ແກ່ກ່ຽວມາໄປແລ້ວ 3 ດົນ ຈຶງເລື່ອແຕ່ພື້ສາວຄນໂຕ ແລະຕົນເອງທີ່ເປັນບຸຕຽນຄນທີ່ 4 ເຫັນນັ້ນ ຈຶງຕັດສິນໃຈ
ເຂົ້າຮັບກາຮັສເຄຣະທີ່ໃນສຖານສົງເຄຣະທີ່ຄນຫຮາບ້ານບາງລະມູນ ເພຣະຄີດວ່າເຫັນທາງທີ່ດີທີ່ສຸດລໍາຮັບ
ຄນເອງແລ້ວ"

2. ທີ່ອູ້ຢ່າຍສີ

ບ້ານທີ່ອາຄີຍອູ້ເປັນບ້ານທີ່ອັນແດວເກົ່າ ທີ່ອູ້ມານລາຍດີນປີແລ້ວ ອູ້ໄກລ້ໄງຈະແລະຕລາດ ມີ
ຈັກຜະຄົນຂ້າງຂັບ ແລະອູ້ຫ້າຍຂອຍ ຄ່າເຫຼົາເດືອນລະ 1,000 ບາທ

3. ສາເຫຼຸດທີ່ຕັດສິນໃຈເຂົ້າຮັບກາຮັສເຄຣະທີ່ໃນສຖານສົງເຄຣະທີ່ຄນຫຮາບ

ເພຣະຄຣອບຄວ້າມີຮູ້ນະຍາກຈານ ຮາຍໄດ້ໄມ່ເພີ່ງພອກແກ່ກ່ຽວຄຣອບອົ້າພື້ ໃນມີທີ່ອູ້ຢ່າຍສີເປັນຂອງ
ຕົນເອງ ໃນມີຜູ້ອຸປະກະເຕັ້ງດູ ແລະອູ້ກັບຄຣອບຄວ້າໄມ່ມີຄວາມຊຸ່ມ ຂັ້ນເນື່ອງມາຈາກຄົ້ນຫັນຮກພາຫີ່ໄນ້
ດືນກັບພື້ສາວ ໃນມີຄ່ອຍພຸດຈາກນ ແລະພື້ສາວມີອາກາຫາງປະສາກ ຈຶງທຳໄໜ້ອູ້ດ້ວຍໄນ້ໄດ້

ຄຣອບຄຣວກຮົນສຶກໝາທີ 9

1. ປະວັດສົວນັດວ

ນາງສາວຊົ້ມໜອມ ເຫັນພູງ ອາຍຸ 80 ປີ ສຖານພາພໄສດ ຈົບກາຮັສເຄຣະທີ່ປະດົມຄຶກໝາມ
ອາຫັນພາຍໄຕປົາ ອາຄີຍອູ້ກັບນັ້ນອັນສາວເພີ່ງ 2 ດົນ ຂະນະນີ້ປະສົບປົ້ງໜາຕຸ້ນໝາພໄນ່ແຮັງແຮງ ມີ
ກາງວ່າຄວາມເຄີຍດ ເພຣະເປັນຫວ້ານ້າຄຣອບຄວ້າ ຕ້ອງຮັບກາຮັສເກາຍໃນບ້ານທຸກອ່າງ ເນື້ອຍຸນາກຂົ້ນ
ກີ່ນີ້ເຂັ້ງແຮງຈະປ່ວຍນ່ອຍາ ທຳໄໜ້ໄນ້ຄາມຄົດໄປໝາຍໄຕປົາໄດ້ ຄຣອບຄວ້າຈຶງຂົດຮາຍໄດ້ ເກຮງວ່າຈະ
ໄນ້ເພີ່ງພອກກັບຮາຍຈ່າຍ ແລະມັກຈະເຄີຍດອາລະວາດໄດ້ນັ້ນອັນສາວເສມອາ ຈົນກະທຳງັບຈຸບັນນີ້ໄດ້ຮັບ
ຄວາມຊ່ວຍເໜື້ອຈາກຫລານສາວຕອງຄນ ຊ່ວຍເໜື້ອຕ້ານກາຮັສເງິນ ແລະອາຫາກກາຮັກນິດລອດເວລາ ຕ້ອມາ
ຫລານສາວຄນໂຕໄດ້ມາທັກອາຄີຍອູ້ດ້ວຍເຫຼືອດູແລ ສ່ວນນັ້ນອັນສາວໄມ່ຄ່ອຍຖຸກກັບຕົນເອງຈຶງສົມຄຽກເຫົ້າຮັບ
ກາຮັສເຄຣະທີ່ໃນສຖານສົງເຄຣະທີ່ຄນຫຮາບ້ານບາງລະມູນ

ຈາກກາຮັສົງເກດ ນາງຊົ້ມໜອມ ມັກຈະໄມ່ຄ່ອຍພຸດ ຕ້ອງອາຄີຍຂ້ອມມຸລຈາກນາງສາວເຫັນໄນ້ ນາງ
ສາວເຫັນໄນ້ບອກວ່າ ເດືອນນີ້ພື້ສາວຮາກພາມກາ ແລະເຮັ່ນມີອາກາຫາງລົມ ເຂອຫນ້ານນາງສາວເຫັນໄນ້ທີ່
ໄຮກ້ຈະຂອເງິນອ່າງເດືອນ ແລະມີພຸດທິກຣມທີ່ໄມ່ຄ່ອຍຮອບອາບນ້ຳ ຈົກຄນທີ່ຂອບອາບນ້ຳວັນລະ 4 ຄັ້ງ
ເດືອນນີ້ກັບໄມ່ຂອບອາບນ້ຳເລີຍ ຕົນເອງເຄຍຫານມາຍູ້ສຖານສົງເຄຣະທີ່ດ້ວຍກັນກັບຖຸກພື້ສາວດໍາວ່າຈຸນ
ກະທຳທີ່ໄມ່ພຸດດີ່ງອີກເດຍ

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่อาศัยเป็นบ้านเช่ามีสภาพเก่า เป็นห้องແถວอยู่ท้ายซอย ขนาดนี้หลังสถาปัตย์เดียวค่าเช่าบ้านให้ เดือนละ 1,000 บาท

กรณีศึกษาที่ 10 นายประดิษฐ์

1. ประวัติส่วนตัว

นายประดิษฐ์ เพศชาย อายุ 77 ปี รูปร่างท้วมเตี้ย ในหน้ากลม ตาโต ศีรษะคำแดง ขาสองข้างโค้งขอเพราะเป็นโรคเก่าๆ เวลาเดินต้องใช้ไม้เท้าช่วยเดิน พุดชาลูกพะ ตื้อตอบชักเจน จบการศึกษาระดับประถมศึกษาภูมิลำเนาเติมเป็นคนกรุงเทพมหานคร สถาปัตย์หน้ามาย (ภรรยาถึงแก่กรรม) มีบุตรด้วยกัน 6 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 4 คน บุตรแต่งงานแยกครอบครัวไปหนึ่งคน บุตรอีกสามคนไปทำงานต่างจังหวัดและขาดการติดต่อ ขณะนี้นายประดิษฐ์อาศัยอยู่กับบุตรสาวคนที่ 1 และบุตรสาว คนที่ 6 เดินทางประดิษฐ์ มีอาชีพรับราชการ เมื่อปลดเกษียณได้มีนาคม การยาภิถึงแก่กรรมและก่อนที่ภรรยาจะเสียชีวิต ได้บอกให้นายประดิษฐ์ยกบ้านที่เป็นน้ำพักน้ำแรงของนายประดิษฐ์และภรรยาให้กับบุตรสาวคนโต เมื่อนายประดิษฐ์ยกบ้านให้กับบุตรสาวคนโตแล้ว ก็กล้ายเป็นคนดูเปล่าไม่มีอะไรเหลือเลย นอกจากเงินที่แบ่งเก็บไว้ได้เดียง จำนวน 200,000 บาท ไว้กับตนเอง ขณะที่ตนอาศัยอยู่ในบ้านกับบุตรสาวสองคนนั้น วันๆ แทบจะไม่ค่อยได้เจอน้ำ หรือพุดจากัน เพราะบุตรสาวออกจากบ้านตั้งแต่เริ่ม และกว่าจะกลับมา ก็ต้องไปเชิง นายประดิษฐ์สึกว่าตนของเมื่อน้อยด้วยความเดียวในโลก บุตรคนอื่นๆ ก็ไม่ได้กลับมาดูแลนายประดิษฐ์เลย นายประดิษฐ์สึกน้อยใจ บุตรสาวให้แต่เงินไว้ซื้ออาหารกินเอง จะไปพบแพทย์ก็ต้องไปเชิง นายประดิษฐ์กล่าวว่า “บางครั้งมานั่งคิดเหมือนกัน ถ้าตนของอยู่บ้านแบบนี้ตามไปคงไม่มีใครรู้ จนกว่าจะมีกลิ่นก็คงจะรู้กัน” ความรู้สึกน้อยใจสะสมมาเรื่อยๆ จนกระทั่งเมื่อเดือนมีนาคม 2539 นายประดิษฐ์ได้ต้องเดียงกับบุตรสาวคนโต เหตุเพราจะเรื่องของคนเข้าบ้าน เมื่อจากให้เข้ามาซ้อมแซมหลังคาบ้าน จึงเป็นท่านมีเข้าส์หลังคาติดกัน ซึ่งได้ทำกระเบื้องของบ้านบุตรสาวชำรุด นายประดิษฐ์จึงบ่นให้บุตรสาวฟัง จึงเกิดความขัดแย้งจากนั้นบุตรสาวหันมองคนกีไม่ยอมพูดกับนายประดิษฐ์ และยังพูดกับเพื่อนบ้านว่า นายประดิษฐ์ทำตัวเป็นภาระต้องให้คูแลทำให้ นายประดิษฐ์สึกเสียใจมาก ไม่มีความสุข ถึงแม้จะอยู่ร่วมกับบุตร นายประดิษฐ์ก็ไม่มีความสุขอีกแล้ว จึงติดต่อขอเข้ารับการลงเคราะห์ด้วยตนเอง ก่อนจากมาเงินที่เก็บสะสมไว้ ได้มอบให้บุตรสาวคนโคนนำไปส่งน้องสาวที่อยู่ด้วยกัน เพื่อให้เป็นค่าเล่าเรียนหนังสือต่อไป

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านพาวน์เช้าส์ 2 ชั้น ชั้นล่างเป็นห้องรับแขก ชั้นบนมีสองห้องนอน นายประดิษฐ์ บุกกว่าบุตรสาว 2 คน พักอาศัยอยู่ห้องเดียวกัน 1 ห้อง ส่วนนายประดิษฐ์พักอยู่อีก 1 ห้อง ภายในห้องมีอุปกรณ์อำนวยความสะดวกต่างๆ ครบครัน

3. สาเหตุที่ตัดสินใจเข้ามารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา

เพราะรู้สึกเหงา ลืมพันธนาقةในครอบครัวไม่ค่อยดีนัก ถูกทอดทิ้งอยู่คนเดียว จึงอยู่กับครอบครัวไม่มีความสุข

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 10

1. ประวัติส่วนตัว

นางสาวปุงศรี เพศนพิจ อายุ 53 ปี สถานภาพโสด อาชีพรับราชการ รายได้เดือนละประมาณ 15,000 บาท อาศัยอยู่กับบิดาและน้องสาว มีหนี้ที่รับผิดชอบที่ต้องส่งน้องสาวเรียนจนจบชั้นมัธยมศึกษา เพราะบิดาปลดเกษียณแล้ว และมาหากำถึงแก่กรรมไปแล้ว จึงต้องรับบทบาทเป็นหัวหน้าครอบครัว ไม่มีเวลาดูแลบิดาเท่าที่ควร เพราะนอกจากทำงานประจำแล้วยังต้องหารายได้พิเศษมาเสริมรายได้ให้กับครอบครัวอีก คือ ไปรับจ้างทำบัญชีตามบริษัท เพื่อนำมาเป็นทุนส่งน้องสาวเรียนหนังสือ ทำให้บิดาเกิดความรู้สึกห่วงเห็น ในเวลาเข้าก็จะออกจากบ้านแต่เข้าและกลับดึกทุกครั้ง ส่วนใหญ่จะวางเงินไว้ให้บิดา ซื้ออาหารรับประทานเอง เป็นเหตุนี้อยู่เนื่องๆ จนกระทั่งวันหนึ่งบิดาได้มาพูดเชื่อก่อนหน้านี้ว่า “ถ้าหากบ้านที่วื้อหลังคาແเล้งไม่ทำให้เรียบร้อย จึงมีปากเสียงกัน โดยไม่คิดว่าบิดาจะไม่สามารถช่วยเหลือได้” จึงเป็นจุดที่บิดาได้รับความเดือดร้อนอย่างมาก แอบไปถมบ่อ เข้ารับการส่งเคราะห์ด้วยตนเอง

จากการสัมภาษณ์มักจะมานั่งบิเวณทางแยกเข้าที่พักเสมอ เพื่อรอความหวังว่าสักวันหนึ่งบุตรสาวสองคนจะมาเยี่ยมเยือน เพราะได้ทราบข่าวว่าลูกชายออกจากบ้านที่เคยอยู่ไปอยู่จังหวัดขอนแก่น และไม่ส่งซ่ามให้นายประดิษฐ์ทราบอีกเลย และเหตุที่มักจะบ่นมานั่งตรงทางแยก เพราะก่อนหน้านี้บุตรสาวเคยมาเยี่ยมและผ่านมาทางนี้ บันปลายชีวิตนายประดิษฐ์มีความหวังว่า “จะได้พบหน้าบุตรสาวทั้งสองคนอีกครั้งหนึ่ง” และขณะนี้ก็ได้เตรียมเงินเพื่อเก็บไว้สำหรับค่าทำศพของตนเองแล้ว นายประดิษฐ์ขอบลันโดด ไม่ค่อยยุ่งเกี่ยวกับใคร แต่ถ้ามีกิจกรรม ก็จะเข้าร่วมความความชอบ

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่บุตรสาวอยู่เป็นบ้านทาวน์เฮ้าส์จัดสรร 2 ชั้น ซึ่งติดกันกับบุคคลอื่น ข้างล่างเป็นห้องรับแขก ข้างบนเป็นห้องนอน 2 ห้องนอน มีห้องน้ำในตัว

4.3.2 ผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวในเขตพื้นที่ ต.บางละมุง และครอบครัว

กรณีศึกษาที่ 1 นางประยงค์

1. ประวัติส่วนตัว

นางประยงค์ เพศหญิง อายุ 73 ปี รูปร่างท้วม ถุงใหญ่ ใบหน้ากลม ผิวคล้ำ ผิวแห้ง少干 เป็นคนช่างพูด อารยศาสตร์ สถาณภาพหมาย (คุณธรรมดึงแก่กรรม) มีบุตร 9 คน เป็นชาย 7 คน หญิง 2 คน ระดับการศึกษาประถมศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้ 300 บาท ต่อเดือนจากบุตร สูงภาพไม่เริ่งแรงมีโรคประจำตัวคือ เบาหวานและปวดขา นางประยงค์ เป็นร่วมโพธิรัมให้กับบุตร หลานในครอบครัว บุตรชายและบุตรสาวต่าง มีครอบครัวและแยกย้ายกันออกไปอยู่กับครอบครัว ของตนเองเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงบุตรชาย 3 คน ที่มีครอบครัวแล้วยังอยู่กับนางประยงค์ ภายในบ้านมีสมาชิกอยู่รวมกันหลายคน บุตรชายของนางประยงค์ที่อาศัยอยู่ด้วยเป็นชาย 2 คน นางประยงค์จึงต้องมีบ้านหันหลังที่ในการดูแลหลานๆ ถึง 4 คน ส่วนบุตรชายแต่ละคนมีอาชีพรับจ้างบุตรชายคนสุดท้องคือน้องข้างเกเร และมักนำปัญหาให้ไม่สงบอยู่เสมอ

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านที่ปลูกบนที่ดินของตนเอง ลักษณะบ้านปลูกยกพื้นสูง เป็นบ้านไม้ หลังคามุงกระเบื้อง ใต้ถุนบ้านเป็นลานเนกประสงค์ของบ้านและแบ่งพื้นที่บ้านส่วนทำครัว ส่วนบ้านบ้านมีห้องนอน 3 ห้อง ห้องโถงเปิดโล่ง 1 ห้อง มีห้องน้ำอยู่ด้านนอกของตัวบ้าน

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

จากการสัมภาษณ์ ผู้สูงอายุไม่รู้สึกหดหู่ทั้งให้เดียวดาย มีเพื่อนบ้านและเดียนมาคุยด้วยเสมอ ไม่ได้ทำตัวให้เป็นภาระแก่บุตรหลานแต่บางครั้งก็อดคิดไม่ได้ว่า ตนเองนั้นเป็นภาระแก่บุตรหลานเข่นกันและคิดว่าคนที่แก่แล้วสมควรจะต้องอยู่กับคนแก่ด้วยกัน แต่ทุกวันนี้ก็พ้อใจในชีวิตที่เป็นอยู่พอสมควร เพียงแต่ในบางครั้งมีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ ก็ทำให้เกิดความวิตกกังวล เพราะต้องค่อยขอรบวนบุตรหลานจะให้มือไรเพาะในบางครั้งตนเป็นผู้จ่ายค่าไฟฟ้าในบ้าน เมื่อมีผู้มาเก็บค่าไฟฟ้า เกรงว่าจะไม่มีเงินจ่ายเช่า บุตรหลานที่อยู่ในครอบครัวดูแลดี ห่วงใย เขายังไส้ดี และได้รับความปลดภัยในชีวิต และทรัพย์สินเสมอ อีกทั้งบุตรหลานไม่เคยบ่นว่าให้เสียใจ

ลิ่งที่ต้องการให้รู้สึกช่วยเหลือคือ “ความยากจน” แต่จะให้เข้ารับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนจนไม่คิดและไม่ชอบแต่ถ้าจะมีไว้ช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้งนั้น เห็นด้วยอย่างยิ่งและตีสำหรับผู้สูงอายุที่ฐานะยากจน ไม่มีผู้เดี้ยงดู

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 1

1. ประวัติส่วนตัว

นายสมบัติ เพ็ชร้าย อายุ 48 ปี เป็นบุตรชายคนที่ 2 สถานภาพม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตร 3 คน (กำลังศึกษาหั้ง 3 คน) ระดับการศึกษาป্রograms ศึกษามีอาชีพ รับจ้าง นายสมบัติ กล่าวว่า ครอบครัวของตนเป็นครอบครัวขยาย ตนเป็นผู้นำรายได้มาจุนเจือครอบครัวของตนเอง และให้มาตราเป็นบางครั้ง เพราะต้องส่งบุตรเรียนถึง 3 คน อีกทั้งมีภาระหนี้สิน ในการผ่อนรถ มอเตอร์ไซค์และเงินกู้ทั้งไปกู้มาใช้ภายในครอบครัวของตนเอง มาตรา ก็ไม่เคยว่าจะไร้เพรากมีความสุขกับการได้อยู่กับบุตรหลาน และบางครั้งก็ทำขนมขาย โดยมีหลานๆ มาช่วยด้วย เป็นกิจกรรมภายในครอบครัวที่สร้างสัมพันธภาพอันดีระหว่างสมาชิกในครอบครัว ถึงแม้ว่ารายได้ที่ได้รับ จะน้อยนิด แต่ทุกคนก็มีความสุข ส่วนตัวแล้วมีอาชีพเสริมขับมอเตอร์ไซค์รับจ้าง จะค่อยແນะเดือน นาบ้านเพื่อมาดูแลมาตราทุกครั้ง

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านเดี่ยวอยู่ในแหล่งชุมชนใกล้รัตเป็นบ้านไม้ หลังคามุงกระเบื้อง ได้ถูกยกพื้นสูง เพราะหน้าบ้าน น้ำตามกรุดหัวมดล บันไดทางขึ้นค่อนข้างทุกห้อง แต่ก็ได้รับการซ่อมแซมตามอัตราภาพ

กรณีศึกษา ที่ 2 นายด้วน

1 ประวัติส่วนตัว

นายด้วน เพ็ชร้าย อายุ 75 ปี รูปร่างผอมเล็ก ในหน้ารูปไข่ สีผิวคล้ำ แขนขาข้อต่อตัวนิ้วมีใบหน้าที่ดูรีมเคร้า เนื่องจากมีความกังวลในจิตใจ การพูดจาเหมือนคนไม่มีความสุข สถานภาพหน้าย (ภรรยาหนึ่งไปได้ 8 เดือนแล้ว) มีบุตรหั้งถึง 12 คน เป็นชาย 5 คน หญิง 7 คน ปัจจุบันบุตรมีชีวิต อายุ 11 คน (บุตร 12 คน ภรรยาคนแรกซึ่งถึงแก่กรรมไปแล้ว) ระดับการศึกษาป্রograms ศึกษาสุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วยมีโรคประจำตัว ด้วยโรคมีอza เท้าชา และสุขภาพร่างกายไม่สมประกอบแขนขาข้อต่อตัวนิ้ว 1 แขนจากอุบัติเหตุ นายด้วน มีภรรยาใหม่อู่อาศัยด้วยกันโดย

จดทะเบียนสมรส มีบุตรคน大的 และบุตรชายคนโตมาดูแลนายด้วนตัวเองทุกวัน เดินทางตัวเองมีที่ดินเป็นของตนเองแล้วขายไปโดยแบ่งเงินให้บุตรทั้งหมด นายด้วนเล่าว่า “เมื่อก่อนนี้ชีวิตไม่ดีมาก มีเงินใช้อย่างสุขสบาย แต่ปัจจุบันเงินก็ไม่ค่อยมีจะใช้ เพราะโคนลูกสาวหลอกไปจนหมด บอกว่าจะเลี้ยงแต่ลับไม่ดูด้ำดูดีเลย แฉมสุขภาพคนของก็ไม่แข็งแรง ถ้าไม่ได้บุตรชายคนโต และจะไม่ส่งเข้าสังคมนี้ หรือมาแวงเยี่ยมเยียนเป็นประจำทุกวันก็คงจะเย่ ขณะนี้ตนเองคิดว่า เมื่อคนที่ถูกทอดทิ้งให้โดยเดียว ชีวิตจะนี้รู้สึกเหงามาก แต่ถึงอย่างไรตนของก็ไม่คิดที่จะไปอยู่สถานลงเคราะห์ เพราะคิดว่าอยู่ไก่ลูกหลานอบอุ่นกว่า”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านไม้สองชั้น ปลูกหลังใหญ่ บนที่ดินของหลวงออยู่ใกล้แหล่งชุมชน และใกล้บ้านบุตรชายคนโต

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

จากการล้มภาษณ์ นายด้วนรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งให้เดียวดายอย่างมาก เพราะถูกฯ ด่างแยกย้ายกันไป ส่วนภรรยาที่นี้ไปรู้สึกว่าตนเป็นภาระอันใหญ่หลวง เพราะแบ่งเงินแบ่งทองให้แล้วไม่เคยมาดูแล และคิดว่าคิดเรามีแก่แล้ว สมควรคงจะต้องไปอยู่กับคนแก่ด้วยกัน ไม่อย่างนั้นคงไม่ถูกทอดทิ้งให้เดียวดายยิ่งคิดก็ยิ่งเสียใจ (ขณะที่ล้มภาษณ์นายด้วนเลี้ยงเจนร้องให้ออกมา) การมีชีวิตและสภาพความเป็นอยู่ในปัจจุบันก็รู้สึกพอใจอยู่กับคนเดียว มีเพียงบุตรชายคนโต และบุตรสะใภ้ มาดูแลเอาใจใส่เท่านั้น รายได้รับจะไม่เพียงพอแก่รายจ่าย ที่บ้านมีไฟฟ้าใช้ แต่ไม่มีน้ำประปา และคิดว่ารัฐควรดูแลผู้สูงอายุเป็นอย่างดีเมื่อผู้สูงอายุถูกทอดทิ้ง เพราะมีสถานลงเคราะห์คนตราเป็นที่พิงพิงช่วยเหลือผู้สูงอายุในยามแก่เฒ่า แต่ถ้าจะให้ไปเข้ารับการลงเคราะห์นั้นไม่ไป และไม่คิด เพราะอยู่บ้านของตนของดีที่สุด

ครอบครัวกรณีศึกษา ที่ 2

1. ประวัติส่วนตัว

นางจิราพร เพศหนูงิ อายุ 37 ปี สถานภาพสมรส มีบุตรชาย 1 คน ระดับการศึกษาประด摸ศึกษา มีอาชีพผ้าถักและไส้กรุงขาย นางจิราพรเป็นตัวแทนนายด้วน

นางจิราพร เป็นภารຍาของบุตรชายคนโตของ นายด้วน มีลูกด้วยกัน 1 คน เป็นชาย นางจิราพรจะเป็นผู้ชุมเจือบดายของสามีเสมอ ตามอัตภาพที่พ่อจะซ้ายเหลือได้ เพราะตนของและครอบครัวก็มีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ นางจิราพร กล่าวว่า บุตรควรดูแลต่อบุพการีถึงแม้จะไม่ใช่พ่อแท้ๆ แต่ก็จะเลี้ยงดูไปเรื่อยๆ เท่าที่ทำได้ เพราะนายด้วนนำส่วนในขณะนี้ ที่ถูกภารຍาทอดทิ้ง และมีบุตรชายคนที่ไม่ดูแล ตนรักและเคารพนายด้วนเหมือนหนึ่งเป็น

บุพการีคนหนึ่งของตนด้วย ถึงแม้ตนเองจะยากจนก็ไม่เคยคิดจะนำบิดาของตนมาไปอยู่ในสถานลงเคราะห์คนชรา เพราะตามมาตราเดิมๆได้ตัดตามอัตรากำลังของตนเอง

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านไม้หลังเล็กในถูกว่ากระหอมเล็กน้อยในบ้านไม้มีไฟฟ้าใช้ในเวลากลางคืนจะใช้ตะเกียง น้ำที่ใช้ก็ตักจากบ่อมาใช้

กรณีศึกษาที่ 3 นางสำเนียง

1. ประวัติส่วนตัว

นางสำเนียง เพศหญิง อายุ 82 ปี รูปร่างผอมสูง ใบหน้าเหลี่ยม ผอมยานหยักโศกห่าห้าง ลูกภาพ อ้วนยาวยดี มีมนุษยสัมพันธ์ดีมาก พูดจาโต้ตอบขัดเจนดี สถานภาพหม้าย มีบุตร 4 คน ไม่ได้รับการศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ แต่มีรายได้จากบุตร 2,000 บาท ต่อเดือน และเบี้ยยังชีพคนชา-la 300 บาท ต่อเดือน ภาวะสุขภาพไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัวแต่เมื่อเจ็บป่วยเข้าโรงพยาบาล จะเบิกค่ารักษาพยาบาลได้เพียงบุตรชายรับราชการ นางสำเนียงเล่าว่า ตนเองอาศัยอยู่กับบุตรชาย และบุตรสาว ซึ่งมีบ้านอยู่ในรั้วเดียวกันมีลูกหลานหลายคน ไม่รู้สึกเหงา เพราะยามว่างนางสำเนียงก็ช่วยบุตรสาวเตรียมห้องนอนขาย เมื่อไม่มีผู้โดยอยู่บ้านนางสำเนียงก็จะอยู่กับบุตรจะให้ซึ่งต้องดูแลห้องที่พิการทางสมองอีก และสำหรับตนเองแล้วมักจะเจ็บป่วยบ่อยๆ แต่ลูกๆ ก็เป็นห่วงเป็นใจ พยายไปรักษาและพบแพทย์ทุกครั้ง ลูกๆ อย่างให้อ่ายอ่าย ไม่ต้องการให้ทำงานหนักเกินไป แต่ตนเองก็อดไม่ได้ คิดว่าได้เป็นการออกกำลังกายและได้ทำประโยชน์ไปในตัว เมื่อมีกิจกรรมในบ้านหรือศูนย์บริการฯ ผู้สูงอายุเคลื่อนที่มาให้บริการถ้าไปได้ก็จะไปทุกครั้ง เพราะสนุกดี และได้พบปะกับเพื่อนๆ วัยเดียวกันด้วย ลูกๆ ก็สนับสนุนแต่ก็ขอให้ระวังสุขภาพของตนเองด้วย

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านรั้วนเดียวกับบุตรชายอยู่ใกล้กับบุตรชายอีกหลังเดียวกัน บ้านสองครอบครัวเดิมไปด้วยบ้านบุตรหลานอยู่ชิดๆ ในบริเวณเดียวกัน แต่เมื่อจากบ้านอยู่ห่างไกลไม่แพงมันไม่น่าท่าให้มีกลิ่นเหม็น เป็นพักๆ ซึ่งทำให้มีผลต่อระบบหายใจ ลูกหลานมักจะเป็นหวัดกันง่าย

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางสำเนียงบอกว่าไม่เคยรู้สึกถูกทอดทิ้งให้เดียวดาย แต่ก็คิดว่าตนเป็นภาระบุตรหลาน แท่มากแล้วไม่อยากมีชีวิตอยู่ แต่ถ้าจะให้ไปอยู่ที่อื่น ขอเลือกอยู่กับบุตรหลานเดิมกว่า เพราะชีวิตปัจจุบันก็ต้องยังแล้ว ครอบครัวก็ไม่มีปัญหาอะไร และได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดี รายได้เพียงพอไม่ได้ใช้จ่ายอะไรมากแค่ได้ทำบุญให้บารมีเพียงพอ และไม่คิดที่จะไปอยู่สถานลงเคราะห์คน

ขาดเพราะไม่อยากไปเป็นภาระผู้อื่น ถึงแม้สถานส่งเคราะห์จะเป็นหน่วยงานของรัฐบาลที่ดูแลผู้สูงอายุอย่างดีก็ตาม

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 3

1. ประวัติส่วนตัว

นางศรีนวล เพศนหญิง อายุ 43 ปี สถานภาพสมรส มีสามีที่อาศัยอยู่ในครอบครัว 8 คน ได้แก่ สามี บุตรชาย และบุตรสาว 3 คน หลาน 3 คน (ใน 3 คนมีหลานที่พิการทางสมอง 1 คน) นางศรีนวลมีหน้าที่ เป็นแม่บ้านและดูแลภารดาวงสามีเมื่อไม่ครอบครัวบ้าน พร้อมกับดูแลหลานที่พิการอีก 1 คน ล้วนหลาน 2 คนไปโรงเรียน สามีและลูกๆ ประกอบอาชีพหมุดทุกคน นางศรีนวลจบการศึกษาระดับประถมศึกษา เป็นแม่บ้านดูแลบ้านและดูแลภารดาสามี และหลาน 3 คน นางศรีนวล กล่าวว่า “ขณะนี้ครอบครัวของตนเองมีภาระที่ต้องดูแลรับผิดชอบหลานฯ หลายคน และยังมีหลานที่พิการทางสมองอายุ 2 ปี ที่ต้องดูแลอย่างใกล้ชิด เพราะถูกมารดาทอดทิ้ง รายได้ภายในครอบครัวที่ทุกคนช่วยหากำไรได้ก็ไม่เพียงพอ กับรายจ่าย แต่ก็ได้ครอบครัวน้องสามีจุนเจือช่วยเหลือ โดยเฉพาะยามขัดสน ล้วนมาตราสามีตันเองก็จะเป็นผู้ดูแล เมื่อทุกคนออกไปทำงาน นางศรีนวลมีความกังวลเกี่ยวกับหลานชายที่พิการทางสมองมาก เพราะต้องไปพบแพทย์เป็นประจำทุกสัปดาห์ ล้วนมาตราของสามีได้นั่งสาขของสามีช่วยดูแลอย่างใกล้ชิด และที่บ้านจะส่งเสริมให้มารดาเข้าร่วมกิจกรรมต่างๆ เกี่ยวกับผู้สูงอายุเสมอ แม้วันพرهก็จะพาไปทำบุญ ตามความต้องการของมารดา เพราะคิดว่าเป็นความสุขในบ้านปลายชีวิตของท่านแล้ว ซึ่งทั้งในบ้านมีบุพการีเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรอยู่ด้วย รู้สึกอบอุ่นดี”

2. ข้อมูลเกี่ยวกับพื้นที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านไม้ยกพื้นสูงมีระเบียงหน้าบ้านปูกระเบื้องที่ดินน้องสาวของสามี มารดา ของสามีจะอยู่อาศัยกับน้องสาวสามี แต่ในเวลาลงร้าน จะมาอยู่กับนางศรีนวล

กรณีศึกษาที่ 4 นางแอ๊ด

1. ประวัติส่วนตัว

นางแอ๊ด เพศนหญิง อายุ 81 ปี รูปร่างท้วมสูง ใบหน้ากลม สีผิวดำเนดang ผอมยากประเมิน การเคลื่อนไหวต้องนั่งรถวิลล์แซร์ตลอดเวลา พูดคุยชัดเจน และอธิบายดี นางแอ๊ดมี สถานภาพหน้ายา(คุณสมรถถึงแก่กรรม) มีบุตร 5 คน ถึงแก่กรรมไป 1 คนเหลือ 4 คน ระดับการศึกษาประถม

ศึกษา ไม่ได้ประกอบอาชีพ มีรายได้เดือนละ 200 บาท จากบุตรชาย ภาวะสุขภาพไม่แข็งแรงมีโรคประจำตัวป่วยเป็นอัมพาต นางแอ็ดเล่าไว้ว่า “แต่ก่อนตนเองเป็นภารຍาของผู้ใหญ่บ้านสมัยที่สถานสงเคราะห์เปิดใหม่ๆ ตนเองเคยไปรับเต็จสมเด็จย่าและชีวิตของตนเองในสมัยนั้นรุ่งเรืองมีคุณนับหน้าถือตาเช่นเป็นที่รู้จักของคนในวงกว้างนี้เป็นอย่างดี ชีวิตที่ผ่านมาเป็นชีวิตที่งดงามและอยู่ในความทรงจำเสมอ ผิดกับขณะนี้ครอบครัวมีรายได้ไม่เพียงพอเนื่องจากบุตรชายมีภาวะหนี้สินและต้องดูแลรับผิดชอบครัวของตนเอง เดียวตนเองไม่สามารถไปไหนได้คล่องแคล่วเหมือนแต่ก่อน อีกทั้งขาดรายเดยคิดว่าถ้าบุตรชายต้องดูแลรับผิดชอบและมีภาระในครอบครัวมาก คิดที่จะนำไปใช้ชีวิตในสถานสงเคราะห์ เมื่อตนเข่นผู้สูงอายุคนอื่นๆ ที่ได้รับความเดือดร้อน แต่บุตรชายไม่ประสงค์จะให้ไป และมาคิดอีกที่การอยู่ใกล้บุตรหลานน่าจะดีกว่า อยู่กับบุคคลอื่น”

2. ที่อยู่อาศัย

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้กึ่งปูน เป็นบ้านสองชั้นบิเวนพื้นที่รอบบ้านมีป่าคลุมล้อมรอบ พื้นที่ประมาณ 4 บ่อ

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางแอ็ดไม่เคยรู้สึกว่าถูกทอดทิ้ง บุตรจะทำอะไรให้เสียใจก็ดับไป อภัยให้บุตรเสมอ เพราะเสียใจไปก็เท่านั้นและไม่คิดว่าตนเป็นภาระเพรพยายามทำงานไม่ให้เป็นภาระ ถึงแม้จะแก่แล้วก็ขออยู่กับบุตรหลานดีกว่า เพราะเป็นห่วง กับสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบันรู้สึกเจริญฯ ไม่มีความหวังอะไรเหลือบุตรชายดูแลอย่างดี เขายังไสห่วงใยดีอยู่แล้ว ก็จะให้รับบาลด้วยเหตุผลผู้สูงอายุก็อยากให้ช่วยเหลือด้านรายได้ ความยากจน และคิดว่าสถานสงเคราะห์คนชรา เป็นบริการที่ดีของรัฐบาล ถ้าเมื่อไรลืมไว้ครอบครัวคงต้องไปขอเข้ารับการลงเคราะห์บ้าง

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 4

1. ประวัติส่วนบุคคล

นายอดิเรก เพศชาย อายุ 37 ปี สถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน ระดับการอุดมศึกษา ประกอบอาชีวกริจส่วนตัว ขายปลาตู้ รายได้ต่อเดือนประมาณ 6,500 บาท นายอดิเรก มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพเพรำชูรกริจปลาตู้รายได้ไม่แน่นอน รายได้ที่นำมาจุนเจือครอบครัวนั้น ไม่เพียงพอ เพราะมีหนี้สินที่ต้องรับผิดชอบคือ หนี้สินกับธนาคารและต้องส่งบุตรเรียนหนังสือ 2 คน ส่วนภารຍาที่ช่วยค้าขายปลatalu เซ่นกัน นายอดิเรกกล่าวว่า “ถึงแม้ตนจะยากจนแต่ก็ไม่คิดที่จะให้มารดาเข้าไปอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชรา เพียงแต่อยากให้รัฐได้มาตรฐานเดียวกับผู้สูงอายุที่ประสบปัญหาในครอบครัว โดยมาช่วยเหลืออุปกรณ์อัตโนมัติเพียงพอแล้ว”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านครึ่งปูนครึ่งไม้ 2 ชั้น บริเวณรอบนอกบ้านทำเป็นบ่อเพาะพันธุ์ปลาตู้

กรณีศึกษาที่ 5 นางปราเนือง

1. ประวัติส่วนตัว

นางปราเนือง เพศหญิง อายุ 69 ปี สถานภาพสมรส มีบุตร 11 คน ถึงแก่กรรมไป 1 คน เหลือ 10 คน ระดับการศึกษาปัจจุบันศึกษา มีอาชีพขายข้ามและจากบุตรเดือนละ 2,000 บาท ก้าวะสุขภาพไม่แข็งแรง มีโรคประจำตัวคือปวดหัวและชาที่ขา นางปราเนือง บุตรเล็ก อาศัยอยู่กับ บุตรสาวคนโตที่มีอาชีพเป็นช่างทำผ้า และหลานสาว หลานสาวของนางปราเนืองมีครอบครัวแล้ว และเป็นหม้าย เป็นผู้ออกใบประกันอาชีพหารรายได้มาจนเจื่อครอบครัว มีรายได้ไม่เพียงพอ เพราหลานสาวมีบุตรที่จะต้องรับผิดชอบอีก 2 คน นางปราเนืองกล่าวว่า “ทุกวันนี้มีความสุขดี เมื่อมีเวลาว่างก็จะไปร่วมกิจกรรมที่ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุบางละมุง อย่างสม่ำเสมอ เพราะที่นั่นมีกิจกรรมให้ทำหลากหลาย ทำให้ได้พบปะกับเพื่อนๆ วัยเดียวกัน รู้สึกดีไม่เหงา รู้สึก รีวิตมีคุณค่ามากขึ้น”

2. ที่อยู่อาศัย

ลักษณะบ้านนี้เป็นบ้านปูนขึ้นเดียว ประตูตัวนหน้าเป็นประตูเหล็ก ตัวนหน้าทำเป็นร้าน เดิมราย ตัวในเป็นห้องนอน และห้องครัวมีห้องน้ำอยู่ในตัวบ้าน

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางปราเนือง ไม่เคยรู้สึกถูกทิ้งให้เดียวดายเพราทำอะไรได้ตามใจตัวเองเสมอ ไม่ได้ทำตัว เป็นภาระบุตรหลานเมื่อเจ็บป่วยก็ไปหาหมอบอก พอยังกับสภาพความเป็นอยู่ปัจจุบัน เพราซินกับ สภาพแล้ว ในครอบครัวต่างคนต่างอยู่ ตัวครัวตัวนั้นไม่ประสงค์จะรบกวนใคร และไม่คิดที่จะเข้า ไปอยู่ในสถานที่คนเดียว เพราอย่างไม่ประสบปัญหาหนัก การที่รู้สึกขาดจัดตั้งสถาน ที่คนเดียวได้เป็นที่พึ่งของผู้สูงอายุที่ยากจน ไม่มีบุตรหลานดูแล แต่ถ้าผู้สูงอายุที่มีที่พึ่ง สมควรจะอยู่กับบุตรหลานดีที่สุด สรวนตนเองนั้นพึ่งพาใจกับบริการของรัฐบาลในรูปศูนย์บริการ ทางสังคมผู้สูงอายุมากกว่า

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 5

1. ประวัติส่วนตัว

น.ส.กิตติญา เพศหญิง อายุ 25 ปี สถานภาพน้ำดี (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตร 2 คน ระดับการศึกษาปัจจุบันศึกษา มีอาชีพรับจ้าง 3,000 บาทต่อเดือน มีอาชีพรับจ้างเพื่อหารรายได้มา

จนเจือครอบครัว จึงต้องส่งบุตรเรียนหนังสือถึง 2 คน มีรายได้ไม่เพียงพอแก่การครอบครัว จึงช่วยเหลือนางป้าเนื่องได้บ้างเล็กๆ น้อยๆ ตามอัตภาพ น.ส.กิตติญา กล่าวว่า “ถึงแม้ตนจะมีปัญหาด้านเศรษฐกิจไม่สามารถช่วยเหลือผู้สูงอายุได้มากนัก แต่เมื่อใดที่ผู้สูงอายุในบ้านต้องการให้ช่วยเหลือ ตนเองก็ยินดี โดยเฉพาะเมื่อจะไปร่วมกิจกรรมที่ได้ ตนก็จะไปส่งให้”

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านปูนปูกลูกเป็นร้านเสริมสวย ต้นอาศัยอยู่กับมาตรา และยายคือนางป้าเนื่อง

กรณีศึกษาที่ 6 นางอิน

1. ประวัติส่วนตัว

นางอิน เพศหญิง อายุ 84 ปี สถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตร 7 คนเป็นชาย 6 คน หญิง 1 คน ไม่ได้ประกอบอาชีพ ป่วยเป็นอัมพาต ลูกยืนไม่ได้ เดินไม่ได้ อาศัยอยู่กับบุตรชายคนสุดท้องซึ่งมีอาชีพรับจ้างเป็นกรรมการก่อสร้าง อาศัยอยู่ในบ้านกันเพียง 2 คน แม่-ลูก นางอินจะไม่ชอบพูดคุยกับคนแปลกหน้าขณะล้มภาษณ์บุตรชายจะต้องนั่งพูดคุยอยู่ด้วย นางอินประสบปัญหาป่วยเป็นโรคอัมพาต ต้องนอนอยู่กับที่ตลอดเวลาในช่วงกลางวันบุตรชายต้องหันให้อยู่เพียงลำพังคนเดียวจนกว่าตอนเย็นถึงจะกลับมาดูแลมาตรา แต่ในบางครั้งถ้ารับจ้างอยู่ใกล้ๆ ในช่วงกลางวันก็จะกลับบ้านมาดูแลมาตราทุกครั้ง เพราะสงสารที่มาตราต้องนอนบนเตียงปฏิบูรณ์ที่รับถ่ายออกมานะ และไม่มีคนป้อนน้ำ ป้อนข้าว ล้างหน้าให้ทำงานรับจ้างไป ก็ขอให้พี่สาวมาช่วยดูแลมาตรา ผู้ศึกษาได้ไปเยี่ยมเยียนนางอิน พบร่างของอินจะไม่ค่อยรับรู้หรือสนใจสิ่งใด กาย nok leiy พูดคุยด้วยก็จะหันหน้าหนี นอกเสียจากบุตรชายคนเดียวเท่านั้นที่นางอินจะให้ความสนใจ และรับฟังในสิ่งที่บุตรชายพูด

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านที่มีผังเป็นแผ่นเรียบ หลังคามุงกระเบื้อง ยกพื้นสูง ห้องเปิดโล่ง แบ่งสัดส่วนเป็นมุมห้องครัวและมีห้องน้ำในตัวบ้าน

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

ขณะที่ล้มภาษณ์นางอิน จะไม่ยอมพูดแต่สรุปได้ว่าบุตรชายไม่ประสงค์จะให้มาตราเข้าไปรับการลงเคราะห์ในสถานลงเคราะห์คนชรา เพราะคิดว่ามาตราคนเดียวตนเองเลี้ยงดูได้

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 6

1. ประวัติส่วนตัว

นายศุภุมิตร อุ่นวงศ์ เพศชาย อายุ 41 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาประถมศึกษา มีอาชีพรับจ้างทั่วไป และเป็นกรรมกรก่อสร้าง อยู่กับมารดาเพียง 2 คน บุตรคนอื่น ๆ ไม่มี ความซื่อสัตย์และมารดา นอกจากพี่สาวที่ไปมาหาสู่เสมอ และข่ายจุนเงื่อนตลอดมา นายศุภุมิตร กล่าวว่า “ตนเองและมารดาผูกพันกันมาก เพราะตนเองเป็นบุตรคนสุดท้องและอยู่กับมารดาตลอดมา ถึงแม้จะยากจนและต้องออกไปทำงานรับจ้างอยู่บ่อยๆ แต่ก็ไม่ได้ทอดทิ้งให้มารดาอยู่คนเดียวทั้งวัน ทั้งคืน มีบางครั้งที่จำเป็นต้องให้อยู่คนเดียวในเวลากลางวัน แต่ก็จะขอถือมาป้อนข้าวให้มารดาทุกครั้งถ้าทำงานอยู่ใกล้ ๆ ถ้าจำเป็นที่จะต้องทำงานไกลออกไปไกลหน่อย ก็จะขอร้องให้พี่สาวช่วยมาดูแลรดาแทน และการที่จะนำมารดาไปอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชราหน้าไม่เคยอยู่ในความคิด เพราะมารดาคนเดียวตนเองเติบโตได้”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านยกพื้นสูง ฝาผนังบ้านเป็นแผ่นเรียบหลังคามุงกระเบื้อง ภายในบ้านเปิดโล่งมีมุมห้องครัวและห้องน้ำในตัวบ้าน

กรณีศึกษาที่ 7 นางเติม

1. ประวัติส่วนตัว

นางเติม เพศหญิง อายุ 72 ปี สถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตร 8 คน ถึงแก่กรรมไป 4 คน เหลือ 4 คน มีรายได้จากบ้านเช่า เดือนละ 11,700 บาท สุขภาพไม่แข็งแรง เพราะมีโรคประจำตัว อาศัยอยู่กับหลานชายและหลานสาว โดยที่หลานสาวช่วยเหลือครอบครัวโดยช่วยหารายได้มาจุนเจือครอบครัว และส่งตนเองเรียนหนังสือด้วยส่วนหลานชาย มักมีพฤติกรรมการเที่ยวเตร่ นางเติม กล่าวว่า “ทุกวันนี้ตนเองต้องเป็นหัวหน้าครอบครัวดูแลหลานๆ ที่มาอยู่ด้วย ชีวิตไม่เข็ญจน์เงิน มีความดูดีและชอบเข้าร่วมกิจกรรมในชุมชน ตลอดจนศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุบางละมุงเป็นประจำสม่ำเสมอ ได้มีเพื่อนรักเดียวกันมากมาย จึงไม่เคยคิดที่จะไปอยู่ในสถานสงเคราะห์”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านปูนปูղดีพื้น ร่มรื่นอยู่ในแหล่งชุมชน ใกล้ญาติพี่น้องอบอุ่นดี ภายในบ้านมีห้องนอน 3 ห้อง ห้องน้ำ และห้องครัว ด้านหน้าเป็นห้องรับแขก

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางเติมไม่เคยคิดว่าตนเองถูกหอดทิ้งเหราของมีงานให้ทำอยู่เรื่อย ๆ ชีวิตขณะนี้พอมีพอกินไม่เดือดร้อนใคร ได้รับการดูแลจากบุตรหลานเป็นอย่างดี ชีวิตมีความสุข ไม่ต้องการพึ่งพิงอะไรจากธุรกิจ นอกจากการรักษาพยาบาลที่ต้องรับผู้สูงอายุการบริการที่ดีของรัฐบาลในการจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราที่ดีเหมาะสมกับผู้สูงอายุที่เดือดร้อนและประสบปัญหาชีวิต

ครอบครัวกรณีที่ 7

1. ประวัติส่วนตัว

น.ส.ศริญญา เพศหญิง อายุ 19 ปี สถานภาพโสด ประจำบ้านอาชีพรับจ้างทำงานบริษัทรายได้ 4,500 บาทต่อเดือน อยู่อาศัยกับนางเติมผู้เป็นย่าและมีน้องชาย ซึ่งมีพฤติกรรมเที่ยวเตร่ และเกเร สร้างปัญหาอยู่เสมอ น.ส.ศริญญา ช่วยเหลือจนเจื่อครอบครัวโดยทำงานไปด้วย เรียนไปด้วย นางสาวศริญญา กล่าวว่า “ย่าเป็นผู้สูงอายุที่มีรักและนับถือ เป็นหัวหน้าครอบครัวที่ดี ย่ามักจะร้องเพลงให้ฟังบ่อยๆ เห็นย่ามีความสุขก็รู้สึกดี เมื่อหลานๆ มีปัญหายา ก็จะช่วยเหลือเสมอ”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านปูน ปลูกติดพื้น มีห้องแบ่งเป็นสัดส่วน ย่าคือนางเติมเป็นผู้ดูแลบ้านและเบริญ เสมือนเสนาธิการของบ้าน

กรณีศึกษาที่ 8 นางบุญเหลือ

1. ประวัติส่วนตัว

นางบุญเหลือ เพศหญิง อายุ 73 ปี รูปร่างผอมสูง รูปหน้ายาว ผอมหยักศอก สีผิวคำแดง อ้วนยาด้วยดี อาชีวณฑ์พืช ผุดคุยสบุก สถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตร 6 คน ถึงแก่กรรมไป 1 คน เหลือ 5 คน ไม่ได้ประจำอาชีพมีรายได้จากค่าเช่าห้อง เดือนละ 1,900 บาท และให้เงินเก็บ สะสม ศุขภาพร่างกายไม่แข็งแรง เจ็บป่วยมีโรคประจำตัว อยู่อาศัยกับบุตรสาวคือนางชื่อนกลิน อายุ 38 ปี มีอาชีพรับจ้าง ได้เงินเดือน 4,500 บาท ต่อเดือน และนายไสว บุตรชาย อายุ 37 ปี มีอาชีพรับจ้าง 5,500 บาท ต่อเดือน และมีหลาน 2 คนกำลังศึกษา นางบุญเหลือ กล่าวว่า “ตอนนี้ไม่มีภาระที่จะต้องรับผิดชอบมากมายเหมือนเช่นแต่ก่อนแล้ว ชีวิตตอนนี้จะไปไหนหรือจะทำอะไร ถูกหลานก็จะไปฟัง โดยเฉพาะไปร่วมกิจกรรมที่ศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุบางละมุง ชีวิตมีความสุขและสนุกมาก มีเพื่อนเยอะและไม่เคยเหงาเลย”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านปูนขึ้นดิยา ปููกติดพื้นอยู่ติดกันไม้กลั้วหลังชุมชน มีบ้านญาติปููกอยู่ใกล้ๆ กัน หลายหลังมีห้องแบ่งเป็นสัดส่วน

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางบุญเหลือไม่เคยคิดว่าตนเองถูกทอดทิ้ง เพราะรู้ว่าลูกหลานต้องทำมาหากินและไม่เคยคิดว่าตนเป็นภาระสำหรับลูกหลาน เพราะตนมักจะช่วยเหลือและทำประโยชน์ให้กับครอบครัวเสมอ ภายในครอบครัวมีลูกหลานดูแลป่วยนิบติเป็นอย่างดีอีกทั้งตนก็ยังมีบุพพาหมู่และหุ้นข้าวนาปลາไว้ให้ลูกหลานรู้จักวางแผนด้วยเป็นร่มโพธิ์ร่มไทรให้ลูกหลานได้อาย่างเหมาะสมซึ่งต้องอยู่กับบุตรหลานที่ดีที่สุด เวลาไกรอนบุตรก็มีความคิดเห็นกันว่าจะไปเข้ารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา เพราะมีคนดูแล มีคนหาให้รับประทาน ทำไม่ให้เก็บมีกิน แต่ถ้าจะให้ไปเข้ารับการส่งเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชราจริง ๆ ไม่ไป เพราะบุตรหลานอาจถูกกล่าวหาไม่เลี้ยงดูบุพการีได้ ทุกวันนี้พึงพอใจการบริการของรัฐในรูปของศูนย์บริการทางสังคมผู้สูงอายุเป็นอย่างมาก

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 8

1. ประวัติส่วนตัว

นางชื่อ กนก เพศหญิง อายุ 38 ปี มีอาชีพรับจ้าง 4,500 บาท ต่อเดือน สถานภาพสมรส มีบุตร 2 คน ระดับการศึกษาประถมศึกษา นางชื่อกนก และสามีเป็นผู้ห้ารายได้หลักมาจนเจือครอบครัวเลี้ยงดูมาตราและบุตรอีก 2 คน รายได้เที่ยงพอดตามอัตราภาพ มาตราไม่ได้ปฏิบัติตามเป็นภาระจึงไม่นักใจ ชีวิตครอบครัวมีความสุขกันทุกคน นางชื่อกนก กล่าวว่า “มาตราเป็นคนน่ารัก ชอบร้องร่าเริง สนุกสนาน เมื่อไปร่วมกิจกรรมของผู้สูงอายุ ก็มักจะกลับมาเล่าให้ลูกหลานฟัง อุยปอยๆ เห็นมาตรา มีความสุขก็ดีใจ”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านปูนปููกติดพื้น พื้นบ้านเทปูนมีห้องแบ่งเป็นสัดส่วน หลังคามุงกระเบื้อง นอกบ้านเป็นชานนั่งเล่นได้

กรณีศึกษา 9 นางนิด

1. ข้อมูลทั่วไป

นางนิด เพศหญิง อายุ 85 ปี รูปร่างผอมตัวเล็ก ในหน้ารูปไข่ สีผิวดำเนดang ไห้ผมยาวเกล้าวย ท่าทางเรียบร้อย พูดจาสุภาพ ได้ตอบข้อคุณ สถานภาพสมรส ไม่มีบุตรของตนเองได้รับเขานบุตรสาวซึ่งมีคุณมาให้เป็นบุตรบุญธรรม 1 คน ไม่ได้รับการศึกษาไม่ได้ประกอบอาชีพ แต่มีรายได้จากมูลนิธิสถานสงเคราะห์คนชรา ช่วยเหลืออุปโภคเบ็ดเตล็ด 2,000 บาท พร้อมข้าวสาร อาหารแห้ง อาศัยอยู่กับสามี ชื่อนายโฉม โดยเลี้ยงดูบุตรสาวบุญธรรมที่พิการทางสมองและเป็นใบ้ 1 คน ครอบครัวมีฐานะยากจนแต่ก็ยังซื้อพออยู่ได้ด้วยการซื้อยาเหลือจากคนในชุมชนส่วนนายโฉม สามี ก็เก็บผักขายได้เงินมาอุบัติเดือนละประมาณ 400 บาท นางนิด กล่าวว่า “รู้สึกพอใจกับสภาพที่เป็นอยู่ เพราะมีสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุงมาให้ความช่วยเหลือทุกเดือน อีกทั้งคนในชุมชนก็ให้ความช่วยเหลือเป็นอย่างดี ข้าวสารและอาหารอื่นไม่ต้องซื้อเลย เพราะได้รับจากบุคคลอื่นตลอด การที่จะไปอยู่ที่สถานสงเคราะห์คนชราฯ นั้นไม่เคยคิด ถ้าในชุมชนมีกิจกรรมผู้สูงอายุก็จะไปร่วมกิจกรรมด้วย”

2. ที่อยู่อาศัย

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม่น้ำหนา เช่าไม่แพงแต่สังกะสีเก่า ขนาดปะพูเป็นตัวบ้าน เป็นบ้านยกพื้นสูงมีบันไดขึ้นเล็ก ๆ หลังคาน้ำนมุงสังกะสี และมีพลาสติกคลุมเป็นบางส่วน บ้านที่ปลูกอาศัยปลูกบนพื้นที่ที่ดินของแพทย์ประจำตำบล ให้ใช้พื้นที่อยู่อาศัยและปลูกผักได้

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางนิดไม่เคยรู้สึกเดียวดาย เพราะไปไหนจะไปด้วยกันตลอด คิดแต่ว่าตอนตายใครจะช่วยเรา นางนิดรู้สึกว่าทำให้สามีลำบาก แต่ชีวิตก็รู้สึกมีความสุขขึ้นดีพอใจกับสภาพความเป็นอยู่ไม่สามารถ เรียกร้องหรือพึงพิงใครได้ต้องพึงพิงตนเองต่างคนต่างช่วยเหลือพึ่งพากันไม่เคยทะเลกัน ถึงแม้จะยากจน แต่ก็ได้รับการดูแลช่วยเหลือจากคนในชุมชน และหน่วยงานองค์กรของรัฐบาลคือสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบางละมุงที่ช่วยเหลืออาหารแห้ง ข้าวสารทุกเดือน พร้อมกับเงิน 2,000 บาท เป็นประจำทุกเดือน แต่ถ้าจะให้เข้าไปอยู่ในสถานสงเคราะห์คนชราหนึ้นไม่ไป เพราะชีวิตอยู่ตามอัตภาพก็มีความสุขดีอยู่แล้วไม่หวังอะไรมากมาย ขอเพียงรู้สึกให้ความช่วยเหลือเท่านี้ก็เพียงพอ

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 9

1. ประวัติส่วนตัว

นายโฉม เพชรชาย อายุ 84 ปี รูปร่างผอมบาง ในหน้ารูปไป่ สีผิวคล้ำ ห้าหางสุภาพเรียบ ร้อยแผลและยึมแย้มตลอดเวลา สถานภาพสมรส ไม่มีบุตร ได้ขอบุตรสาวมาเลี้ยง 1 คน พิการทาง สมองและเป็นไข้ระดับการศึกษาประดิษฐ์ศึกษา มีอาชีพเก็บผักขาย ได้เดือนละประมาณ 400 บาท นายโฉม เป็นสามีของนางนิต ภัยในบ้านอยู่ด้วยกัน 3 คน ครอบครัวได้รับการช่วยเหลือจาก ชุมชน และหน่วยงานของรัฐบาลคือสถานสงเคราะห์คนไร้บ้านบางละมุง นายโฉม กล่าวว่า “ตน เองและภรรยาจะจะไปไหนไปด้วยกันเสมอ และจะไปร่วมกิจกรรมในชุมชนบ่อยๆ ถึงแม้จะยากจน แต่ก็ต้องซื้อของย่างมีความสุข ตามอัตภาพ”

2. ที่อยู่อาศัย

ลักษณะบ้านเป็นบ้านไม้ สร้างขึ้นเองตามแต่จะหาวสดุด้วย บ้านใช้เศษไม้มีปะเมเป็นตัวบ้าน ตัวบ้านยกพื้นสูง ปูกระเบื้องดินเผาที่ดีของแพทย์ประจำตัวบ้าน สภาพที่พับเห็นมีหมอน มุ้งเก่า ๆ และที่นอนเก่า ๆ บ้านคับแคบมาก และอุดอู้

กรณีศึกษาที่ 10 นางจัน

1. ประวัติส่วนตัว

นางจัน เพชรหญิง อายุ 71 ปี รูปร่างหัวมี ใบหน้ากลม ให้ผมยาว ไม่ค่อยพูด ห้าหางเรียบ ร้อย พูดจาได้ตอบชัดเจน แต่เป็นคนพูดน้อย สถานภาพหม้าย (คู่สมรสถึงแก่กรรม) มีบุตร 10 คน เป็นชาย 2 คน หญิง 8 คนบุตรถึงแก่กรรมไปแล้ว 2 คน เหลือ 8 คน ไม่ได้รับการศึกษาไม่ได้ ประกอบอาชีพ แต่มีรายได้จากบุตรหลานเดือนละ 1,000 บาท มีสุขภาพไม่แข็งแรง เจ็บป่วยมีโรค ประจำตัวคือโรคความดันโลหิตสูง นางจัน อาศัยอยู่กับบุตรสาว 2 คน บุตรสาวคนโตมีอาชีพพูด หอยเสียงราย ล้วนบุตรสาวคนสุดท้องมีอาการทางสมอง ไม่ชอบพูดจาบ้าบิ่ง ล้วนบุตรคนอื่น ๆ ต่างแยกย้ายไปมีครอบครัว แต่ก็มาชุนเจ้อบ้างเป็นบ้างครั้ง นางจัน กล่าวว่า บุตรจะเป็นผู้ให้การ ช่วยเหลือในทุกๆ ด้านจึงไม่เดือดร้อนสามารถให้ช่วยได้อย่างมีความสุข”

2. ที่อยู่อาศัย

เป็นบ้านไม้ยกพื้นสูงหลังคามุงกระเบื้องมีห้องนอน 2 ห้อง แล้วห้องโถงเปิดโล่ง ระเบียง บ้านใช้สำหรับปูรูปอาหาร ล้วนบ้านสะอาดและมีบริเวณกว้าง

3. การตัดสินใจอยู่กับครอบครัวของผู้สูงอายุ

นางจัน ไม่เคยรู้สึกว่าถูกทอดทิ้งให้เดียวดายเพราเมื่อบุตรดูแลอยู่ตลอดเวลา บุตรดูแลเอาใจใส่ รักและห่วงใยมากราดตลอด ชีวิตทุกวันมีความสุขดี เนินที่บุตรให้ใช้นั้น พยายามใช้จ่ายอย่างประหยัด อยู่กับบุตรรู้สึกอบอุ่นดีมีความปลดปล่อย จะให้ไปขอความช่วยเหลือโดยเข้าไปอยู่ในสถานสงเคราะห์นั้นไม่ไป อยากอยู่กับบุตรมากกว่าแต่สถานสงเคราะห์คนชราเป็นบริการที่ดีของรัฐ หมายความกับการช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ไม่มีที่ไป ฐานะยากจน ประสบความเดือดร้อน

ครอบครัวกรณีศึกษาที่ 10

1. ประวัติส่วนตัว

น.ส. วันเพ็ญ เพศหญิง อายุ 40 ปี สถานภาพโสด ระดับการศึกษาประถมศึกษามีอาชีพขุดหอยเสียบขายเดือนละประมาณ 6,000 บาท น.ส. วันเพ็ญ อยู่อาศัยกับมารดา และน้องสาวซึ่งมีอาการผิดปกติทางสมองเล็กน้อย น.ส. วันเพ็ญเป็นหัวหน้าครอบครัว ดูแลแม่และน้องสาว ส่วนน้องสาวจะดูแลบ้านทำงานบ้าน มาරดาจะช่วยงานบ้านบ้างตามความสามารถที่พอทำได้ ครอบครัวยังได้รับการอนุญาติจากบุตรที่น้องบ้างเป็นบางครั้ง

2. ที่อยู่อาศัย

บ้านที่อาศัยอยู่เป็นบ้านไม้ ใต้ดินยกสูงมากมีบ้านญาติพี่น้องปลูกอยู่ในบริเวณที่เดียว กัน บ้านที่ปลูกอยู่ในพื้นที่ของหลวง ซึ่งเป็นพื้นที่ป่าชายเลนแต่เดิม แต่ขณะนี้พื้นที่ลงเตียน

4.3.3 สรุปข้อคิดเห็นและมุมมองโดยรวมต่อสถานสงเคราะห์คนชราของครอบครัวผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชราบ้านบ้างลงมุน

1. การบริการของรัฐในการจัดตั้งสถานสงเคราะห์คนชราบ้านดีมากสำหรับผู้สูงอายุที่ไม่มี ผู้ดูแล ถูกทอดทิ้ง ประสบปัญหาครอบครัว ไม่มีจุดหมายปลายทางในบ้านปลายชีวิต
2. เป็นที่พักของผู้สูงอายุที่ขาดที่พึ่งพิง
3. อย่างให้มีต่อไป เพื่อช่วยเหลือผู้สูงอายุที่มีบุตรหลานมองไม่เห็นคุณค่าของผู้สูงอายุ
4. รู้สึกมีความอบอุ่นใจมากที่ได้เห็นความเข้าใจใส่ต่อผู้สูงอายุในสถานสงเคราะห์คนชรา ไม่ว่าการเป็นอยู่หรืออาหารการกิน รู้สึกว่าดีมาก
5. เป็นบริการของรัฐที่ดี ผู้สูงอายุมาพึ่งพิงแล้วมีสภาพที่ดีขึ้น

4.3.4 สุ่ปข้อคิดเห็นและมุมมองโดยรวมต่อสถานสงเคราะห์คนชรา ของครอบครัวผู้สูงอายุในพื้นที่ตำบลลับบางละมุง

1. จัดการบริการช่วยเหลือผู้สูงอายุได้ดีมาก
2. เป็นที่ให้ความอบอุ่นกับผู้สูงอายุที่ไม่มีจุดหมายปลายทางของชีวิตในบ้านปลายและไม่มีที่พึ่ง
3. ผู้สูงอายุที่ฐานะยากจนไม่ค่อยได้เข้าไปอยู่ สวนใหญ่เป็นผู้สูงอายุฐานะค่อนข้างดีถ้าเป็นผู้สูงอายุที่ฐานะยากจนต้องไปบังเอิญเดินร้องขอ
4. เป็นแหล่งช่วยเหลือผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้งได้ดีมาก ทำให้มีคุณภาพชีวิตดีขึ้น

4.4 ผลการศึกษาปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเข้ารับการสงเคราะห์ในสถาน

กล่าวโดยสรุปจากการศึกษา พบว่าปัจจัยหลักที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการสงเคราะห์ หรือไม่เข้ารับการสงเคราะห์ในสถานสงเคราะห์คนชรา โดยระดับความล้มเหลวนี้ พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจเข้ารับการสงเคราะห์ 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ ผู้สูงอายุและครอบครัวมีฐานะยากจน รายได้ไม่เพียงพอแก่การครองชีพ มีภาระหนี้สิน 2) ปัจจัยด้านครอบครัว ล้มเหลวในการระหว่างสมาชิกในครอบครัวมีความรัดเย็บระหว่างสมาชิกในครอบครัว มีภาระในการเลี้ยงดูผู้สูงอายุและเด็กหลานในครอบครัว 3) ปัจจัยส่วนบุคคลของผู้สูงอายุ ได้แก่ ภาวะด้านสุขภาพ มีสุขภาพไม่แข็งแรงเจ็บป่วย ไม่สามารถช่วยเหลือตนเองหรือประกอบอาชีพได้ยังดีนักและครอบครัวได้ และพบว่า บางครอบครัวมีคนพิการที่เป็นภาระอีกด้วย และ 4) ปัจจัยด้านการเกี้ยวนุนทางสังคม พบร้า ผู้สูงอายุและครอบครัวไม่ได้รับความช่วยเหลือด้านต่างๆ จากแหล่งสนับสนุนทางสังคม อาทิ ครอบครัวขาดการตูดแลและใจใส่ ขาดผู้อุปการะชุมชนไม่เข้ามามีส่วนร่วมในการตูดแลและช่วยเหลือผู้สูงอายุหรือครอบครัวที่ประสบปัญหา เป็นต้น

ปัจจัยที่ส่งผลให้ผู้สูงอายุอยู่กับครอบครัว ได้แก่ 1) ปัจจัยด้านเศรษฐกิจ พบว่า ครอบครัวผู้สูงอายุมีรายได้พอเพียงสามารถเลี้ยงดูผู้สูงอายุ และสมาชิกในครอบครัวได้ 2) ปัจจัยด้านผู้สูงอายุ พบว่า ผู้สูงอายุมีบทบาทสำคัญในครอบครัว เช่น เลี้ยงดูบุตรหลาน และสามารถหารายได้มาจุนเจือครอบครัว เป็นต้น 3) ปัจจัยด้านการเกี้ยวนุนทางสังคม พบร้า ผู้สูงอายุที่อยู่กับครอบครัวได้รับการสนับสนุนทางสังคมจากครอบครัว ชุมชน และสวัสดิการของรัฐ เช่น โครงการ 30 นาทีรักษាភุกໂຄ การให้บริการผู้สูงอายุของชุมชนผู้สูงอายุ ทำให้ผู้สูงอายุลดภาระด้านต่างๆ

เห็น ค่ารักษาพยาบาล การซวยเหลือด้านเงิน และสิ่งของจำเป็นในการยังชีพ ซึ่งส่งผลให้ผู้สูงอายุมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น (แผนภูมิที่ 4.1)

แผนภูมิที่ 4.1
ปัจจัยที่มีผลต่อการตัดสินใจส่งผู้สูงอายุ
เข้ารับการสงเคราะห์

<p>ผู้สูงอายุ</p> <ul style="list-style-type: none"> - ภาวะสุขภาพ - รายได้ - ที่อยู่อาศัย - ไม่มีผู้อุปการะเลี้ยงดู - อายุกับครอบครัวไม่มีความสูง ต้องการความเป็นอิสระ 	<table border="1" style="width: 100%; border-collapse: collapse;"> <tr> <td style="width: 50%;"></td><td style="width: 50%;"></td></tr> </table>			<p>การตัดสินใจเข้ารับการสงเคราะห์ ในสถานสงเคราะห์ หรือ ไม่ตัดสินใจเข้ารับการสงเคราะห์ ในสถานสงเคราะห์</p>
<p>ครอบครัว</p> <ul style="list-style-type: none"> - สัมพันธภาพ - ภาระที่พึง - บทบาทหน้าที่ - เศรษฐกิจ 				
<p>การเกื้อหนุนทางสังคม</p> <ul style="list-style-type: none"> - สวัสดิการ - การเข้าร่วมกิจกรรมทุนชน - การเป็นสมาชิกชุมชน / ชมรม 				